

MAANANTAI 17. TAMMIKUUTA 2011

Puhetta johti

puhemies Jerzy BUZEK

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan torstaina 16. joulukuuta 2010 keskeytetyn Euroopan parlamentin istuntokauden uudelleen avatuksi.

(Istunto avattiin klo 17.00.)

2. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

3. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (PL) Minulla on aluksi useita asioita sanottavana. Kyse on viidestä lyhyestä ilmoituksesta.

Torstaina 27. tammikuuta vietetään saksalaisen Auschwitz-Birkenaun natsien keskitys- ja tuhoamisleirin vapauttamisen 66. vuosipäivää. Joka vuosi kunnioitamme niiden yli miljoonan ihmisen muistoa, jotka murhattiin siellä. Se antaa meille voimia tehdä yhdessä työtä rakentaaksemme rauhanomaista tulevaisuutta yhdentyneessä Euroopassa, jossa ei enää koeta vastaavia painajaisia.

Toiseksi, 13. tammikuuta liettualaiset viettävät ”Verisunnuntain” 20. vuosipäivää. Verisunnuntaina Neuvostoliiton armeija yritti kaataa itsenäisen Liettuan demokraattisesti valitun hallituksen. Liettualaiset puolustivat vapauttaan, ja tänä päivänä heillä on tasavertaiset oikeudet euroatlanttisen yhteisön jäsenenä. Muistaessamme tämän vuosipäivän, joka on Euroopan kannalta tärkeä vuosipäivä, ilmaisemme tänään solidaarisuutemme valkovenäläisille, jotka ovat myös naapureitamme ja jotka odottavat edelleen vapauden ja demokratian koittavan maassaan.

Kolmanneksi, 23. joulukuuta 2010 Euroopan unionin ratifioi vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen. Yleissopimus mahdollistaa yhdessä Euroopan komission vammaisstrategian kanssa sen, että vuoteen 2020 mennessä niille lähes 80 miljoonalle unionin kansalaiselle, joilla on jonkinlainen vamma, taataan yhtäläiset kansalais-, poliittiset ja taloudelliset oikeudet.

Neljänneksi haluan tuoda uudelleen esiin, että olemme syvästi huolissamme kiinalaisen asianajajan Gao Zhishengin katoamisesta. Viimeisimpien tietojen mukaan häntä on pahoinpidelty ja kidutettu. Euroopan parlamentti on jo useaan otteeseen ottanut Zhishengin tapauksen esille. Haluan tänään kehottaa Kiinan viranomaisia paljastamaan, missä häntä pidetään vangittuna ja antamaan tietoja hänen terveydentilastaan.

Lopuksi, Belgian puheenjohtajakausi on päättynyt sen jälkeen, kun tapasimme viimeksi ennen joulua, ja Unkari on siirtynyt Euroopan unionin neuvoston johtoon. Keskustelemme molemmista puheenjohtajakausista tämän parlamentin istuntojakson kuluessa. Edellisen tapaamisemme jälkeen on sattunut tärkeitä poliittisia tapahtumia. Tarkoitan Valko-Venäjän vaaleja ja Tunisian viimeaikaisia selkkauksia. Molemmat asiat ovat täysistuntojaksomme asialistalla. Haluan myös muistuttaa kaikkia siitä, että joulunajan viimeisinä viikkoina koettiin useita vakavia luonnonkatastrofeja. Tunnemme myötätuntoa uhrien perheitä

kohtaan ja haluamme ilmaista surunvalittelumme heille ja katastrofien kohteena olevien maiden hallituksille.

4. Valiokuntien ja valtuuskuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

6. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

7. Parlamentin kantojen ja päätöslauselmien johdosta toteutetut toimet: ks. pöytäkirja

8. Suulliset kysymykset ja kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

9. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti maanantaina 13. tammikuuta 2011 pitämässään kokouksessa laatima lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Potito Salatto (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan käyttää käsittelyjärjestyksen tarjoamaa tilaisuutta hyväkseni pyytääkseni virallisesti, että Catherine Ashton tulisi Euroopan parlamentin istuntoon kertomaan toimista, joihin on ryhdytty tai joihin hän aikoo ryhtyä maailman kristittyjä koskevien tapahtumien osalta. Toivomme hänen tulevan tänne raportin kera, jotta parlamentti voisi saada kaikesta yksityiskohtaisia tietoja.

Puhemies. – (PL) Hyvä kollega Salatto, olen pahoillani. Meillä on asiasta virallinen keskustelu keskiviikkona klo 15.00.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan viitata työjärjestyksen noudattamiseen liittyvään 173 artiklaan huomauttaakseni, että 116 artiklaa on rikottu, koska tämä on kolmas perättäinen Euroopan parlamentin täysistuntojakso, jonka käsittelyjärjestykseen ei kuulu 116 artiklan edellyttämää neuvoston kyselytuntia. Pyydän teitä ystävällisesti kertomaan, miksi ja mistä syystä näin on, ja varmistamaan, että jatkossa puolustatte Euroopan parlamentin ja sen jäsenten oikeutta harjoittaa parlamentaarista valvontaa neuvoston osalta.

Puhemies. – (PL) Teemme asiaa koskevan päätöksen hyvin pian. Se koskee Lissabonin sopimusta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston välisiä uusia suhteita. Euroopan unionilla on nyt kaksikamarinen parlamentti. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat yhdenvertaisia lainsäätäjiä. Suhteet unionin sisällä ovat muuttuneet, mutta ehdotan, ettemme jatka tätä keskustelua, koska asiaa selvennetään lähitulevaisuudessa. Kiitos, että kiinnititte asiaan huomiota, jäsen Chountis. Siihen saadaan hyvin pian selvennystä.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni on arveluttavaa, että mahdollisten tulevien muutosten vuoksi luovutaan parlamentaarisesta oikeudesta – siis kyselytunnista – ilman minkäänlaista perustaa. Kuten itse sanoitte, päätöstä ei ole vielä tehty. Koska näin on, meidän olisi pidettävä kyselytunnista kiinni siihen saakka, kunnes päätös on tehty, sen sijaan, että mukaudumme ennalta käsin päätökseen, jota ei ole vielä tehty. Sanon teille aivan suoraan, että mielestäni tämä on väärin, sillä ulkopoliittikaan ja

laajentumispolitiikkaan liittyvissä asioissa neuvosto ei ole toinen kamari vaan elin, joka meidän on mitä ilmeisimmin alistettava parlamentaariseen valvontaan.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(PL)* Haluan kiittää teitä kumpaakin siitä, että otitte asian esille. Haluan vakuuttaa kaikille, että otan asian esille seuraavassa puheenjohtajakokouksessa tämän viikon torstaina. Kuten tiedätte, käsittelyjärjestys laaditaan näissä kokouksissa. Päätämme, miten asia hoidetaan jatkossa. Puheenjohtajakokous vastaa käsittelyjärjestyksestä, ja keskustelemme asiasta tänä torstaina. Kiitoksia.

Siirrymme käsittelyjärjestykseen.

Maanantai

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä on pyytänyt, että Tunisian tilanteeseen liitetään päätöslauselman hyväksyminen, mitä emme olleet suunnitelleet. On siis ehdotettu, että asiasta hyväksyttäisiin päätöslauselma. Käsittääkseni Daniel Cohn-Bendit haluaa kertoa jotakin tästä pyynnöstä.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – *(FR)* Arvoisa puhemies, olette selvillä siitä, että tapahtumat Tunisiassa ovat karanneet käsistä, ja voimme olla tyytyväisiä, että Zine el-Abidine Ben Ali on lähtenyt maasta. Tilanne Tunisiassa on siis lähiviikkoina hyvin jännittynyt. Mielestäni parlamentin on laadittava lyhyt päätöslauselma ja pyydetävä aivan tiettyjä asioita neuvostolta ja komissiolta. Tiedätte, että vaalit saatetaan pitää kuudesta kahdeksaan viikon kuluessa, joten meillä ei ole aikaa odottaa helmikuuhun asti.

Unionin on toimittava, meidän on toimittava nyt, ja toimintamme on perustuttava päätöslauselmaan, josta meidän olisi äänestettävä torstaina puolelta päivin. Ymmärtääkseni Euroopan parlamentti on vallitsevan tilanteen vuoksi hyvin innoissaan mahdollisuudesta hyväksyä vihdoin Tunisiaa koskeva päätöslauselma.

Francesco Enrico Speroni, *EFD-ryhmän puolesta.* – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, en usko, että päätöslauselma muuttaa tilannetta Tunisiassa, joten olen sitä vastaan.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

Torstai

Puhemies. – *(PL)* Työjärjestyksen 122 artiklan mukaan pidettävien keskusteluiden osalta Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto on esittänyt pyynnön, joka koskee keskustelun ”Brasilia: Cesare Battistin luovuttaminen” poistamista esityslistalta. Jäsen Tavares haluaisi poistaa tämän pyynnön. Jäsen Tavares, olkaa hyvä!

Rui Tavares, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – *(EN)* Arvoisa puhemies, jotkut kollegat tekivät aloitteen ottaa esityslistalle kiireellinen päätöslauselma, joka koskee Brasilian kieltäytymistä Cesare Battistin luovuttamisesta Italiaan. Ymmärrän heidän vaikuttimensa, mutta kuten aion osoittaa, kyse ei nykyisellään ole ihmisoikeustapauksesta. Kyse ei ole kiireellisestä tapauksesta eikä edes oikeusnormien rikkomiseen liittyvästä tapauksesta. Lisäksi tämä tulee huonolla hetkellä, jona Brasiliassa koettelee sen historian pahin luonnonkatastrofi.

Cesare Battisti on vankilassa. Hän odottaa Brasilian korkeimman oikeuden ratkaisua, ja korkein oikeus ei kokoonnu istuntoihin eteläisellä pallonpuoliskolla meneillään olevan kesätauon aikana. Ei ole syytä epäillä, etteikö asiasta päätettäisi riippumattomasti. Ilmais

myötätuntoni uhrien perheille tapauksen osalta, ja uskokaa pois, etten sympatisoi poliittista väkivaltaa miltään suunnalta, mutta meidän olisi tukeuduttava kiireellisiin päätöksiin käsitellessämme Etelä-Sudania, Buchar Tabunia Indonesiassa tai palestiinalaista miestä, joka ammuttiin kuoliaaksi vuoteeseensa.

Aikooko parlamentti palkita presidentti Dilma Rousseffia heti hänen käänteentekevän valintansa jälkeen ja ilman mitään järkevää virallista syytä keskustelulla, jotka tavanomaisesti varataan vain Mugaben kaltaisia ihmisiä varten? Pyydän teitä poistamaan Brasilian esityslistan kiireellisinä käsiteltävistä asioista.

Mario Mauro, *PPE-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ryhmäni ja luullakseni koko Euroopan parlamentin puolesta haluan todella painottaa, että tunnemme myötätuntoa Brasilian kansaa ja hallitusta kohtaan sen todellisen murheen vuoksi, joita viime päivien tulvat ovat tuoneet tullessaan. Sadat ihmiset ovat menettäneet henkensä ja haluamme osoittaa myötätuntonamme.

Samanaikaisesti nostan ehdottajien ja toivon mukaan koko parlamentin puolesta uudelleen esille vakaan aikomuksemme keskustella asiasta, koska oikeutta koskevaa vaatimusta ei ole vielä kuultu ja koska Euroopan parlamentin, jonka on saatava äänensä kuuluville kansainvälisellä areenalla, on vielä pohdittava tarkemmin Cesare Battistin kysymystä.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kannattaa Rui Tavaresin tekemää ehdotusta, koska kyse ei ole kiireellisestä asiasta. Cesare Battisti on vankilassa, eikä ole syytä olettaa, että hänet vapautetaan kovinkaan pian. Meidän ei mielestäni pidä puuttua yhä syytettyinä olevien ihmisten henkilökohtaisiin asioihin.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön.)

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin.) ⁽¹⁾

10. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

11. Euroopan parlamentin puhemiehen julkilausuma Tunisian tilanteesta

Jerzy Buzek, *puhemies.* – (PL) Hyvät kollegat, olemme seuranneet Tunisiassa viime viikkoine alkunsa saaneita tapahtumia tuntien suurta huolta mutta myös elätellen suuria toiveita. Rauhanomaiset mielenosoitukset oikeutettujen vaatimusten puolesta muuttuivat veriseksi selkkauksiksi – joita pahoittelemme – Tunisian viranomaisten kääntynyt omia kansalaisiaan vastaan. Tänään kunnioitamme näiden tapahtumien uhreja. Ilmaisemme syvän myötätuntonamme kaikille niille, jotka ovat menettäneet perheenjäseniä tai ystäviä. Etenkin muistamme selkkausten ensimmäistä uhria – nuorinta miestä nimeltä Mohamed Bouazizi. Hänen traagisesta teostaan on tullut iäksi tunisialaisen yhteiskunnan demokratiahengen nousun symboli. Pitäkäämme minuutin hiljaisuus tunisialaisten ystäviemme muistoksi. Olkaa hyvät ja nouskaa seisomaan.

(Parlamentti nousi seisomaan ja piti minuutin hiljaisuuden.)

Kiitoksia. Hyvät kollegat, jasmiinivallankumous jatkuu. Tämä on monessa mielessä todella historiallinen ajanjakso. Haluan ilmaista syvää kunnioitusta Tunisian kansalaisten rohkeutta ja päättäväisyyttä kohtaan. Juuri he ovat muutosten takana. Tämä on kuitenkin vasta pitkän tien alku. Eurooppalaisina meillä on tunisialaisten kanssa samat pyrkimykset ja haluamme

(1) Käsittelyjärjestyksen lisätarkistukset: ks. pöytäkirja.

edetä heidän kanssaan tiellä, joka johtaa pyrkimysten toteutumiseen kaikilta osin. Eurooppalaiset kiinnittävät erityistä huomiota yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen, yhtäläisiin mahdollisuuksiin, sananvapauteen, demokratiaan, aitoon moniarvoisuuteen ja mahdollisuuksiin muokata kunkin omaa poliittista tulevaisuutta. Tästä syystä emme tänään suhtaudu tilanteeseen välinpitämättömästi. Lisäksi vaadimme, että muutokset olisivat luonteeltaan rauhanomaisia. Niiden on palveltava oikeudenmukaisuutta ja oikeusvaltiota. Lisäksi meillä on joitakin perustavaa laatua olevia vaatimuksia. Ensinnäkin vaadimme kaikkien niiden henkilöiden vapauttamista, jotka on pidätetty mielivaltaisesti. Toiseksi vaadimme, että vakavat korruptiosyytökset tutkitaan riippumattomasti, samoin kuin kuolemantapaukset ja voiman väärinkäyttö. Kolmanneksi vaadimme avoimia ja aidosti demokraattisia presidentin- ja parlamenttivaaleja, joita valvoisivat paikalliset ja ulkomaiset tarkkailijat, ja neljänneksi kannatamme pyrkimyksiä luoda kansalliseen yhtenäisyyteen perustuva hallitus, joka edustaisi kaikkia tunisialaisia.

Jo vuosien ajan Euroopan unionia ja Tunisiaa on yhdistänyt kumppanuus – kyse naapureistamme Välimeren toisella puolella. Kumppanuuden on oltava ennen kaikkea kansalaistemme – tunisialaisten ja eurooppalaisten – etujen mukaista. Jos kumppanuutemme on tarkoitus olla uskottavaa ja merkityksellistä, sen avulla on tuettava tunisialaisia heidän tiellään kohti syvää muutosta. Meidän on autettava Tunisiaa menestymään. Hyvät kollegat, tukekaamme tunisialaisia.

Štefan Füle, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, äskettäinen kansannousu Tunisiassa on ainutlaatuinen maan nykyhistoriassa. Yliopistotutkinnon suorittanut nuori syytti 17. joulukuuta 2010 itsensä tuleen silkasta epätoivosta sen jälkeen, kun poliisi oli takavarikoinut hedelmät ja vihannekset, joita tämä myi elättääkseen itsensä. Alle kuukautta myöhemmin koko kansan laajuiset protestit ovat johtaneet presidentti Ben Alin lopulliseen lähtöön.

Euroopan unioni on tuominnut väkivaltaiset tukahduttamistoimet hallinnon viimeisinä päivinä. Myös tällä hetkellä turvallisuustilanne on edelleen epävarma. Ryöstelystä ja väkivallasta tulee edelleen ilmoituksia. Tunisia on edelleen hyvin herkässä vaiheessa, vaikka parhaillaan otetaan vastaan ensimmäisiä uutisia kansallisen yhtenäisyyden hallituksen muodostamisesta.

Vaikka epävarmuuttakin on, tunisialaisten viesti on selvääkin selvempi: Tunisia pyrkii vakaaksi demokratiaksi, joka kunnioittaa kaikilta osin perusoikeuksia ja -vapauksia. Se tahtoo olla vapaa ja oikeudenmukainen, myös vaalien osalta. Ihmiset haluavat kääntää uuden sivun historiassaan ja haluamme tukea heitä tässä pyrkimyksessä. Perustuslain kunnioittaminen ja parhaillaankin toteutettavat toimet kansallisen solidaarisuushallituksen luomiseksi ovat askeleita oikeaan suuntaan.

Tämä on tietysti vasta alkua. Euroopan unioni on lakkaamatta muistuttanut Tunisiaa sen kansainvälisistä velvoitteista ihmisoikeuksien ja perusvapauksien alalla. Siitä lähtien kun aloitin tehtävässäni – itse asiassa siitä lähtien, kun olin kuultavana tässä parlamentissa – olen toistanut, että vahvistettu asema tarkoittaa selkeästi vahvempia sitoumuksia kaikilla suhteemme alueilla, perusvapaudet ja ihmisoikeudet mukaan luettuina.

Olen Euroopan komission puolesta painottanut kaikissa tapaamisissa Tunisian viranomaisten kanssa, että heidän on toimittava tekemiensä demokraattisten ja ihmisoikeussitoumusten mukaisesti. Aivan ensimmäisissä *statut avancéen* liittyvää toimintasuunnitelmaa koskevissa neuvotteluissa korostin itse ennennäkemättömän

selkeästi, että rikoslain uuden 61 a artiklan rikkominen katsottaisiin yhteensopimattomaksi *statut avancén* ja yhteisten arvojemme kanssa.

Ja vaikka puolin ja toisin olisikin vielä epäilijöitä, jotka ajattelevat, että nämä arvot jaetaan vain teoriassa, heidän olisi ainoastaan kuulosteltava uudelleen viime päivien ja viikkojen viestiä Tunisian kaduilta. Mistä muusta on ollut kyse kuin demokratiaa ja suurempaa taloudellista oikeudenmukaisuutta koskevasta kaipuusta?

Kuten kerroin Catherine Ashtonin kanssa tänä aamuna, Euroopan unioni on valmis tukemaan aidosti kattavaa vaaliprosessia siihen liittyvine asianmukaisine takeineen. Toivomme, että sen modaliteeteista voidaan kertoa mahdollisimman pian, kunhan kansallisen yhtenäisyyden hallitus on muodostettu ja se aloittaa työnsä. Olemme valmiita antamaan välitöntä apua vaaliprosessin valmistelussa ja organisoinnissa sekä jatkuvaa tukea siirryttäessä aitoon demokratiaan.

Lisäksi pyrimme saamaan aikaan laajemman paketin, jonka avulla on tarkoitus tukea – heti kun tilanne muuttuu vakaammaksi – muun muassa taloudellista kehitystä, huomion kiinnittämistä tunisialaisnuorten sosiaalisiin ongelmiin ja oikeusvaltion ja oikeuslaitosten lujittamista.

Kuulemme tietysti jatkossakin tarkasti tätä parlamenttia ja jäsenvaltioita prosessin osalta.

Euroopan naapuruuspolitiikka perustuu Euroopan unionin ja sen kumppaneiden jakamiin keskeisiin arvoihin: demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja avoimeen markkinatalouteen pyrkimyksenä rakentaa yhdessä yhteinen demokratian, vakauden ja vaurauden alue. Komissio on aina painottanut näiden arvojen olevan olennainen osa naapuruuspolitiikkamme sekä eteläisten että itäisten naapureidemme osalta.

Tunisiassa, jossa on vahva keskiluokka ja korkea koulutustaso, joka sijaitsee lähellä Eurooppaa ja on yleisesti ottaen maltillinen maa, on hyvät mahdollisuudet ottaa harppaus kohti demokratiaa, jota ihmiset ovat nyt niin vahvasti ja rohkeasti vaatineet, ja mielestäni kaikkien olisi oltava samaa mieltä siitä, että demokraattinen, vauras ja vakaa Tunisia on vahvasti myös Euroopan unionin edun mukaista. Meillä on Tunisian kanssa pitkäaikainen ja vahva suhde ja läheisiä yhteyksiä kansojemme ja yritystoimintojemme välillä. Sekä minun että komission varapuheenjohtajan / unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan pyrkimyksenä on, että vahvistaisimme nyt kahdenvälisiä suhteitamme kumppaniemme uusien hallintoon liittyvien sitoumusten, oikeusvaltioperiaatteen ja perusvapauksien noudattamisen ja taloudellisten ja yhteiskunnallisten uudistusten pohjalta.

Teemme kaikkemme auttaaksemme tunisialaisia tekemään tavoitteistaan totta.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, Tunisian viimeaikaisten tapahtumien olisi rohkaistava meitä miettimään vastuullisesti ainakin kahta kysymystä. Ensinnäkin, edistävätkö politiikat, joiden avulla pyritään tukemaan *status quota* valtioissa, joissa demokraattisissa vapauksissa on puutteita – tässä tapauksessa välittömässä läheisyydessämme – oikeasti vakautta.

Toiseksi, arvoisa puhemies, meidän olisi mietittävä, riittääkö Zine el-Abidine Ben Alin katoaminen poliittiselta näyttämöltä takaamaan sen, että todellinen demokraattinen siirtymä toteutuu.

Arvoisa puhemies, mielestäni vastaus molempiin näihin kysymyksiin on kielteinen. Sen tähden, arvoisa komission jäsen Füle, on syytä pohtia perusteellisesti, miksi Barcelonan

prosessin hengen mukaisella naapuruuspolitiikalla ei ole ollut haluttua demokratisoivaa vaikutusta ja miten me voisimme tai miten meidän pitäisi korjata sitä.

Toiseksi, kokemus on osoittanut meille useaan otteeseen, että jos jossain on valtatyhjiö, radikalisoituneimmat ja ääriajattelua edustavat osapuolet korvaavat prosessin, ottavat sen hallintaansa ja haluavat pilata sen.

Arvoisa puhemies, jos kyse on vain vapauden puolustamisesta, äärimmäisyyksiin meneminen ei ole pahasta; jos kyse on oikeudenmukaisuuden puolustamisesta, kohtuullisuus ei ole hyve. Tämä eettinen sääntö tarkoittaa sitä, että Euroopan unionin on otettava kaikki keinot käyttöön sen varmistamiseksi, että prosessi ei ajaudu pois raiteiltaan.

Pidän hyvänä sitä mitä komission jäsen Füle sanoi vaaliavun antamisesta Tunisialle, mutta mielestäni on sitäkin tärkeämpää mennä vielä askel pidemmälle ja tukea Tunisiaa Euroopan unionin vaalitarkkailuvaltuuskunnan avulla. Meidän ei tule toimia näin ainoastaan tämän Euroopan unionin geneettiseen koodiin kirjoitetun eettisen säännön vuoksi, vaan se on, arvoisa puhemies, myös oman etumme mukaista: Ei ole järkeä matkustaa ensimmäisessä luokassa, jos turistiluokassa on matkustaja, jolla on matkalaukussaan pommi.

Pier Antonio Panzeri, *S&D-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jaamme huolen siitä mitä Tunisiassa tapahtuu ja ilmaisemme surumme niiden lukuisten ihmisten johdosta, jotka ovat menettäneet protesteissa henkensä.

Uuden ja sekavan tilanteen, joka sai alkunsa entisen presidentin Zine el-Abidine Ben Alin paosta, täytyy nyt johtaa tavoitteeseen, jonka monet ovat esittäneet: taloudellisten ja yhteiskunnallisten uudistusten alkamiseen kansan suuren enemmistön odotuksiin vastaamiseksi ja demokraattisten foorumien avaamiseen sen varmistamiseksi, että kansalaisyhteiskunta ja erilaiset oppositiovoimat ovat yhä enemmän osallisina julkisessa elämässä ja hallinnossa.

On selvää, että kaikilla valtioilla on oikeus määritellä oma tiensä, mutta me odotamme innolla, että nämä uudistukset toteutetaan ja että muutokset ovat todellisia eivätkä pelkkää silmänlumetta. Se mitä Tunisiassa tällä hetkellä tapahtuu asettaa meidät kaikki kysymysten eteen ja asettaa kysymyksiä Euroopalle, kaikkine viivästymisineen ja virheineen.

Vuonna 1995 Euroopan unioni käynnisti Barcelonassa kumppanuusohjelman Välimeren alueen kanssa. Siihen oli tarkoitus kuulua taloudellista, poliittista, sotilaallista ja jopa yhteiskunnallista ja humanista yhteistyötä, mutta tähän ei ole päästy edes kahden keskeisen tavoitteen osalta. Mitä tulee talouteen, alueelliset ja infrastruktuuriin liittyvät hankkeet ovat vähentyneet voimakkaasti, koska varoja ei olekaan saatu jäsenvaltioilta ja komission varat on jäädytetty. Luvattua vapaakauppa-alueita ei ole olemassa, mutta silmiinpistävimmin on epäonnistuttu poliittisella tasolla, ja tämä meidän on otettava täysin huomioon, arvoisa komission jäsen.

Välimeren unioni syntyi vuonna 2008, mutta se on edelleen vain fasadi. Huippukokous, joka oli tarkoitus pitää marraskuussa 2010, on siirretty hamaan tulevaisuuteen. Ongelma on se, että eurooppalaiset hallitukset eivät ole kiinnostuneita todellisesta yhteistyöstä tai näe siinä mitään etua. He pitävät mieluummin yllä suhteita kyseenalaisiin hallituksiin, jotka ovat omistautuneet puolustamaan omia epädemokraattisesti hallinnoituja kansallisia resurssejaan, samalla kun nuoret elävät ilman muita tulevaisuudennäkymiä kuin maastamuutto, josta on tullut yhä vaikeampaa.

Ei siis ole mikään ihme, että Tunisian protesteista on talouskriisin ja yhteiskunnallisen kriisin myötä syntynyt hyökyaalto, jolla saattaa olla vakavia vaikutuksia olemassa olevaan valtarakenteeseen. Eurooppalainen poliittinen realismi ei ole enää tarpeen islamilaisen fundamentalismin pelon seurauksena, ja ehkäpä nyt on tullut aika lopullisesti hyllyttää se postkolonialistinen asenne, joka silloin tällöin nousee uudelleen esille suhteissa Maghrebien valtioihin.

Jos Barcelona otetaan lähtökohdaksi, Eurooppa tarvitsee eteläisistä kolkistaan ja Välimeren alueesta uutta visiota, jonka on oltava aiempaa uskottavampi. Tämä edellyttää tähän asti noudatettujen kumppanuus- ja naapuruuspolitiikkojen täydellistä tarkistamista, ja ehdotan painokkaasti, että te, arvoisa komission jäsen, osallistutte tähän. Emme voi peitellä sitä, että sekä komissio että neuvosto olivat jopa valmiita aloittamaan Tunisian kanssa neuvottelut pitkälle edistyneen maan asemaa koskevasta sopimuksesta. Vielä ei ole saatu selitystä siihen, minkä kriteerien perusteella kaikkea tätä pidettiin mahdollisena.

Meidän on vaihdettava suuntaa – otettava toinen vaihde – ja tiedoksi komissiolle ja neuvostolle, että se voidaan tehdä, jos toimitaan päättäväisemmin ottamalla parlamentti mukaan laatimaan ja soveltamaan uudenlaista kumppanuutta Välimeren maiden kanssa. Kaikki tämä ei ole ainoastaan kyseisten maiden edun mukaista vaan myös Euroopan edun mukaista.

Monet niistä ongelmista, joiden kanssa Eurooppa tuntuu painivan, voidaan hoitaa ja ratkaista turvautumalla tuottoisaan ja hyvään suhteeseen kaikkien Maghreb-maiden kanssa. Taloudellisten ja demokraattisten uudistusten tukeminen sekä samanaikainen kaikkien mahdollisten fundamentalismin ja terrorismin vastaisten keinojen käyttöönotto on vaikea mutta ainoa mahdollinen tie.

On syytä toivoa, että Tunisian antama traaginen ja katkera opetus voi auttaa meitä kaikkia ymmärtämään paremmin, mitä kannattaa tehdä ja mitä kannattaa muuttaa Euroopan toimien osalta.

Marietje Schaake, *ALDE-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella tunisialaisia heidän urheudesta, rohkeudesta ja sitkeydestään heidän puolustaessaan mahdollisuuksia ja vapauksia, ja toivon, että kaikki voivat pidättäytyä käyttämästä väkivaltaa ja että pian järjestetään vapaat ja reilut vaalit.

Kansalaiset ovat nousseet vastoin sortohallintoa, joka on käyttänyt luoteja ja tappanut nuoria. Ainoastaan heikot hallitukset menevät näin pitkälle säilyttääkseen keinotekoisesti saavuttamansa turmeltuneen vallan ja vaurauden. Hallintojärjestelmät saavat oikeutuksensa siitä, että ne huolehtivat kansalaistensa hyvinvoinnista, eivät yliopistojen sulkemisesta ja tiedonsaannin ja vapaan viestinnän estämisestä.

Mitä tulee tiedonsaantiin, Tunisian oppositio käytti Internetiä, ja siitä on tulossa yhä tärkeämpi rauhanomaisen vastarinnan kannalta kaikkialla maailmassa. Sain itse tietää kansalaisliikkeen noususta Internetin ja siellä julkaistujen silminnäkijäkertomusten ansiosta, mutta oli taisteltava kuukauden verran ennen kuin tärkeimmät tiedotusvälineet ja poliittiset johtajat heräsivät siihen, mitä on tilanne kadulla.

Samalla viikolla – viime viikolla – Ranskan ulkoasiainministeri tarjosi Tunisian hallitukselle apua mellakkapoliisin ja poliisiavun muodossa. Miten komissio suhtautuu tähän tarjoukseen, ja missä viipyi apu kansalle heidän oikeuksiensa tukemiseksi?

(Suosionosoituksia)

Tunisian hallituksen ja kansan välinen vastakkainasettelu toteutui yhtä lailla Internetin virtuaaliväyillä kuin kaduillakin. Tunisian hallituksen tiedettiin olevan niiden joukossa, jotka ovat edistyneimpiä ohjelmistojen suodattamisen ja sensuroinnin osalta, ja viimeisten kuukausien aikana se pyrki kaikkiin keinoin sortamaan ihmisiä näiden teknologioiden avulla. Sortohallinnot kaikkialla maailmassa käyttävät edelleenkin teknologiaa estäessään ihmisiä puhumasta vapaasti.

Tänään on Martin Luther Kingin päivä ja juuri Martin Luther King sanoi, että vielä tulee aika, jolloin hiljaisuudesta tulee petos. Komission jäsen Füle, tuo aika on nyt tullut. Yhdysvallat on menettänyt merkittävästi uskottavuuttaan johtavana Internetin vapauden puolustajana.

EU:lla on kovat ajat edessään, mistä keskustelemme tänä iltana Unkarin tulevien lakien yhteydessä. Nuori ja vapaudenhakuinen sukupolvi kaikkialla maailmassa kohdistaa kuitenkin katseensa Tunisian antamaan symboliseen esimerkkiin ja hakee tukea EU:lta, eikä ole mitään syytä olla ottamatta johtavaa asemaa ihmisten vapauksia puolustettaessa, myös silloin kun se tapahtuu Internetissä.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, myönnän, että olisin toivonut tämän parlamentin kykenevän vastaamaan tunisialaisten tunteisiin ylpeyteen heidän onnistuttuaan kukistamaan diktaattori Ben Alin.

Hyvät kollegat, diktaattori on kaatunut, mutta diktatuuri, diktatuurin rakenne on edelleen olemassa Tunisissa. Meidän on nyt oltava erittäin varovaisia. Eurooppalaiset hallitukset ja tämä parlamentti ovat jo vuosia kannattaneet sekä diktatuuria rakenteena että Tunisian diktaattoria. Juuri viime viikolla useimmat ryhmät hylkäsivät keskustelun Tunisiasta ja kieltäytyivät tuomitsemasta Ben Alia.

Ranskan ulkoministerin toimet ovat vain viimeisin esimerkki länsimaiden veljeilystä. Miksi näin? Pelon vuoksi; siksi, että ihmiset pelkäsivät islamismia. Olemme oikeassa pelätessämme islamistista diktatuuria, mutta mitä tekemistä näillä nuorilla ihmisillä, näillä tunisialaisilla, jotka eivät missään tapauksessa ole islamisteja ja jotka taistelivat vapautensa puolesta, on asian kanssa? Mohammed Bouazizi, joka teki polttoitsemurhan, on Tunisian Jan Palach, ja kun Jan Palach teki polttoitsemurhan, koko Euroopan parlamentti oli tukemassa häntä. Emme ole edes kykeneviä tukemaan Bouazizia – se on totuus tästä parlamentista.

Nyt komission on toimittava. Sen on yksinkertaisesti sanottava eräs asia; sen on kerrottava tunisialaisille, ettei maassa, joka on juuri päässyt eroon diktatuurista, ole mahdollista järjestää demokraattisia vaaleja kahden kuukauden kuluessa. Maassa ei ole minkäänlaista demokraattista perustaa. Sananvapautta, vapaata lehdistöä, radiota ja televisiota ei ole. On vain valtion kirjapaino.

Tästä syystä pyydän komissiota irrottamaan rahaa assosiaatiosopimuksesta ja käyttämään sen sananvapauden tukemiseen Tunisiassa valtiollisten instanssien tukemisen asemesta.

Toiseksi, väliaikainen hallitus ei ole kansallisen yhtenäisyyden hallitus. Miksi? Koska suurin osa niistä, jotka taistelivat tai jotka ovat maanpaossa, eivät ole vielä palanneet, ja ei tiedetä, keitä he ovat. Tarvitaan siis aikaa, jotta demokraattiset voimat – ei Ben Alin ”tunnustamat” voimat vaan aidosti demokraattiset voimat – voivat kehittyä.

Euroopan unionin on osoitettava, että mielestämme se, mitä Tunisiassa tapahtuu, on avain ymmärrykseen ja toivoon kaikissa arabimaissa. Demokratia ja islam sopivat yhteen, ja jos

me kykenemme tukemaan Tunisian vaappuvaa demokratiaa, saamme nähdä, että Egyptissä, Jordaniassa, Syyriassa ja kaikkialla ihmiset ja kansat nousevat diktaattoreitaan vastaan.

Meillä on vastuu, kaikilla meistä täällä, koska viime kädessä tunisialaiset – jotka ovat osa arabimaailmaa – osoittavat meille, että vuonna 1989 itäblokin maissa näkemämme vapaudenkaipuu on nyt syntyvässä sellaisessa valtiossa kuin Tunisia. Huomenna näemme saman Algeriassa ja ylihuomenna Egyptissä ja Jordaniassa.

Tästä syystä on mahdoton ajatus, että Euroopan parlamentti istuisi aloillaan ja odottelisi mitä tapahtuman pitää. Emme tienneet vuonna 1989 kuinka Puolassa kävisi. Emme tienneet, millainen Venäjämästä tulisi ilman Gorbatsjovia. Jos pyydämme takeita joka kerta, kun ihmiset vaativat vapautta – jos siis pyydämme heitä vakuuttamaan meille, että tilanne kehittyy väijäämättä yhteen ja tiettyyn suuntaan – emme koskaan tue vapautta, ja tästä syystä pyydän komissiota toimimaan, antamaan jotakin, osoittamaan tunisialaisille, että reaali politiikka on nyt demokratiaa tukevaa politiikkaa, ei enää diktatuurirakenteita tukevaa politiikkaa.

(Suosionosoituksia)

Charles Tannock, *ECR-ryhmän puolesta* . – (EN) Arvoisa puhemies, Tunisian kansannousu on epäilemättä heijastus ihmisten turhautumisesta maan poliittiseen pysähtyneisyyteen ja sen suhteelliseen taloudelliseen pysähtyneisyyteen. Hallitsevan eliitin räikeä korruptio ja vauraus olivat voimakkaassa ristiriidassa tavallisen kansan kokeman voimakkaan köyhyyden ja työttömyyden kanssa.

Entinen presidentti Ben Ali maksoi korkeimman mahdollisen hinnan siitä, että epäonnistui vastaamaan kansansa odotuksiin ja pyrkimyksiin, mutta en ole samaa mieltä joistakin, etenkin vihreiden ryhmän keskuudessa esitetystä arvioista, joiden mukaan hallitus oli yksi arabimaailman suurimmista sortohallituksista. Tunisia on joiltakin osin ollut esimerkki modernista, maallisesta ja edistyksellisestä arabivaltiosta. Esimerkiksi moniavioisuus ja hunnut oli kielletty ja ulkomaiden suoria sijoituksia ja matkailua tuettiin.

Tunisia on onnistunut vastustamaan väkivaltaisiin jihadeihin liittyviä pyrkimyksiä heikentää maallista yhteiskuntaa. Sen vuoksi on keskeistä, että Tunisian poliittiset johtajat – uudet johtajat, jotka astuvat nyt esiin – suojelevat tuota perintöä, koska äärisalafistit yrittävät epäilemättä käyttää sekasortoa ja kuohuntaa hyväkseen ajaakseen omaa asiaansa, mikä uhkaa selvästi myös Euroopan poliittisia tavoitteita, ulkopoliittikkaan liittyvät tavoitteet mukaan luettuina.

Tunisian uuden poliittisen johdon on lisäksi ymmärrettävä, että huono hallinto ja räikeä eriarvoisuus tarjoavat hedelmällisen maaperän väkivaltaisen radikalismien nousemiselle. On rohkaisevaa, että väliaikainen johto on luvannut merkittäviä uudistuksia, koska tämän tien valitseminen vahvistaa suuresti Tunisian suhdetta Euroopan unioniin. Tällä välin ryhmäni kehottaa turvallisuusjoukkoja hillitsemään tilannetta mahdollisimman tehokkaasti sekä pidättämään ja saattamaan oikeuden eteen *ancien regimen* presidentinjoukkojen johdon, joka on vastuussa viattomien sivustakatsojien ampumisesta viime päivinä, pyrittäessä turhaan aiheuttamaan maassa epävakautta. Onnittelen armeijaa siitä, miten ammattimaisesti se suojasi tasavallan instituutioita.

Meidän EU:ssa on annettava uudelle Tunisian yhtenäisyshallitukselle kaikki tuki samoin kuin tarjottava kaikki tuki Tunisiassa lomailleille ja sinne jumiin jääneille EU:n kansalaisille, Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset mukaan luettuina.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhun tänään tässä istuntosalissa jokseenkin ylpeänä ja suurella tunteella ryhmäni, Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän – Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta.

Syynä on se, että vain hyvin harvat tässä istuntosalissa ovat tuoneet julki Tunisian hallinnon väärinkäytökset ja sen, mitä joutuivat kestämaan ne miehet ja naiset, jotka kaikista esteistä huolimatta uskalsivat kritisoida ja paljastaa hallinnon harjoittamia käytäntöjä, joista mainittakoon etenkin ihmisoikeuksien puolustajien kiduttaminen.

Tarvittiin 26-vuotiaan nuoren miehen polttoitsemurha, jotta Tunisian kansa nousi vastarintaan eikä enää pelännyt ja tuntenut olevansa aivan yksin. Maassa on syntynyt toive vapaudesta. Vaadittiin yli 50 kuolonuhria ennen kuin Euroopan unioni uskalsi antaa varovaisen julkilausuman, jossa kehoitettiin rajoittamaan voimankäyttöä, asettamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi, arvoisa komission jäsen Füle, EU:n ja Tunisian pyhää kumppanuutta ja tuomitsematta väkivaltaa ennen kuin vasta lauantaina. Vähintäänkin on sanottava se, ettei Tunisian hallinto ole nimityksestänne lähtien juurikaan kuunnellut teitä.

”Voimankäytön rajoittamista” koskeva ilmaus on minulle vaikea pala. Euroopan parlamentti on ollut vaiti lukuun ottamatta suhteista Maghreb-maihin vastaavan valtuuskunnan varovaista julkilausumaa. Te otitte kantaa vasta lauantaina, arvoisa puhemies, ja tänään Euroopan parlamentin enemmistö hylkäsi kirjallisen päätöslauselman. Eurooppalaiset tahot kykenevät kuitenkin kiihkeämpään toimintaan muiden hallintojen suhteen. Ranskalaisena tiedän, mistä Ranskan hallitus on vastuussa, enkä aio palata ulkoministerimme lausuntoihin. Ilmeisesti joidenkin ihmisten mielestä kolonialismin aika ei ole vielä päättynyt, mutta toivokaamme, että kaikki tämä on taakse jäänyttä elämää.

Tunisian kansan ansiosta tunisialainen ihme, jota jotkut täällä pitävät niin arvossa, on romahtanut muutamassa päivässä ja paljastanut todelliset kasvonsa. Tänään Euroopan unionilla on suuri vastuu seistä tunisialaisten rinnalla heidän siirtyessään kohti demokratiaa, kuitenkin puuttumatta siihen. Euroopan unionin on valvottava vaaliprosessia ja varmistettava, että riippumaton tutkintakomitea selvittää perin pohjin mitä on tapahtunut – tutkii väkivaltaa ja korruptiota. Tunisialaisia ei saa enää riistää. Ben Alin ja Trabelsin perheen varoja ja etuuksia ei pidä ainoastaan tutkia, vaan ne on jäädytettävä.

Euroopan unioni on epäonnistunut. Edessä on pitkä tie ennen kuin tunisialaisten luottamus palaa. Tänä päivänäkin on vielä vaikeaa, ja on totta, että se mitä Tunisiassa tapahtuu, voi tarjota hyvän esimerkin koko Maghreb-alueelle. Tiedämme, että samanlaisia kansannousuja voi tapahtua kaikissa niissä maissa, joissa länsimaat asettavat edelleen oman etunsa kyseessä olevien kansojen etujen edelle. Polttoitsemurhia on jo tapahtunut Algeriassa, Egyptissä ja Mauritaniassa. On aika siirtyä sanoista tekoihin, kun kyse on demokratiasta ja ihmisoikeuksista. Euroopan unionin on aika järjestää uudelleen kumppanuutensa eteläisten maiden kanssa ja perustaa ne viimeinkin demokratiavaatimukselle, ihmisoikeuksien ja yhdenvertaisuuden kunnioittamiselle, tai muutoin se tosiaan silottaa tietä fundamentalisteille.

Gerard Batten, *EFD-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, esititte keskustelun alussa joitakin huomioita vapaista ja rehellisistä vaaleista ja hyvästä edustuksellisesta hallinnosta ja pyysitte tukemaan Tunisian kansaa.

Kukaan demokraatti ei voi olla eri mieltä. Ihmiset sietävät paljon epäpätevältä, korruptoituneelta hallitukselta, mutta jos mennään liian pitkälle, he kapinoivat. Sisäisten

turvallisuuspalveluiden oppi on, että mikä tahansa väestö on kolmen päivän päässä mellakoista ja kansalaislevottomuudesta, silloin kun elintarvikkeet loppuvat.

Voidaanko Tunisian tapahtumien ja Euroopan unionin välillä nähdä minkäänlaisia yhtäläisyyksiä? EU:ta hallitaan epädemokraattisesti ja epäpätevästi. Sillä on poliittinen eliitti, joka on yhä suuremmassa määrin irrallaan edustamiensa ihmisten toiveista. Monissa Euroopan valtioissa on korkea nuorisotyöttömyys, joka on suoraa seurausta EU:n politiikoista. Kreikassa on jo nyt mellakoita ja kansalaislevottomuutta, koska se on sitoutunut vain puhtaasti ideologisesti eurooppalaiseen yhtenäisvaluuttaan. Esimerkiksi Espanja, Portugali ja Irlanti saattavat pian seurata Kreikkaa, sillä niiden taloudet eivät kestä euron puristuksessa. Älkää usko, ettei sama voi tapahtua Euroopan maissa. Kun hallituksista tulee heidän oman kansansa vihollisia, kansa nousee lopulta kapinaan.

Yhdyn siihen, mitä sanoitte johdannossanne, mutta pitäkäämme noista periaatteista kiinni niin Euroopassa kuin muissakin maailman valtioissa.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

12. Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistaminen (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana Catherine Stihlerin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistamasta kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta [10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD)] (A7-0343/2010).

Catherine Stihler, esittelijä . – (EN) Arvoisa puhemies, uusi vuosi on hyvä aloittaa tällä keskustelulla ja huomisella äänestyksellä Belgian puheenjohtajakaudella saavutetusta sopimuksesta tästä tärkeästä rakennustuotteita koskevasta mietinnöstä.

Haluan aluksi kiittää kaikkia kollegoja, jotka tekivät tämän mahdolliseksi, heidän tekemästään lujasta työstä, heidän harkintakyvystään ja sitoutumisestaan, jonka ansiosta tästä ehdotuksesta tuli totta. Haluan myös esittää kiitokseni sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sihteeristölle ja puheenjohtajavaltio Belgialle, etenkin Jacques Vertessenille ja Mathias Haerynckille, heidän asialle omistautuneesta työstään.

Kuten sanoin mietinnössäni runoilija Robert Frostia lainaten: ”Good fences make good neighbours”, eli hyvä naapuruus vaatii tukevat raja-aidat, ja tämän lainauksen voisi ymmärtää myös kysymyksenä. On tärkeää, että pidämme kiinni tilaisuudesta saattaa sisämarkkinat loppuun ja purkaa kaupan esteitä. Kuten Mario Monti toteaa sisämarkkinoita koskevassa raportissaan, Eurooppa on yhä markkinoiden rakennusvaiheessa, mikä vaatii esteiden purkamista rajatylittävältä toiminnalta, vanhentuneiden kansallisten hallinnollisten ja teknisten esteiden poistamista ja yritysten haluttomuuden voittamista.

Olemme tämän ehdotuksen avulla pyrkineet tekemään sisämarkkinat toimivammiksi, olemme pyrkineet tarjoamaan selkeämpiä ja läpinäkyvämpiä järjestelmiä siten, että markkinoille saatetut tuotteet ovat korkealaatuisia ja että rakennusteollisuudella on oikeudenmukaisemmat markkinat kaupankäyntiä varten.

Rakennusteollisuus on tätä nykyä vuoden 2008 maailmanlaajuisen rahoitusalan romahduksen aiheuttamien taloushaasteiden edessä, ja tilannetta pahentaa entisestään

EU:n hidas taloudellinen elpyminen. Meidän ei pidä koskaan unohtaa, miten tärkeä ala rakennusteollisuus on – se työllistää suoraan 12 miljoonaa EU:n kansalaista ja 26 miljoonaa kansalaista on siitä riippuvaisia – eli 38 miljoonaa ihmistä on alan varassa. Mitä tulee talouskasvuun, rakentaminen on keskeistä työpaikkojen ja työllisyyden kannalta.

Kyse on myös alasta, joka työskentelemisen kannalta on vaarallisimpien alojen joukossa. Esimerkiksi Saksassa, jonka turvallisuustilanne on vertaansa vailla, yksi työntekijä viidestä tuhannesta kuolee työuransa aikana työtapaturmassa. Rakennustyömaalla työskentelevien terveys ja turvallisuus olisi pidettävä aina mielessä, ja on tärkeää tuoda tämä mietinnössä esiin.

Onnistuimmekin molemmin puolin pääsemään jonkinlaiseen sopuun vaarallisten aineiden merkitsemiseen liittyvästä kysymyksestä siten, että mietintö on yhdenmukainen REACH-asetuksen kanssa mutta auttaa samalla niitä, jotka työskentelevät sellaisten tuotteiden kanssa, jotka ovat aikaisemmin johtaneet kroonisiin tiloihin ja kuolemaan – esimerkiksi asbestin aiheuttamaan syöpään mesotelioomaan ja, jossain määrin, työolosuhteiden ja pölyn sisäänhengittämisen aiheuttamaan krooniseen obstruktiiviseen keuhkosairauteen.

Vaarallisten aineiden asianmukainen merkitseminen voi auttaa henkilöitä, joilla on tällaisia keuhkosairauksia, ja se kuvastaa sitä, millaisia keskinäisiä yhteyksiä työllämme täällä on. Olen ylpeä siitä, että tämä mietintö laadittiin ja saatiin päätökseen eurooppalaisen keuhkojen teemavuoden kuluessa. Keuhkojen terveys lyödään niin usein laimin, ja olin ilahtunut, että me Euroopan parlamentissa tunnustimme asian tärkeyden.

Haluan myös lyhyesti kommentoida pk-yrityksiä. Parlamentissa meitä rohkaistaan ”pienet ensin” -ajatteluun, ja tämän olisi pädettävä kaikkeen työhömmä. Niinpä olemme onnistuneet luomaan pienemmille yrityksille toisen väylän saattaa tuotteita sisämarkkinoille, ja järjestelmän avulla pk-yrityksille olisi tehtävä halvemmaksi ja helpommaksi päästä suuremmille markkinoille, jolloin niiden kaupankäyntimahdollisuudet voivat ainoastaan kasvaa.

Mitä tulee erilliseen kysymykseen avoimuudesta, joka liittyy kysymykseen siitä, kuka toimii teknisissä elimissä ja miten ne toimivat, uskon meidän poistaneen elimet, jotka harjoittavat pidemmälle menevää tuotteiden hyväksyntää kuin alun perin oli tarkoitus. Prosessien läpinäkyvyys ja tuotteiden hyväksyminen voivat ainoastaan auttaa purkamaan esteitä, joita Euroopan unionissa tänä päivänä on. Tämän pitäisi auttaa yrityksiä EU:ssa, ja etenkin mikroyrityksille tarkoitetut erityisehdot ovat myös hyödyksi näiden kireiden talousolosuhteiden vallitessa.

Meidän olisi Euroopan unionissa aina pyrittävä kohti parempaa sääntelyä. Olen muuttanut yhdessä varjoesittelijöiden kanssa mietinnön niitä osioita, jotka eivät enää ole tarpeen tai jotka olivat niin epäselviä, ettei kukaan pystynyt noudattamaan niitä tai takaamaan niiden soveltamista. Rakennusalan kaltaisella alalla on välttämätöntä, että säännöt ovat selkeitä, ja odotan innolla, millaisen muutoksen nämä nimenomaiset muutokset saavat aikaan.

Kysymys on isosta asiasta ja haasteet ovat moninaisia, mutta tänä päivänä nämä uudet säännöt, jotka jäsenvaltioiden avulla tulevat voimaan 24 kuukauden sisällä, auttavat rakennusalaa pyrkiessämme luomaan talouskasvua ja sen myötä työpaikkoja.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja* . – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää puhemiestä siitä, että hän johtaa keskustelussa puhetta kysymyksestä, joka on hyvin tärkeä teollisuuspolitiikan ja sisämarkkinoiden kannalta. Haluan lisäksi

kiittää esittelijä Stihleriä, joka on tehnyt väsymättä työtä tämän ehdotuksen hyväksi ja omalla panoksellaan mahdollistanut sen, että olemme päässeet sopimukseen toisessa käsittelyssä.

Haluan myös esittää vilpittömät kiitokseni kaikille varjoesittelijöille ja sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajalle Malcolm Harbourille. Teidän yhteiset ponnistelunne olivat keskeisen tärkeitä, kun EU:n toimielinten välillä saavutettiin käännekohta tässä äärimmäisen teknisessä asiakokonaisuudessa.

Komissio pitää hyvänä parlamentin ja neuvoston välillä toisessa käsittelyssä saavutettua kompromissia, sillä asiakokonaisuuden teknisestä luonteesta riippumatta, kyse on erittäin tärkeästä asiasta. Rakennustuotteita koskevan säädöksen hyväksyminen on mittaamattoman tärkeä askel eteenpäin koko eurooppalaisen rakennusalan kannalta. Rakennustuotteet muodostavat 3 prosenttia Euroopan bruttokansantuotteesta ja työllisyyden osalta rakennusalaan liittyvä toiminta vastaa 6,5 prosenttia Euroopan BKT:stä ja 7,5 prosenttia työllisyydestä. Kaiken kaikkiaan tämä tarkoittaa sitä, että rakennusalan osuus Euroopan taloudesta on 10 prosenttia, kuten esittelijä jo puheenvuorossaan kertoi.

Lisäksi rakennustuotteita koskeva säädös merkitsee tärkeää askelta eteenpäin, kun kyse on lainsäädännön yksinkertaistamisesta ja parantamisesta, samalla kun samanaikaisesti vahvistetaan rakennustuotteiden sisämarkkinoita. Tämä oli myös ensimmäinen kerta, kun käytännössä sovelletaan eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaa Small Business Act -aloitetta. EU:n lainsäädäntö antaa viimeinkin eurooppalaisille yrityksille – ja etenkin mikroyrityksille – välineet, jotka auttavat niitä sen sijaan, että kävisi aivan päinvastoin eli siitä seuraisi täytettäviä lomakkeita, byrokraattisia menettelyjä ja lisävelvoitteita.

Voin ainoastaan olla tyytyväinen tähän tulokseen, etenkin mitä tulee niihin kolmeen kysymykseen liittyviin ratkaisuihin, joiden arveltiin aiemmin olevan monimutkaisempia. Ensinnäkin, vaarallisiin aineisiin liittyvän kysymyksen osalta komissio laatii tästä tärkeästä kysymyksestä kertomuksen pitäen parlamentin ajan tasalla ja tehden tarvittaessa lisää lainsäädäntöehdotuksia.

Toiseksi, mikroyrityksille, joita on aina pidetty keskeisen tärkeinä pienyrityksiä tukevan aloitteen periaatteiden turvaamisen kannalta, varataan erityiskohtelu. Saavutettu tulos täyttää tämän kriteerin, ja sen avulla säilytetään mahdollisuus mikroyrityksiin sovellettaviin yksinkertaisiin menettelyihin.

Lopuksi, useissa tekstin eri osissa tunnustetaan tarve vähentää yrityksiin kohdistuvia hallinnollisia velvoitteita ja testausvelvoitteita, osittain ottamalla käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä CE-merkintää varten, mutta myös säilyttämällä eurooppalaisen teknisen arvioinnin käyttö vapaaehtoisena.

Joka tapauksessa, kuten neuvoston ensimmäisen käsittelyn kantaan liitetystä Euroopan komission lausumasta käy ilmi, meidän on tarkistettava, että valitut ratkaisut todella parhaiten vastaavat olemassa olevia tarpeita. Etenkin meidän on vältettävä sitä, että yrityksille – ja etenkin mikroyrityksille – asetetaan perusteettomia tai jopa tarpeettomia hallinnollisia velvoitteita. Aiomme valvoa tätä seikkaa tarkasti ja lisäämme johtopäätöksemme Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavaan kertomukseen, joka on tarkoitus laatia viisi vuotta asetuksen voimaantulon jälkeen.

Haluan myös selventää, että komissio aikoo tehdä tiivistä yhteistyötä tämän asetuksen täytäntöönpanon osalta Euroopan parlamentin ja, luonnollisesti, neuvoston kanssa. Tässä tarkoituksessa olen pyytänyt yksikköjäni – joita kiitän avusta, jota ne aina antavat komission

lainsäädäntötyössä – laatimaan täytäntöönpanoa koskevan tiekartan, jonka aion lähettää teille mahdollisimman pian. Tämä koskee etenkin niin kutsuttuun komiteamenettelyyn liittyviä seikkoja. Parlamentti on komission keskeinen kumppani, ja voin vakuuttaa teille, että aion jatkaa läheistä yhteistyötä kanssanne, myös hyväksyntämenettelyn seuraavan vaiheen osalta. Sitä paitsi 14 vuotta Euroopan parlamentissa eivät menneet hukkaan.

Lopuksi, komission mielestä oli tarpeen esittää lausuma, joka liittyy toimielinten välisestä yhteisestä sopimuksesta poikkeamiseen mitä tulee delegoituja säädöksiä koskevan vastalauseen jättämisen määräaikaan. Komissio haluaa painottaa, että yhteisen sopimuksen luonnoksessa määritellyn periaatteen mukaan vastalauseen jättämiselle on aikaa kaksi kuukautta, mitä voidaan pidentää vielä kahdella kuukaudella.

Tässä tapauksessa komissio on sitä mieltä, ettei ole olemassa erityisolosuhteita, joiden nojalla tämän periaatteen rikkominen olisi oikeutettua. Komissio pahoittelee sitä, että yhteisen sopimuksen luonnoksessa sovittua periaatetta ei ole noudatettu, ja painottaa lausumassaan, että rakennustarvikkeiden kohdalla tapahtunut ei voi muodostaa ennakkotapausta.

Haluan kiittää parlamenttia – myös puhemiestä, jota kiitän uudelleen osallistumisesta tähän keskusteluun – kiinnostuksesta, jolla se on tutkinut tätä yksinkertaistamishdotusta. Lopuksi haluan korostaa sitä, millaisia etuja voimme odottaa saavamme tästä uudesta asetuksesta, sekä niitä etuja, joita koituu rakennustuotteiden tuottajille ja käyttäjille sekä kansallisille viranomaisille.

Lisäksi vahvistamme, että komissio on halukas toimimaan säädöstekstin sisältämien velvoitteiden mukaisesti, etenkin laatimaan vaaditut kertomukset.

Kiitokset vielä kerran, arvoisa puhemies, ja kiitos, hyvät parlamentin jäsenet, siitä sitoutumisesta ja yhteistyöstä, jota olette osoittaneet.

Andreas Schwab, *PPE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Tajani, hyvät kollegat, minäkin haluan aloittaa esittämällä vilpittömät kiitokseni kaikille niille, jotka ovat toimineet aktiivisesti tämän asetuksen saattamiseksi toiseen käsittelyyn. Tämä asetus – kuten sen otsikko antaa ymmärtää – merkitsee olemassa olevan direktiivin parantamista. Aiemmin rakennussäännökset ovat tietysti olleet jossain määrin kansallisen toimivallan keskeinen alue. Se, että olemme onnistuneet asettamaan EU:n sisämarkkinat asetuksen avulla etusijalle, on hyvin myönteinen asia.

Toiseksi, asetus sisältää etenkin pienten ja keskisuurten yritysten kannalta lukuisia tärkeitä höllennyksiä, jotka helpottavat niiden taloudellista toimintaa ja toimintaa Euroopan sisämarkkinoilla. Tämän lisäksi myös kuluttajat hyötyvät tietysti tästä asetuksesta, koska se parantaa merkittävästi rakennusalan tuotteiden turvallisuutta ja luotettavuutta.

Voin puhua myös varjoesittelijämme professori Mayerin puolesta, jonka valitettavasti oli vaalipiiriin liittyvien asioiden vuoksi pysyteltävä tänään omassa vaalipiirissään. Hän pyysi minua mainitsemaan, että loppujen lopuksi, toisessa käsittelyssä, tämä asetus on kompromissi; hänen mielestään hyvä kompromissi, mutta jäljellä on kuitenkin vielä muutama asia, joita on työstettävä edelleen. Olen hyvin kiitollinen komission varapuheenjohtaja Tajanille siitä, että hän huomautti, että parlamenttikin on mukana tulevassa seurantatyössä. Varjoesittelijänä Hans-Peter Mayer on sitä mieltä, ettei riitä, että rakennustuotteiden tuottajien toimintaa ja heidän tuotteidensa myyntiä pelkästään säännellään; tätä asetusta on täydennettävä lainsäädännöllä, jossa määritellään myös periaatteet ja käytännön säännöt rakennustuotteiden käyttöä ja asentamista varten.

Hans-Peter Mayer onkin sitä mieltä, että komission olisi harkittava sitä, että Euroopan standardointikomitealle (CEN) annettaisiin valtuudet laatia yhtenäistä eurooppalaista säännöstöä.

Hän haluaa myös huomauttaa, että komission edellytetään valvovan, johtaako uusi rakennusalan tuotteita koskeva asetus asianmukaiseen yhdenmukaistamiseen kaikilla alueilla aiheuttamatta lisää turvallisuusongelmia ja epäoikeudenmukaista kilpailua. Kuunneltuani komission jäsen Tajanin tämänpäiväisiä kannanottoja, olen kuitenkin varma, että saavutamme tavoitteet yhdessä.

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Evelyne Gebhardt, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan esittää hyvin vilpittömät kiitokseni esittelijä Catherine Stihlerille, joka on tehnyt hyvin tärkeää työtä tällä erittäin teknisellä alueella.

Käsiteltävänäimme ei ole vain tekninen mietintö; se on myös erittäin poliittinen mietintö – mietintö, jossa oli noudatettava myös hyvin korkeita poliittisia normeja. Oli tarpeen löytää tasapaino teollisuuden, turvallisuuden ja työntekijöiden suojelun eri intressien välille, ja Euroopan parlamentin ja Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän mielestä esittelijä on onnistunut tässä ihailtavasti.

Keskeistä oli kunnioittaa teollisuuden intressejä ja selvittää, missä sillä oli ongelmia rakennustuotteiden alalla. Lisäksi oli tärkeää löytää tasapaino suurten ja pk-yritysten välille. Mielestämme komissio oli oikeassa esittäessään, että pienyritykset tarvitsevat vähemmän sääntöjä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä – ja tässä kohtaa komission ehdotusta parannettiin – että olisi sallittava matalampi turvallisuustaso. Standardien tason on oltava aidosti korkea, minkä onnistuimmekin saamaan aikaan tällä alueella.

Tietysti on myös tärkeää asettaa turvallisuus etusijalle. Tämä on erityisen tärkeää kuluttajien kannalta, koska rakennustuotteen valmistamisen ja asentamisen yhteydessä on aina varmistettava, että tuotteen käyttäjä on viime kädessä aivan yhtä turvassa kuin ne, jotka ovat olleet aiemmin sen kanssa tekemisissä.

Kolmas seikka, joka oli meille sosiaalidemokraateille erityisen tärkeä, oli työntekijöiden turvallisuuden parantaminen ja se, että tämä asia on nimenomaisesti otettu jälleen kerran mukaan. Myös Catherine Stihler kiinnitti asiaan paljon huomiota huomioissaan. Rakennustuotteisiinhan liittyy usein työskentelyä vaarallisten aineiden ja materiaalien kanssa. On äärimmäisen tärkeää varmistaa, että tällä alalla todellakin saavutetaan mahdollisimman suuri turvallisuuden taso. Tätä turvallisuustasoa täytyy myös vielä jossain vaiheessa pohtia – ja tämän hyväksi meidän on luultavasti vielä tehtävä työtä, arvoisa komission jäsen Tajani – yhteydessä kyseisten tuotteiden hävittämiseen sitten, kun niitä ei enää tarvita.

Haluan vielä kerran kiittää esittelijää mitä vilpittömimmin hänen tekemästään todella loistavasta työstä.

Heide Rühle, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää Catherine Stihleria ja kaikkia varjoesittelijöitä. Mielestäni olemme päässeet hyvään kompromissiin tässä toisessa käsittelyssä, vaikka – kuten tietysti aina on kompromissien laita – kaikki osapuolet eivät ole tyytyväisiä.

Haluan erityisesti nostaa esille Hans-Peter Meyerin huomiot, jotka Andreas Schwab esitti hänen puolestaan. Mielestäni meillä on vielä työtä tehtävänä merkintöjen osalta. Rakennustuotteet on nyt yhdenmukaistettu hyvin, millä tarkoitan rakennustuotteiden valmistamista. Meillä on kuitenkin vielä tehtävää rakennustuotteiden asentamisen ja käytön alalla. Yksi vaihtoehto on, että komissio jatkaa tältä osin työtä eurokoodien alalla valtuuksien saamiseksi myös eurokoodien osalta, jolloin päästään eteenpäin.

Toinen tarjolla oleva vaihtoehto on yhdenmukaistaa soveltamis- ja käyttöalaa siten, ettemme palaa tältä osin kansalliselle tasolle ja turvaudu eurooppalaiseen yhdenmukaistamiseen ainoastaan tuotteiden itsensä osalta, emme niiden käytön osalta. Tältä osin meidän on vielä jatkettava työtä, ja komissio saa täyden tukemme, jos lisätoimenpiteet ovat tarpeen.

Haluan mainita vielä yhden seikan, joka oli keskustelussa tärkeä sen kannalta, äänestämmekö puolesta vai vastaan. Valitettavasti puheenjohtajavaltio Belgia teki virheen neuvottelujen aikana. Ensimmäisen käsittelyn jälkeen se sisällytti toiseen käsittelyyn uusia alueita – 8 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan 6 kohdan – ilman parlamentin suostumusta. Puheenjohtajavaltio Unkari on nyt puuttunut asiaan kirjeellä. En kuitenkaan usko puheenjohtajavaltio Unkarin kunnolla ymmärtäneen, mistä konfliktissa on kyse. Haluan vielä kerran huomauttaa, että jos neuvosto haluaa jatkossa ottaa toisessa käsittelyssä esille uusia seikkoja, odotan sen todella kääntyvän parlamentin puoleen ja pyrkivän kanssamme hyvään kompromissiin.

Kun kuitenkin otetaan huomioon tulos, mielestämme ei ole järkeä hylätä tätä kompromissia tällaisen menettelyvirheen vuoksi. Äänestämme kompromissin puolesta, koska mielestämme se on tärkeä askel yhdenmukaistettaessa edelleen tätä alaa, jolla on tärkeä taloudellinen merkitys. Tämän vuoksi kompromissi saa tukemme tässä toisessa käsittelyssä.

Emma McClarkin, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään lujasta työstä. Tie on ollut hyvin pitkä.

Rakennusala työllistää tänä päivänä Euroopassa suoraan 12 miljoonaa EU:n kansalaista. Lisäksi noin 92 prosenttia rakennustuotteiden valmistajista on pk-yrityksiä – tämä merkitsee yli 65 000 yksittäistä yritystä. On selvää, että rakennusala on elintärkeä ala Euroopan talouden kannalta, ja meidän velvollisuutenamme teollisuutta kohtaan on osaltamme tukea sitä, etenkin talouskriisin jälkeen.

Mietinnössä on monia seikkoja, jotka saivat joidenkin meistä keskuudessa aikaan aikamoisen pattitilanteen, esimerkkinä EU:n lainsäädännön luonne. Mietintö ei ole täydellinen; se on kompromissi. Keskeisten kysymysten joukossa ovat suoritustasoilmoitus ja CE-merkintä. Näissä asioissa päästiin onnistuneeseen sopimukseen sen varmistamisesta, ettei mikroyrityksiin kohdisteta samanlaisia rasitteita kuin suurempiin yrityksiin. Mitä tulee vaarallisten aineiden torjuntaan ja tunnistamiseen rakennustuotteissa, onnistuimme saamaan aikaan kompromissin, jolla varmistetaan, ettei olemassa olevien REACH-asetusten kanssa jouduta ristiriitaan.

Toivon, että tästä toisessa käsittelyssä saavutetusta sopimuksesta koituu todellisia tuloksia ja että se kannustaa rakennustuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen, standardien parantamiseen kaikkialla EU:ssa sekä rakennustuotteiden kierrätyksen edistämiseen tulevaisuudessa samalla, kun vältytään etenkin siltä, että yrityksiin kohdistuva byrokraattinen taakka lisääntyvät tai kuluttajat hämmentyvät.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, pidän hyvänä kompromissia, johon on päästy eräiden seikkojen osalta, jotka mielestäni ovat erityisen tärkeitä niiden

tavoitteiden tehokkaan saavuttamisen kannalta, joita meillä on tämän lainsäädäntöehdotuksen avulla tarkoitus saavuttaa.

Viitataan yksinkertaistettuihin menettelyihin liittyvistä säännöistä kiinni pitämiseen. Ne on varmastikin laadittu keventämään yrityksille aiheutuvaa taakkaa ja vähentämään niille koituvia kustannuksia, etenkin pienten ja keskisuurten yritysten kohdalla. Olen todella sitä mieltä, että nykyisen kielteisen taloustilanteen tai vastaavien olosuhteiden vallitessa on ehdottoman tärkeää tunnistaa pk-yritysten tärkeä merkitys yhtenä keskeisenä kivijalkana, jonka varaan taloutemme rakentuu.

Lisäksi, otettaessa käyttöön yksinkertaistettuja menettelymekanismeja ja etenkin vähennettäessä aikaa, jonka uusien tuotteiden markkinoille saattaminen vie, uusi säännöstö aivan varmasti edistää innovointia. Samalla se suojaa kuluttajia ja antaa heille mahdollisuuden päästä nopeammin käsiksi innovatiivisiin tuotteisiin, ilman että tingitään laatu- tai turvallisuustakeista, jotka on varmistettava CE-merkinnän avulla.

Mielestäni saavutettu sopimus on siis erinomainen kompromissi, jonka avulla päästään oikeaan tasapainoon tuottajien ja kuluttajien tarpeiden välillä ja taataan siten markkinoinen asianmukainen toiminta alalla, joka on todellinen Euroopan talouden moottori.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, minun on kiitettävä Catherine Stihleriä hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Olemme kaikki keskustelleet teknisestä kysymyksestä. Onneksi Evelyne Gebhardt on Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta jo korostanut sitä, että kyse ei ole pelkästään teknisestä kysymyksestä; kyse on myös erittäin poliittisesta ja taloudellisesta kysymyksestä. Me kaikki tiedämme, että rakentaminen on talouden peruspilari. Me kaikki tiedämme, että pienet ja keskisuuret yritykset ovat Euroopan talouden koossa pitävä voima, talouden, joka on Euroopan unionin kanssa äärimmäisen vaikeassa tilanteessa. Catherine Stihlerin mietinnöllä on siis myös suurta poliittista arvoa, ja siltäkin osin hän on tehnyt erinomaista työtä.

Olemme onnistuneet pääsemään kompromissiin, kaikkien kannalta hyvään kompromissiin. Olemme onnistuneet löytämään tasapainon, joka tarjoaa meille yksinkertaisia menettelyjä sovellettaviksi ilman, että pienten ja keskisuurten yritysten standardista tingitään, ja joka samalla takaa parhaan mahdollisen tuloksen.

Olemme onnistuneet ratkaisemaan vaarallisiin aineisiin liittyvän kysymyksen. Me kaikki muistamme – ja vanhimmat läsnäolijoista muistavat oikein hyvin – asbestiongelman Berlaymont-rakennuksessa, joka suljettiin viideksi tai kuudeksi vuodeksi. Kuvitelkaapa, mitä kokonaisille Euroopan unionin valtioille tapahtuisi, jos emme kykenisi ratkaisemaan vaarallisiin aineisiin liittyvää kysymystä.

Lopuksi meidän on vielä käsiteltävä turvallisuus- ja avoimuuskysymystä. Myös tässä asiassa Catherine Stihler on mielestäni tehnyt erinomaista työtä mietinnössään ja saavutetussa kompromississa.

Totean lopuksi, että mielestäni käsitellessämme rakentamista teemme samalla myös työtä eurooppalaisen valtion rakentamiseksi.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajana haluan mitä suurimmassa määrin yhtyä moniin esitetyistä huomioista – oikeastaan itse asiassa kaikkiin huomioihin – jotka Catherine Stihlerin tekemästä työstä on esitetty. Mielestäni monimutkaisen asiakokonaisuuden

ottaminen hoidettavaksi toisessa käsittelyssä ja tuleminen valiokuntaamme sitä varten on ollut vaikea tehtävä, jonka hän on hoitanut erinomaisen hyvin.

Haluan huomauttaa, että tässä näkyy Euroopan parlamentin toisen käsittelyn merkitys, koska olemme kyenneet tekemään merkittäviä parannuksia neuvostolta saamamme kannan tekstiin. Kuten Heide Rühle erikseen totesi, emme olleet neuvoston kanssa täysin samaa mieltä. Meillä on puheenjohtajavaltio Unkarin joitakin yksityiskohtia koskeva kirje, joka julkaistaan pöytäkirjan yhteydessä.

Haluan vain esittää kaksi kokoavaa huomautusta vahvistaessani tämän sopimuksen. Ensimmäiseksi, arvoisa komission jäsen, haluan teitä kanssamme tekemästänne työstä kiittäessäni sanoa, että meidän on tehtävä tiivistä yhteistyötä kanssanne tämän ehdotuksen täytäntöönpanon osalta. Kuten sanoitte, asiaan liittyy komiteamenettelyyn liittyviä tärkeitä seikkoja, ja valiokuntani on myös ehdottomasti sitä mieltä, että ehdotuksia on syytä seurata hyvin tarkasti.

Toiseksi, mielestäni kyse on ehdottoman keskeisestä alasta, jota meidän on edelleen, kuten monet kollegat ovat jo sanoneet, jatkuvasti arvioitava ja varmistettava, ettei tosiaan aseteta markkinaesteitä, jotka estäisivät sen, että alasta koituu jatkossakin merkittävää hyötyä Euroopan taloudelle.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen rakennustuotedirektiivin tekstiin, josta esittelijät ja erittäin avuliaat komission jäsenet Tajani ja Barnier pääsivät sopimukseen tämänpäiväistä toista käsittelyä varten. Tämä yksinkertaistaa rakennusalan tuotteiden markkinoita. Se yhtenäistää innostavalla tavalla, se yksinkertaistaa dokumentointia ja se poistaa tarpeettomia byrokraattisia käytäntöjä. Näkemys, jonka mukaan rakennusten rakentaminen katsotaan rakennuspalvelujen tuottamiseksi eikä tuotteiden markkinoinniksi ja jonka mukaan rakennustoiminta käsittää myös kaikkien muutoin kuin sarjatuotantona valmistettujen komponenttien asentamisen rakennukseen, on vihdoin asetettu etusijalle. Myös Tšekin tasavallassa sijaitsevat yritykset pitävät hyvänä tätä pientä uudistusta, koska vanha direktiivi lisäsi niiden kustannuksia tuomatta parannuksia laatuun. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta, jonka jäsen olen, on löytänyt yhteisen sävelen ja hyväksynyt tekstin yksimielisesti, mikroyrityksiä koskevat yksinkertaistamistoimet mukaan luettuina. Luotan siihen, että parlamentti kokonaisuudessaan tekee huomenna samoin. Se on toinen osoitus siitä, että oikeudellinen ympäristö EU:ssa on parantumassa tavalla, joka tukee yhtenäisiä markkinoita.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, en ole vakuuttunut kaikista kompromissin kohdista, mutta tiedän, että uusi säännöstö merkitsee selvää parannusta nykyiseen oikeudelliseen tilanteeseen. Ensimmäisenä tuloksena on normitettu eurooppalainen tekninen kieli rakennustuotteiden suoritusastea varten sekä virtaviivaistetut ja yksinkertaistetut prosessit. Olemme vieneet eurooppalaisia sisämarkkinoita eteenpäin ja tehdessämme niin olemme olleet hyödyksi yrityksille ja standardoitujen turvallisuusvaatimusten ansiosta myös kuluttajille. Periaatteessa pidän mikroyrityksiin sovellettavia byrokraattisia säännöksiä koskevia helpotuksia tärkeinä ja järkevinä. Meidän on kuitenkin otettava huomioon myös se, että rakennustuotteita työstävät mikroyritykset ovat myös käyttäjiä, ja niitä on myös suojeltava.

Olenkin tyytyväinen siihen, että ehdotukseni sisällytettiin kompromissiin. Se mahdollistaa mikroyrityksiä koskevat yksinkertaistetut menettelyt yhdistettynä rakennustuotteiden suoritusasteen arviointiin. Jos yritykset soveltavat tällaista menettelyä, niiden on kuitenkin todistettava sen vastaavan menettelyä, joka on tällä hetkellä käytössä ympäri Eurooppaa.

Tämä on ainoa tapa varmistaa, että suoritustasoarvot ovat yksityiskohdiltaankin asianmukaisia ja luotettavia ja että rakennusten turvallisuus varmistetaan kaikkialla Euroopassa.

Antonio Tajani, *komission varapuheenjohtaja.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatan Malcolm Harbourin sanoja hänen painottaessaan, miten tärkeä tämä teksti, josta parhaillaan keskustelemme ja joka hyväksytään tämän parlamentin sopimuksen ansiosta, on. Näin siksi, että kyse on uudesta lainsäädännön osasta, joka ohjailee markkinoita merkittävästi, mutta samaan aikaan siinä myös määritetään hyvät säännöt, jotka antavat pienille ja keskisuurille yritykselle mahdollisuuden laajentua, ennen kaikkea tässä nykyisen kriisin viimeisessä vaiheessa, jonka aikana meidän on tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että pienet ja keskisuuret yritykset voivat luoda uusia työpaikkoja ja kasvaa. Tällainen tavoite on Euroopan komissiolla, joka saa tukea Euroopan parlamentin todellisesta sitoutumisesta asiaan, osittain pienyrityksiä tukevan Small Business Act -aloitteen täytäntöönpanon ja kehittelyn seurauksena.

Pienet ja keskisuuret yritykset hyötyvät yksinkertaistamisesta, johon liittyy myös byrokratian vähentäminen. Kuten Evelyne Gebhardt sanoi puheenvuorossaan, nämä markkinoiden vapauttamiseen ja kehittämiseen liittyvät säännöt merkitsevät kuitenkin myös todellista turvallisuuteen liittyvää ohjeistusta, millä on suuri merkitys paitsi rakennusalan työntekijöille myös kuluttajille.

Mielestäni mietinnössä pyritään oikeaan suuntaan. Komissio ei kuitenkaan aio lopettaa työtä neuvoston ja parlamentin väliseen sopimukseen ja kompromissiin perustuvan lainsäädännön hyväksymiseen. Haluamme jatkaa työtä asian parissa tulevina vuosina, ja haluan myös vakuuttaa jäsen Harbourille – joka painotti tarvetta etenemiseen – olevamme sitoutuneita laatimaan täytäntöönpanoon liittyvän tiekartan, jonka toimitan teille mahdollisimman pian.

Tämän keskustelun kuluessa monet arvoisista jäsenistä ovat puhuneet rakennusalan yhdenmukaistamisesta, etenkin turvallisuuden osalta. Olen täysin perillä ja tietoinen ongelmasta ja olen tyytyväinen siihen, että olen laatinut eurokoodit eurooppalaisen standardointijärjestön kanssa, onhan kyse yhdenmukaistetuista säännöistä, jotka koskevat erityisesti rakennusturvallisuutta. Kuten tiedätte, komissio valmistelee parhaillaan standardointiin liittyvää tiedonantoa, joka annetaan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi muutaman viikon kuluessa. Näin ollen uskon, arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, että tänään ja huomenna otamme tärkeän askeleen eteenpäin.

Toistan vielä kerran, ettei kyse ole ainoastaan teknisistä säännöistä, vaikka haluan toki kiittää esittelijää hänen kärsivällisyydestään paneutua teknisiin sääntöihin, jotka, oli miten oli, ovat merkittävän poliittisen sitoutumisen ilmentymä. Teknisten yksityiskohtien taustalla on tärkeä taloudellinen valinta. Sen avulla tuetaan pk-yrityksiä, jotka voivat luoda uusia työpaikkoja tulevina vuosina, ja toimitaan puolen miljardin EU:n kansalaisen hyväksi.

Catherine Stihler, *esittelijä.* – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos kaikille kollegoille, jotka ovat käyttäneet aikaansa puheenvuoroon tänä iltapäivänä ja iltana.

Mielestäni komission jäsen Tajanin kommentit kumppaneina toimimisesta, tiekartasta ja eurokoodikysymyksestä, jonka myös Heide Rühle ja (luullakseni) Andreas Schwab myös mainitsivat, ovat tärkeitä, samoin kuin se, että jatkamme edelleen hyvää yhteistyötä, jota olemme tähän asti tehneet. Se mitä olemme saavuttaneet, on kompromissi, ja on joitakin asioita, joita kollegat olisivat ehkä halunneet kompromissiin mukaan mutta joita emme

onnistuneet siihen sisällyttämään. Parlamentti kuitenkin onnistui varmistamaan 75 prosenttia tarkistuksista, joita pidimme tämän tekstin osalta tärkeinä, ja se ei ole huono saavutus.

Yksi asia kiinnitti huomiotani läpi koko keskustelun. Rakennusala on niin keskeisen tärkeä talouksillemme tulevan kasvun ja työpaikkojen kannalta, että haluan kysyä puhemieseltä, voimmeko varmistaa, että tässä parlamentissa käydään vastaisuudessa vuosittainen keskustelu rakennusalasta, jotta edistettäisiin yhteistyötä, jota komission jäsen meille tarjosi, ja varmistettaisiin, että annamme aina rakennusalalle sen arvon, joka tämän parlamentin olisi syytä antaa sille, kun otetaan huomioon, että 38 miljoonan ihmisen työpaikat ovat yhteydessä rakennusalaan.

Joten kiitos, arvoisa puhemies, kiitos hyvä komission jäsen, odotan innolla tulevia viikkoja, kuukausia ja vuosia, koska rakennusala koskeva keskustelu jatkuu sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa ja itse ainakin aion varmasti seurata sitä.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 18. tammikuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

George Becali (NI), kirjallinen. – (RO) Haluan onnitella esittelijää hänen mietintönsä sisällöstä. Rakennustuotteet ovat yksi niistä Euroopan talouden aloista, jotka ovat sekä haavoittuvia että tärkeitä ja jotka meidän on yhdenmukaistettava. Käytän termiä ”haavoittuva” paitsi sen vuoksi, miten tämä ala on reagoinut taantumaa, etenkin myös sen vuoksi, millainen määrä työntekijöitä ja pk-yrityksiä alalla vaikuttaa, eli 12 000 miljoonaa työntekijää ja noin 65 000 yritystä. Kannatan vahvasti ajatusta siitä, että meidän on tunnustettava tarve terveyden ja työturvallisuuden korkeaan tasoon rakennustuotteiden yhteydessä. Viittaan selkeästi paitsi työtapaturmiin, joita sattuu melkoisen usein, myös työprosesseissa käytettäviin vaarallisiin aineisiin. Tahdon lisätä vielä yhden seikan. Rakennustuotteiden sisämarkkinat edellyttävät tukea, joka on suhteessa näiden markkinoiden kokoon ja erityisluonteeseen, mukaan luettuina haavoittuvuuskysymykset, jotka mainitsin puheenvuoroni alussa.

13. Dioksiinia sisältävän eläinrehun tapaus ja sen vaikutukset Euroopan unionissa (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma dioksiinia sisältävän eläinrehun tapauksesta ja sen vaikutuksista Euroopan unionissa.

John Dalli, komission jäsen . – (EN) Arvoisa puhemies, kuten hyvin tiedätte, uusi vuosi alkoi vakavalla tapauksella, joka liittyy dioksiinin saastuttamaan eläinrehuun Saksassa. Komission yksiköt ovat seuranneet tilanteen kehittymistä tiiviisti sekä täydessä yhteistyössä Saksan toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Olen jo alkanut miettiä mahdollisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että elintarvikkeita ja rehuja koskevasta korkeatasoisesta turvajärjestelmästäme saadaan entistäkin tehokkaampi. Haluaisin kuitenkin kertoa ensin tapauksen yksityiskohdista. Tapaus tuli ilmi, kun eräs rehuseoksen valmistaja teki 22. joulukuuta 2010 ilmoituksen Saksan toimivaltaisille viranomaisille saatuaan laboratorioanalyysin tulokset, joiden mukaan omavalvonnan yhteydessä testattu näyte ei täyttänyt EU:n lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia.

Viime vuoden marraskuun puolivälin ja joulukuun puolivälin välisenä aikana biodieselin valmistaja oli toimittanut seitsemän erää tekniseen käyttöön tarkoitettuja rasvahappoja rehurasvan valmistajalle, joka valmistaa myös tekniseen käyttöön tarkoitettuja rasvoja. Viimeksi mainittu yritys oli myös rekisteröity rehurasvan valmistaja. Ilmeisesti siis rehurasva ja tekniseen käyttöön tarkoitettu rasva sekoittuivat keskenään. Marraskuun jälkimmäisellä puoliskolla toimitetuista eristä neljästä löytyi myöhemmin dioksiinia. Kolme muuta erää, jotka toimitettiin rehutehtaille joulukuun 2010 ensimmäisen puoliskon aikana, eivät olleet saastuneita.

Ennen kuin asiasta saatiin varmuus, kaikkia eriä pidettiin ja käsiteltiin kuitenkin varotoimenpiteenä mahdollisesti saastuneina. Mahdollisesti saastunutta rehurasvaa toimitettiin kaikkiaan 2 300 tonnia yhteensä 25 saksalaiselle rehun valmistajalle. Rehurasvaa ei toimitettu Saksan ulkopuolelle.

Yhteensä noin 4 800 saksalaiselle maatilalle toimitettiin kaikkiaan 100 000–200 000 tonnia rehua, joka sisälsi 2–10 prosenttia mahdollisesti saastunutta rasvaa. Puhtaasti varotoimenpiteenä kaikki maatilat suljettiin ja niiden kaupallinen toiminta keskeytettiin. Toimenpide koski kananmunatiloja, lihasiipikarjatiloihin, hanhitiloja, sikaloita, lypsykarjatiloihin, nautatiloja sekä kanitiloja. Mahdollisesti saastunutta siitoskanan rehua toimitettiin jonkin verran myös Ranskaan ja Tanskaan.

Suljetuilla tiloilla tuotettua eläinperäistä ruokaa saa tuoda markkinoille vasta sen jälkeen, kun tilat on avattu uudelleen. Tämä taas voidaan tehdä vasta sitten, kun analyttisten testien ja tutkimusten avulla on osoitettu, että maataloilla mitatut dioksiinitasot eivät ylitä EU:n lainsäädännössä sallittua tasoa. Tällä hetkellä alkujaan 4 800 suljetusta tilasta on edelleen suljettuna 939 tilaa, joista suurin osa on siipikarja- tai sikatiloja. Vaikuttaa siltä, ettei saastunutta ruokaa myyty tai viety Saksan ulkopuolelle tapausta koskevan ilmoituksen jälkeen muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta.

Analyttiset testit myös osoittivat lopulta, että kyseiset tuotteet täyttivät EU:n lainsäädännössä asetetut vaatimukset. Tämä osoittaa EU:n jäljitysjärjestelmän tehokkuuden. Tarkkailemme jatkossakin valppaina näitä asioita.

Tapauksessa oli onnekasta se, ettei dioksiinipitoisuus ollut kovin korkea niissä elintarvikkeissa, joissa sen havaittiin olevan EU:n sallimien rajojen yläpuolella. Näin ollen kuluttajille ei odoteta koituvan välitöntä terveysriskiä saastuneiden tuotteiden lyhytaikaisesta käytöstä, jos riskiä ylipäättään on olemassa.

Miten sitten komissio on auttanut tapauksen hallinnassa? Yksikköni ovat olleet jatkuvasti yhteydessä Saksan viranomaisiin. Ne ovat myös välittäneet kaiken tiedon välittömästi muille jäsenvaltioille elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän kautta. Yksikköni ovat olleet yhteydessä myös kolmansien maiden toimivaltaisiin viranomaisiin, jotta kauppakumppanimme saisivat selkeän kuvan tapauksesta. Lisäksi komission virkamiehet ovat tavanneet rasva- ja öljyteollisuuden sidosryhmiä selvittääkseen, miten rehujen sisältämiä dioksiinipitoisuuksia voitaisiin valvoa entistä paremmin.

Itse otin henkilökohtaisesti yhteyttä Saksan elintarvike-, maatalous- ja kuluttajansuojaministeri Ilse Aigneriin 6. tammikuuta. Keskustelimme tuolloin siitä, mitä pitäisi tehdä, jotta vastaavat tapaukset voitaisiin välttää tulevaisuudessa. Tänään otin uudelleen yhteyttä kyseiseen Saksan ministeriin, koska olin huolissani viikonloppuna julkaisusta uutisesta. Uutisen mukaan rehun valmistaja ei ollut toimittanut kattavaa luetteloa kaikista niistä tiloista, joille mahdollisesti saastunutta rehua oli toimitettu. Lisäksi valmistaja

olisi antanut virheellistä tietoa saastuneen rehurasvan käytöstä rehuseoksessa. Tämän seurauksena suljettiin useita satoja uusia tiloja.

Tapauksessa on rikottu vakavalla tavalla EU:n elintarviketurvallisuutta koskevia säädöksiä. Haluan tehdä seuraavan asian selväksi: Saksan viranomaiset ovat täysin sitoutuneet ratkaisemaan tämän saastumisongelman, ja he tekevät parhaansa ratkaistakseen sen nopeasti ja lopullisesti.

Saamani tiedon mukaan Saksan viranomaiset osoittavat lisäresursseja testausta varten, jotta testit saadaan toteutettua mahdollisimman lyhyessä ajassa. On kuitenkin tärkeää tarkastella kiireellisesti myös sitä, miten tapaus vaikuttaa laajemmin eläinrehujen turvallisuutta koskevaan lähestymistapaan EU:n tasolla. Tästä syystä elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston edustajat matkustavat ensi viikolla Saksaan auttaakseen Saksan viranomaisia sekä lisätäkseen yleistä tietämystämme ja ymmärrystämme siitä, miten tällainen saastuminen pääsi tapahtumaan ja miten vastaava voidaan välttää tulevaisuudessa. Vierailusta on ilmoitettu Saksan viranomaisille, ja he ovat myös hyväksyneet sen. Tiedän, että voimme luottaa täysimääräiseen yhteistyöhön saksalaisten kollegoidemme kanssa.

Tapauksesta keskustellaan myös maatalousministereiden neuvostossa, joka kokoontuu ensi maanantaina 24. tammikuuta Brysselissä. Kuten jo mainitsin, keskustelemme erilaisista toimenpiteistä, joihin kuuluu myös lainsäädännöllisiä toimia.

Tapaus on osoittanut miten tärkeää on varmistaa kansallisten valvontajärjestelmien tehokkuus. Ne lisäävät sekä EU:n jäsenvaltioiden että kolmansien maiden luottamusta elintarvikkeita ja rehuja koskeviin turvatoimenpiteisiin. Ongelman ratkaisemiseksi tutkin mahdollisuutta määrätä, että rehuihin ja elintarvikkeisiin tarkoitettujen rasvojen ja öljyjen tuotanto pidetään tiukasti erillään tekniseen käyttöön tarkoitettujen rasvojen ja öljyjen tuotannosta. Lisäksi tarkastelen mahdollisuutta ottaa käyttöön lakisääteisiä vaatimuksia dioksiinipitoisuuden valvonnan vahvistamisesta elintarvikeketjun eri kohdissa.

Olen vakuuttunut siitä, että jos kyseiset toimenpiteet saavat kannatusta ja ne hyväksytään, ne tuovat tarvittavat parannukset jo nyt vankkoihin elintarvike- ja rehurturvallisuutta koskeviin järjestelmiimme.

Albert Deß, *PPE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, kiitos Saksan dioksiiniskandaalia koskevasta asiapitoisesta puheenvuorosta. Olen äärettömän vihainen – itsekin maanviljelijänä – siitä, että meidän täytyy toistuvasti puuttua tällaisiin skandaaleihin, jotka näyttävät johtuvan huolimattomuudesta mutta myös rikollisesta toiminnasta. Voimme antaa niin paljon lakeja ja määräyksiä kuin haluamme – EU:n elintarviketuotantoa koskevat säädökset ovat jo sitovimmasta päästä, ja kuluttajien terveydelle mahdollisesti haitallisten aineiden ylärajat ovat alhaisimmat – mutta emme silti ole immuuneja tällaisille vaaroille.

Näin ollen on vaadittava – ja myös jäsenvaltiot ovat vastuussa tästä – että jos yleinen syyttäjä katsoo tapaukseen sisältyvän rikollista toimintaa, rangaistuksen on oltava suhteessa suurempi. Asianomaisia ei pidä päästää sakoilla; kyseinen toiminta vaatii vankeusrangaistuksen. Asianomaiset on pantava linnaan, jotta he eivät voi aiheuttaa vastaavaa katastrofia uudelleen.

Arvoisa komission jäsen, olen hyvin tyytyväinen siihen, että totesitte Saksan viranomaisten ryhtyneen asianmukaisesti toimenpiteisiin. Tämän vaikutelman minäkin sain Saksassa. Jonkin verran oli kuultavissa poliittisia soraääniä, joiden mukaan tapausta ei hoidettu

oikein. Meidän on kaikkien toimittava yhdessä ja vahvistettava tarvittaessa tiukkoja säännöksiä, jotka ovat tällä hetkellä voimassa.

Mainitsitte yhden erityiskysymyksen, jonka osalta saatte täyden tukemme. Minäkin kannatan – ja puhun tässä ryhmäni puolesta – sitä, että elintarvikkeiden tuotanto erotetaan tiukasti muiden tuotteiden valmistuksesta, jotta vastaavia sekaannuksia ei pääse enää tapahtumaan. Hyvä komission jäsen, autamme teitä parantamaan säännöksiämme ja määräyksiämme, jotta voimme paremmin estää tällaiset skandaalit tulevaisuudessa.

Ulrike Rodust, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, olen melko yllätynyt huomioistanne. Minä olen saanut lehdistä – ainakin Saksassa – jossain määrin erilaisen käsityksen. Olen äärettömän vihainen, että joudumme toistuvasti käsittelemään skandaaleja elintarviketurvallisuuden alalla. Emme saa antaa tämän tapahtua. Olen tietoinen siitä, että määräykset ja lait eivät yksin voi estää rikollista toimintaa kyseisellä alalla. Meidän pitää kuitenkin tehdä kaikkemme, jotta se olisi mahdollisimman hankalaa niille, jotka tällaisiin rikoksiin ryhtyvät. Komission täytyy pyytää jäsenvaltioita tarkastamaan kiireellisesti alalla määrättävien rangaistusten tasoa. Elintarvikkeiden ja rehujen tahallisesti välinpitämättömästä käsittelystä ei saa määrätä mitättömiä rangaistuksia. Sakko on usein hyvin alhainen verrattuna käteiskassasta nostettuun hyötyyn.

Valtion tarkastajien määrää on todella tärkeää lisätä. Saksan esimerkkitapaus osoittaa oikein hyvin, että omavalvonnan periaatteeseen liittyy suuria puutteita. Haluaisin todeta, että saastuttaja maksaa -periaatetta on sovellettava johdonmukaisesti läpi koko elintarvikeketjun: eläinten ruokakaukaloista ruokapöytään. Loppujen lopuksi ruokamme turvallisuus perustuu siihen, mitä syötämme elämille.

Viattomien ihmisten ei pitäisi joutua kärsimään toisten ihmisten rikollisen käyttäytymisen seurauksista. Vielä ei ole selvää, kuka korvaa tappiot, joita tämä dioksiiniskandaali on aiheuttanut maanviljelijöille. Yksi asia on kuitenkin varma: maksajiksi eivät joudu saastuttajat, jotka ovat ajautuneet konkurssiin ja joilla ei ole enää yhtään rahaa. Se ei ole hyväksyttävää. Tälle alalle voitaisiin harkita eurooppalaista rahastoa, jonka rahoittamiseen kaikkien rehun valmistajien pitäisi osallistua. Elintarviketurvallisuuteen liittyvät jatkuvat ongelmat ovat tehneet yhden asian selväksi: meidän on varmistettava täysi jäljitettävyyden koko tuotantoketjussa niin elintarvikkeiden kuin rehujen osalta. EU:n säädöksiä ja kansallisia lainsäädäntöjä on parannettava tällä alalla.

Corinne Lepage, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, Euroopassa on sattunut neljä vastaavaa tapausta kymmenen vuoden sisällä.

Olemme toki tyytyväisiä siihen, että nopea hälytysjärjestelmä toimi oikein, muttemme voi mitenkään hyväksyä tällaisia tapauksia. Eurooppalaisten kuluttajien terveyden ei pidä olla se joustava muuttuja järjestelmässä, jossa kustannusten alentaminen asetetaan etusijalle ja joka edistää välillisesti tällaisia tapauksia, koska rangaistukset ovat niin pieniä.

Hyvä komission jäsen, kansalaistemme täytyy kuitenkin voida luottaa meihin, minkä tiedätte paremmin kuin kukaan muu. Millaisiin toimenpiteisiin aiotte siis ryhtyä? Puhuitte juuri vaatimuksesta – ja olen siihen tyytyväinen – jonka mukaan teollisten öljyjen tuotanto ja elintarvikkeisiin tarkoitettujen öljyjen tuotanto olisi pidettävä erillään. Tämän pitää olla pakollista, hyvä komission jäsen, eikä vain yksi vaihtoehto tuotantoprosessissa. Näin lisäämme turvallisuutta merkittävästi.

Toiseksi on todella epäoikeudenmukaista, että valmistajat voivat ilmoittaa tällä tavalla konkurssistaan. Millaisilla toimilla voimme varmistaa, hyvä komission jäsen, että tällaiset teot eivät jää rankaisematta? Vastuullisuus on yhä turvallisuuden paras vartija.

Lopuksi kysyn, millä toimenpiteillä aiotte parantaa valvontaa jäsenvaltioissa. Hälytys annettiin melkein kolme viikkoa siitä, kun kyseessä olevat öljyt oli toimitettu. Tämä ei tietenkään ole komission vika, mutta samanaikaisesti siitä tulee melko helposti kuluttajien ongelma. Luuletteko, että voimme parantaa tilannetta tältä osin, hyvä komission jäsen?

Martin Häusling, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, on selvää, että kuluttajien luottamus on horjunut pahasti jälleen kerran ja että kuluttajat melko ymmärrettävästi miettivät, mitä kansalliset viranomaiset tekevät ja mitä EU tekee tehdäkseen lopun saastuttajien toiminnasta. Toisin kuin komission jäsen en usko tämän olleen vahinko tai huonoa onnea. Minä luulen, että tämän takana on järjestelmä, jonka ansiosta yksittäiset yritykset ansaitsevat miljoonia sekoittamalla keskenään aineita, jotka eivät todellisuudessa kuulu rehuihin. Sitten ne pakenevat vastuuta ja maanviljelijät ja kuluttajat maksavat laskun.

Mielestäni tämän pitäisi olla lähtökohtanamme ja meidän pitäisi pohtia luonnollisesti myös sitä, tehdäänkö tarkastuksia väärässä paikassa. Saksassa on kourallinen rehualan yrityksiä, jotka käyttävät rasvaa. Miksi emme kohdistaa tarkastuksia niihin? Miksi luotamme oma-valvontaan ja saamme vain melko satunnaisesti tiedon pitoisuuksista, jotka on sitten tarkastettava valtion puolesta jälkikäteen? Toisin sanoen kaikkialla unionissa tarvitaan uuhkiin perustuvaa valvontaa. Näin ollen kysyn teiltä, hyvä komission jäsen: Mitä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) tekee tällä alalla? Koskeeko tämä tapaus vain Saksaa, vai onko unionissa mahdollisesti muita tapauksia, joista emme vain tiedä vielä?

Luullakseni olemme yhtä mieltä siitä, että tarvitsemme positiivisen luettelon siitä, mitä rehu itse asiassa saa sisältää. Tarvitsemme tiukat yrityksiä koskevat hyväksymissäännöt, ja tarvitsemme vastuuvollisuuden. Lisäksi perushyödykkeiden virrat on erotettava toisistaan. Olen kuitenkin myös sitä mieltä – ja tämä on tuotava jälleen esiin tässä yhteydessä – että meidän on muutettava kurssia perustavanlaatuisesti monilla politiikan aloilla. Oikeastaan eläinrehujen pitäisi nimittäin tulla pelloiltamme eikä tehtaista. Maanviljelijöiden on tiedettävä, millä he ruokkivat eläimiään, ja kuluttajien täytyy tietää, mistä rehut tulevat. Meidän pitää varmistaa, että näin myös on. Me voimme – ja meidän täytyy – aloittaa maatalouden uudistamisen tästä selvittämällä tämän tapauksen perinpohjaisesti. Viime kädessä nimittäin koko maatalousala kärsii vahingot, joita muutamit rikolliset ovat tässä tapauksessa aiheuttaneet saastuttamalla rehuja. Tämä on estettävä jo periaatteen vuoksi.

James Nicholson, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrän täysin, millaisessa tilanteessa lukuisat saksalaiset maanviljelijät ovat tällä hetkellä.

Koin vastaavan tilanteen kaksi vuotta sitten Pohjois-Irlannissa, jossa sattui hyvin samankaltainen tapaus. Tilanteesta kärsivät todella maanviljelijät, joilla ei oikeastaan edes ollut mitään osuutta asiaan. Luullakseni sana ”rikollinen” mainittiin täällä, ja tässä on ollut osallisena ihmisiä, joilla on rikollisia pyrkimyksiä. Meidän pitää kysyä, miksi he tekevät niin ja saavatko he toiminnasta paljon ylimääräistä rahaa, kuten kollega Martin Häusling väittää. Jos saavat, heitä vastaan pitäisi nostaa syyte sen takia.

Meidän pitäisi kuitenkin tehdä erittäin selväksi, että ruoan tuottajat eivät ole tästä vastuussa. Vastuussa ovat ne, jotka toimittavat rehuja ruoan tuottajille. Meidän pitää kohdistaa toimemme noita ihmisiä vastaan varmistaaksemme, ettei tällaista tapahdu, sekä

palauttaaksemme kuluttajien luottamuksen. Ymmärrän hyvin, miksi kuluttajien luottamus horjuu tällä hetkellä. Kuten joku totesi, tätä on tapahtunut ennenkin eikä tällaista pitäisi antaa tapahtua enää. Meidän ei pidä suhtautua tähän laaja-alaisesti säätämällä uusia lakeja. Meidän pitäisi panna täytäntöön se, mitä meillä jo on.

Sabine Wils, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, jauhaa, sekoittaa, huijata – siinä on Saksan rehuteollisuuden kolme muotisansaa. Vuodesta 1999 lähtien pelkästään Saksassa on koettu viisi dioksiiniskandaalia. Rehun valmistajat ja suuret elintarvikeyhtiöt eivät selvästikään välitä EU:n direktiiveistä tai kansallisesta lainsäädännöstä, kun ne voivat tehdä suuria voittoja halvalla ruoalla. Kilpailu halvimmissa hinnoista Saksan elintarvikemarkkinoilla on ankaraa. Intensiiviseen karjankasvatukseen suunnatun rehun on siten oltava mahdollisimman halpaa. Valtio suorittaa harvoin tarkastuksia rehun ja elintarvikkeiden valmistajien keskuudessa. Valtio on jatkuvasti luottanut yhä enemmän ja enemmän valmistajien omavalvontaan ja välttynyt niin kuluilta, joita pätevien työntekijöiden palkkaamisesta olisi koitunut. Tällaisissa olosuhteissa dioksiinipitoisen tekniseen käyttöön tarkoitetun rasvajätteen oli mahdollista päätyä rehu- ja elintarvikeketjuun.

Tämänkertainen dioksiiniskandaali olisi voitu estää, jos rasvan dioksiinipitoisuus olisi testattu ennen kuin rasva sekoitettiin rehun joukkoon. Saastuminen olisi huomattu ajoissa. Lukuisat kuluttajat ovat nyt jälleen kerran altistuneet liialle dioksiinille. Kahdeksankymmentä prosenttia elimistöömmme tulevasta dioksiinista tulee eläinperäisistä elintarvikkeista – toisin sanoen lihasta, maidosta ja kananmunista. Foodwatch on oikeassa vaatiessaan, että rehun valmistajille määrätään velvollisuus testata dioksiini- sekä PCB-pitoisuus kunkin rehun sisältämän ainesosan erän osalta ennen kuin rehu sekoitetaan. Rehu ei saa sisältää yhtään sellaista ainesosaa, joka ylittää raja-arvot. Pahasti saastuneet erät on tuhottava. Lisäksi on voitava todistaa, että näin on tosiasiasa myös tehty. Tämä on ainut keino varmistaa, että saastuttavia aineita ei väärennetä ja laimenneta jatkossa.

Laboratorioilla on myös oltava velvollisuus ilmoittaa kansallisille valvontaviranomaisille tapauksista, joissa raja-arvot ylittyvät. Meidän on otettava käyttöön vaatimus merkitä liha, jotta se voidaan jäljittää. Saksan tämänhetkinen elintarvikeskandaali sekä aiemmat elintarvikeskandaalit ovat osoittaneet, että rehun valmistajiin ja eläintenkasvattajiin kohdistuvat rutiininomaiset valtioneuvostotarkastukset ovat olennaisia. Miten aiotte toteuttaa tämän, arvoisa komission jäsen?

Peter Liese (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, kuluttajia ja maanviljelijöitä on suojeltava paremmin tahoilta, jotka vastuuttomasti laimentavat rehuja ja rehuasvaa. Meidän on tehtävä loppu noiden väärentäjien toimista kaikkialla unionissa. Eräs kollega puhui juuri ainoastaan Saksasta, mutta valitettavasti dioksiiniskandaaleja ja muita vastaavia skandaaleja on koettu myös muissa jäsenvaltioissa.

Ensinnäkin tämä asia kuuluu yleiselle syyttäjälle, koska kyse on rikollisesta toiminnasta. Toivottavasti Saksan yleiset syyttäjät sekä muissa maissa toimivat organisaatiot, jotka mahdollisesti vielä käsittelevät tätä asiaa – myös Alankomaiden mainittiin olevan osa ketjua – työskentelevät nopeammin kuin Irlannin yleiset syyttäjät. Irlannissa vuonna 2008 ilmi tulleen skandaalin aiheuttajat ovat vasta nyt joutuneet oikeuden eteen. Meidän täytyy toimia yleisesti ottaen nopeammin näissä asioissa.

Pyydän, että tarkastelemme tätä skandaalia – tämä on todellakin skandaali – oikeasta perspektiivistä. Pitoisuudet olivat enimmillään nelinkertaiset sallittuun määrään verrattuna. Tämä on huono asia. On hyviä syitä sille, miksi sovellamme varovaisuusperiaatteen

mukaista enimmäistasoa, eikä sitä saa ylittää. Varovaisuusperiaatteen mukainen taso on tarkoituksella määritetty siten, että eläinkokeissa havaittiin pitkäaikaisia haittoja vasta sitten, kun kyseinen enimmäismäärä ylittyi satakertaisesti. Näin ollen akuuttia uhkaa ei ole; kyse on varovaisuudesta.

Belgiassa vuonna 1999 sattuneen skandaalin yhteydessä löydetty pitoisuudet olivat 700 kertaa nykyistä EU:n määrittämää enimmäistasoa korkeammat. Olemme myös onnistuneet alentamaan EU:n toimenpiteillä ympäristön dioksiinipitoisuuksia kymmenyksen siitä, mitä se oli vuonna 1990. Noista toimenpiteistä mainittakoon esimerkiksi kemikaalilainsäädäntö ja jätteenpolttolaitoksia koskevien standardien parantaminen. Tarvitsemme kuitenkin toimenpiteitä, jotka koskevat koko elintarvikeketjua kaikkialla unionissa. Dioksiinipitoisuuksia on valvottava ja rasvat on pidettävä erillä toisistaan. Mielestäni meidän on otettava käyttöön EU:n laajuinen puhtausvaatimus rehuille, ja meidän on myös suojeltava paremmin maanviljelijöitä, jotka eivät voi estää tällaista toistuvaa välinpitämättömyyttä ja rikollista vehkeilyä rehuketjussa.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, en voi kyllin korostaa sitä, että EU:ssa sovelletaan huomattavasti tiukempia elintarvikkeiden laatunormeja kuin missään muualla maailmassa. Kuluttajamme, vientimarkkinamme, tuottajamme sekä kaikki muut vaativat, että ponnistelemme todella ja investoimme merkittävästi ylläpitääksemme nuo normit.

Jos Saksan hiljattainen skandaali olisi tapahtunut jossain muualla maailmassa, emme olisi välttämättä kuulleet koko asiasta. Näin ei kuitenkaan käynyt. Skandaali tapahtui juurikin Euroopan unionissa. Saksan tapaus ei ole hyväksyttävä; se pitää tutkia perinpohjaisesti ja syylliset on saatava vastuuseen tapauksesta, joka vaikuttaa ennemmin rikokselta kuin vahingolta.

Saastumisen alkupiste on edelleen epäselvä, mikä on mielestäni hyvin huolestuttavaa. Vaikuttaa siltä, ettei Saksan viranomaisten vastuuta ole selkeästi määritetty valvontavollisuuden epäonnistumisen osalta. Tapaus näyttää tulleen ilmi yhtiön antaman tiedotteen perusteella, ei viranomaisten suorittamissa tarkastuksissa.

Tapauksesta vastuussa olevia ei ole nimetty, ja tilanteen vakavuuden huomioon ottaen komission on selvitettävä tapaus objektiivisesti.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, tämä dioksiinitapaus on enemmän kuin skandaali. Eurooppalaiset saavat katsoa peiliin. Kuinka kauan olemmekaan valittaneet, että maatalouden alalla käydään hirvittävää hinta- ja selviytymistaistelua, jota loppumattomat vaatimukset aina vaan halvemmasta ruoasta ruokkivat.

Tuo taistelu on jo kauan ollut enemmän kuin pelkkä voimainkoetus. Ihmiset tukeutuvat yhä useammin rikollisiin keinoihin ja toimintatapoihin. Tämä johtaa kuitenkin lopulta siihen, että kaikki häviävät. Voimme säätää uusia lakeja ja direktiivejä, voimme suorittaa enemmän ja yhä kalliimpia tarkastuksia, voimme määrätä aiempaa tiukempia rangaistuksia. Mikään noista toimista ei kuitenkaan pärjää rikolliselle energialle, joka saa voimansa kovasta selviytymistaistelusta.

Meidän on vihdoinkin puututtava ongelman syihin. Meidän on vihdoinkin tehtävä loppu siitä, että ruokaa vaaditaan koko ajan lisää ja aina vaan halvemmalla. Olen itse nähnyt aivan läheltä, miten voimattomia olemme joidenkin henkilöiden rikollisten toimien edessä –

kuten tässä tapauksessa. Pelkkä ajatus siitä, kukahan mahtaa joutua seuraavana tahtomattaan tähän kurimukseen, on saanut minut ja maanviljelijäkollegani vapisemaan.

Näin ollen kysyn komissiolta seuraavaa: mitä aiotte kollegoidenne kanssa tehdä palauttaaksenne ruoan arvon? Olen tyytyväinen ehdotuksiinne, mutta ette voi ratkaista niiden avulla pääongelmaa.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, tästä skandaalista tulee oikea *déjà vu* -tunne, koska se on noudattanut lähestulkoon täysin samaa kaavaa kuin Belgian kriisi 12 vuotta sitten. Viimeisten kymmenen vuoden aikana on sattunut liian monta tapausta, jotka ovat osoittaneet, että eläinrehuun tarkoitettujen öljyjen ja rasvojen valmistajien joukossa on melkoinen määrä toimijoita, jotka ovat valmiita syyllistymään häikäilemättömällä ahneudella ja rikollisella tavalla petokseen – petokseen, joka vaarantaa sekä maanviljelijöiden tulot että kuluttajien terveyden. Tätä ei voida hyväksyä. Näin ollen voimassa oleva lainsäädäntö on alistettava stressitesteille. Toivottavasti maatalousneuvosto ottaa kantaa tähän.

Lisäksi tarvitaan seurantaa ja valvontaa. Alalla harjoitetaan edelleen paljon omavalvontaa. Kansallisten viranomaisten on kohdistettava tiukempia lisätarkastuksia kaikkeen omavalvontaan. Tämä olisi toteutettava suhteellisuuden periaate huomioiden. Toiseksi olen sitä mieltä, että Irlannissa sijaitsevan elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston pitäisi valvoa alaa enemmän. Valvojia on valvottava paremmin. Olen lukenut, että viimeisten kymmenen vuoden aikana elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto on suorittanut vain kolme valvontakäyntiä. Se on liian vähän, joten määrää on lisättävä. Arvoisa komission jäsen, aiotteko ohjeistaa elintarvike- ja eläinlääkintätoimistoa suorittamaan useammin tarkastuskäyntejä dioksiiniongelmien liittyen?

Jaroslav Paška, *EFD-ryhmän puolesta.* – (SK) Arvoisa puhemies, niiden lukuisten vuosien aikana, joina Euroopan unioni on toiminut, se on luonut äärimmäisen hankalan sääntöjen ja säädösten järjestelmän. Näin on tarkoitus antaa kansalle vaikutelma, että unioni huolehtii ruokamme puhtaudesta ja laadusta. Vahvistaakseen tuota viestiä unioni on palkannut lukuisia asiantuntijoita, tarkastajia, eläinlääkäreitä sekä virkamiehiä ja luonut siten monimutkaisen institutionaalisen hirviön ruoan laadun varmistamiseksi Euroopassa.

Hyvät kuulijat, näemme nyt, miten hyvin se toimii. Eurooppa on tulvillaan saastunutta ruokaa, eikä byrokraattinen järjestelmämme selvästikään tiedä, mitä sille pitäisi tehdä. Jotta voisimme ymmärtää tilanteen vakavuuden, on palautettava mieliin, mitä hyötyä tästä temppuilusta on meille ollut.

Tiedeyhteisö pitää dioksiineja myrkyllisimpänä kemikaalina, jonka ihminen on kehittänyt. Ne kuuluvat haitallisimpiin karsinogeneeneihin, mutta lisäksi ne heikentävät soluimmunitaattia ja hormonaalista immunitaattia, lisäävät tulehdusalttiutta, alentavat hedelmällisyyttä sekä lisäävät raskaudenkeskeytyksiä, munasarjojen vajaatoimintaa, synnytykseen liittyviä ongelmia, lapsikuolleisuutta ja keskushermoston kehitykseen liittyviä ongelmia sekä aiheuttavat patologisia muutoksia steroidisiin hormoneihin ja reseptoreihin.

Ne eivät hajoa. Ne kertyvät eläviin organismeihin. Maailman terveysjärjestö onkin todennut, että jos yhtä riisinjyvää vastaava määrä dioksiinia päätyy kiertoön, se vastaa vuotuista ylärajaa miljoonaa ihmistä kohti.

Olemme myös tänään saaneet kuulla, että saksalainen yhtiö Harles und Jentzsch on lisännyt dioksiinia eläinrehuihin ja toimittanut markkinoille jopa 3 000 tonnia dioksiinin saastuttamaa rasvaa maaliskuun 2010 jälkeen. Tämänhetkisten tietojen mukaan saastuneita

kananmunia on viety Alankomaihin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja saastunutta lihaa Ranskaan ja Tanskaan.

Näin ollen haluaisin kysyä komission jäseneltä, miten on mahdollista, että yhtiötä, joka toimittaa rehuseoksia tuhansille maanviljelijöille, ei ole rekisteröity säänneltyyn valvontajärjestelmään. Millaista yhteistyötä voimme odottaa Saksan valtiollisilta laitoksilta, jos yritys voi valmistaa rehuseoksia rekisteröitymättä lainkaan valvontajärjestelmään? Millaisia eläinlääketieteellisiä tarkastuksia maataloilla oikein suoritetaan, jos kerran rehun saastuminen on jäänyt eläinlääkintätarkastajilta huomaamatta maaliskuusta 2010 saakka? Hyvät kuulijat, missä näiden elintarvikkeiden hävittämisessä mennään? Puhumme hävitetyistä kananmunista ja hävitetystä lihasta ja siitä, mitä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Janusz Wojciechowski (ECR). – *(PL)* Arvoisa puhemies, käsittelemme skandaalia, mutta skandaali on liian lievä sana tälle tapaukselle. Kyse on tapauksesta, joka aiheuttaa suurta uhkaa tuhansien ihmisten hengelle ja terveydelle. Toivottavasti syylliset löydetään ja he saavat asianmukaisen rangaistuksen. Toivon kuitenkin myös, että tämä tapaus antaa syyn pohtia Euroopan unionissa syntynyttä maatalousmallia. Maataloudesta on tullut teollista. Emme enää kasvata eläimiä; tuotamme lihaa. Maatilat ovat suuria, eläinrehuja valmistetaan teollisesti ja eläimet ruokitaan rehuilla. Ja rehut sisältävät dioksiinia. Rehut sisältävät myös geneettisesti muunneltuja ainesosia, joita ei ole testattu kunnolla. Tämä maatalousmalli ei toimi. Tämä malli ei takaa elintarvikkeiden turvallisuutta.

Ratkaisuna on se, että osoitamme suurempaa kunnioitusta ja arvostusta sellaisille Euroopassa – Puolassa ja muissa maissa – vielä toimiville maataloille, jotka käyttävät itse tuottamia rehuja. Meidän on tuettava niitä.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – *(NL)* Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, tapauksesta vastuussa oleva yhtiö tiesi jo maaliskuussa 2010, että sen myymien tuotteiden dioksiinipitoisuudet olivat vaarallisen korkeita. Miten on mahdollista, ettei tätä huomattu yhdessä kansallisten viranomaisten suorittamassa tarkastuksessa, jolloin toiminta olisi voitu lopettaa jo tuossa vaiheessa? Ovatko nykyiset elintarviketurvallisuutta koskevat valvontamekanismit todella riittäviä? Ilmeisesti eivät ole, koska jos olisivat, tämä dioksiinikriisi olisi voitu estää.

Ruokaskandaaleja näyttää olevan loputtomasti. Kyse ei ole pelkästään dioksiinikriiseistä, vaan muistanette myös tapauksen, jossa kloonattuja tuotteita päätyi huomaamatta kauppoihimme viime vuonna. Sääntöjä on tarpeeksi, mutta elintarvikkeiden valvontaa on tehostettava ja lisättävä. Lisäksi tarkastusten tulokset olisi julkaistava. Kyse on ruokamme turvallisuudesta ja kansalaistemme terveydestä.

Lisäksi pyydän komissiota tukemaan vahingonkorvausvaatimuksia, joita huijatuksi tulleet maanviljelijät, jotka myrkyttivät tietämättään oman karjansa, esittävät vastuussa oleville yhtiöille.

John Stuart Agnew (EFD). – *(EN)* Arvoisa puhemies, haluaisin ilmoittaa eturyhmäni: olen brittiläinen munantuottaja.

Dioksiinitapaus näyttää olevan seurausta siitä, ettei eläinrehujen tuotannossa ole onnistuttu ottamaan käyttöön tiukempia standardeja. Tämä johtuu siitä, että vastassa on helpompi menettely, jota sovelletaan rapsinsiementen muuntamisessa biopolttoaineiksi. EU:n innolla tuottaa biopolttoaineita voi siten olla tahattomia seurauksia. Minun mielestäni tämä ei kuitenkaan ole EU:n asia. Ongelmaa ei ratkaista lisäämällä sääntelyä – eikä sitä todellakaan tarvita. Saksalaiset havaitsivat ongelman, kertoivat siitä meille ja ovat ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa on käytössä kattava vakuutusjärjestelmä, jota kutsutaan nimellä ”Lion Code”, ”leijonakoodi”. Järjestelmä kattaa sekä eläinrehujen tuotannon tehtaassa että kananmunien tuotannon maatilalla. Sen ansiosta tällaiset tapaukset ovatkin hyvin epätodennäköisiä. Jos siis joku teistä vaatii huippulaadukkaita kananmunia, ”vaatikaa leijonaa” ja brittiläiset tuottajat toimittavat teille ilomielin kananmunia.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, ensinnäkin meidän pitäisi mielestäni olla iloisia, sillä vaikka puhummekin tänään kriisistä, se on mahdollista, koska järjestelmämme on toiminut.

Kuluttajansuojajärjestelmämme on maailman vankin. Kuluttajien pitäisi muistaa se tällä hetkellä. Järjestelmä ei kuitenkaan toiminut aivan kunnolla, joten ennen kuin luomme uuden järjestelmän, meidän pitäisi mielestäni pohtia huolellisesti ja kattavasti syitä, joiden vuoksi ongelma huomattiin niin myöhään. Meidän pitää myös miettiä, mistä tuo viive johtui.

Mielestäni meidän pitäisi myös miettiä, miksi tällainen rikos tapahtui, sen sijaan, että vain tuomitsemme sen. Luulen, että toteuttamiemme toimien takia maatalous- ja elintarvikealat juoksevat kilpaa kohti alhaisia kustannuksia ja halpoja hintoja jakelupuolella, emmekä ole enää turvassa tämän tapauksen kaltaiselta tuomittavalta käyttäytymiseltä.

Aiotteko siis tiukentaa tällaisista teoista määrättäviä rangaistuksia, hyvä komission jäsen? Toinen kysymykseni on, miten voimme antaa välitöntä – ja tarkoitan todella välitöntä – tukea asianomaisille kasvattajille. Tämä johtuu siitä, että katteet ovat niin pieniä, että jos jotkut kasvattajat eivät hyvin pian saa tukea tai jopa ennakkoa heille kuuluvista summista, heidän toimintansa on loppunut siinä vaiheessa, kun tämä menettely saadaan päätökseen ”normaalijassa”.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, voinko esittää edelliselle puhujalle kysymyksen? Hän sanoi, että periaatteessa järjestelmä toimii. Minua kiinnostaisi todella kuulla, onko hän tietoinen siitä, ettei tapaus tullut ilmi järjestelmän vaan kuluttajien ansiosta.

Toiseksi haluaisin kysyä edelliseltä puhujalta hänen antamiinsa tietoihin liittyen, onko hän tietoinen tutkimuksista, joiden mukaan kansalaiset maksaisivat mielellään vähän enemmän, jos he voisivat olla varmoja siitä, että tuotteet ovat korkealaatuisia ja peräisin eläimistä, joita on pidetty kullekin lajille ominaisissa oloissa.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni kysymyksen esittänyt kollega esitti pikemminkin huomion tilanteesta kuin kysyi minulta kysymyksen. Tietenkin tiedämme, että järjestelmä epäonnistui. Eurooppalaisten kuluttajien osalta haluaisin kuitenkin korostaa sitä, miten tiukka suojajärjestelmämme on. Emme voi sallia väitteitä, joiden mukaan mitään ei ole tehty, sillä standardimme ovat maailman korkeimmat.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, hyvät kuulijat, ensinnäkin haluaisin kiittää komission jäsen John Dalliä siitä, että hän on tullut tänään kertomaan parlamentille tapauksesta, joka huolestuttaa suuresti eurooppalaisia kuluttajia.

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta, jonka puheenjohtajana minulla on kunnia toimia, kokoontuu myös ensi viikolla keskustelemaan syvällisemmin tämän vakavan tapahtuman seurauksista. Vaikka unioni on erittäin sitoutunut elintarviketurvallisuuteen, avoimuutta ja tarkastuksia on edelleen parannettava, jotta ruoan saastuminen voitaisiin välttää jatkossa.

Huomautan, että Euroopan parlamentti hyväksyi viime vuonna valiokunta-aloitteisen mietinnön maataloustuotteiden laadusta. Ennen kaikkea huomautan, että täysistunto hyväksyi ensimmäisessä käsittelyssä asetuksen elintarvikkeita koskevan tiedon välittämisestä kuluttajille. Erään asetuksen säännöksen mukaan maataloustuotteiden etiketteihin olisi merkittävä tuotteen lähtöpaikka. Valitettavasti tuo tärkeä kehitys pysähtyi 8. joulukuuta pidettyyn terveysasioiden neuvostoon. Yritämme saada kyseisen kohdan mukaan toisessa käsittelyssä, koska kyse on tärkeästä suojelua ja avoimuutta koskevasta tavoitteesta, joka hyödyttää eurooppalaisia kuluttajia.

Euroopan parlamentti on näin ollen menossa oikeaan suuntaan ja osoittaa olevansa kuluttajien puolella. Toivomme neuvoston ja komission suhtautuvan asiaan samalla tavalla.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, olen yhtä mieltä monien niiden kollegoiden kanssa, jotka ovat jo todenneet, että pääasiassa nykyinen lainsäädäntö toimii. Ongelma ei piilekään siinä. Ongelma piilee säädösten noudattamisessa, valvonnassa ja rangaistusjärjestelmissä. EU:n tasolla ei voida puuttua rangaistusjärjestelmiin, ja meidän täytyy muistaa, että jos säädämme lakeja mutta meillä ei ole minkäänlaista rangaistusjärjestelmää niitä varten, hyväksymme vain suuren määrän täysin tehotonta lainsäädäntöä. Se ei toimi.

Komission jäsen mainitsi kuitenkin erään äärimmäisen tärkeän asian. Toimin esittelijänä asetuksessa, joka luo perustan rehuja koskeville tarkastuksille. Komission jäsen puhui siitä, että rehuteollisuuden tarkoitetut raaka-aineet ja teolliseen käyttöön tarkoitetut raaka-aineet, tässä tapauksessa rasvat, täytyisi pitää tiukasti erillään.

Ehdotin kymmenen vuotta sitten, että kaikki sellaiset tuotteet, joiden alkuperästä ei ole varmaa tietoa, värjätään. Mielestäni tämä tapaus on todella suuri vääryys niiden maanviljelijöiden kannalta, jotka kerta toisensa jälkeen joutuvat ongelmiin rehuissa olevien myrkkujen vuoksi mutta eivät itse voi mitään asialle.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, halusin olla yksi tämän suullisen kysymyksen allekirjoittajista, koska mielestäni on tärkeää avata keskustelu elintarviketurvallisuudesta viime viikkojen aikana koetun tapauksen takia.

Miten terveellisiä ja ravitsevia ovat miljoonien eurooppalaisten päivittäin kuluttamat tuotteet? Olemmeko aivan varmoja, että ruokapöydällämme olevat tuotteet ovat turvallisia? Raaka-aineiden laatu on olennainen asia lopputuotteen aitouden varmistamisessa. Jatkuva valvonta pelloilta pöytään on ainoa tapa välttää elintarvikkeiden saastuminen ja havaita mahdolliset uhat välittömästi.

Tämä viimeisin Saksan tapaus vahvistaa sen, että alkuperämerkintöjen lisäämisen pakkauksiin pitäisi olla pakollista kaikille tuotteille, myös jalostetuille tuotteille, kuten Paolo De Castro jo korosti. Meidän on turvattava kuluttajien oikeus tietää, mistä kukin

heidän ostamansa tuote on peräisin, ja ruokamme turvallisuus voidaan taata vain siten, että kaikki toimijat jakavat vastuun yhdessä.

On totta, että unionin nykyisessä lainsäädännössä säädetään jo tarkastuksista ja menetelmistä sen varmistamiseksi, että pöytiimme päätyvä ruoka soveltuu syötäväksi ja että saastumisriski on mahdollisimman pieni. Nyt meidän pitää kuitenkin pyrkiä joka päivä parantamaan kyseisten toimenpiteiden laatua.

Olen ylpeä voidessani ilmoittaa, että Italian parlamentti hyväksyy huomenna lain, jolla pakolliset alkuperämerkinnät laajennetaan koskemaan myös kaikkia sellaisia elintarvikkeita, joita pakko ei vielä koske. Lopultakin saamme tietää, mistä esimerkiksi sianliha, pitkään säilyvä maito, hedelmät, vihannekset sekä jotkut juomat, kuten appelsiinijuoma, ovat peräisin.

Toivottavasti unioni ottaa mallia tästä laista. Aion toimia aktiivisesti sen puolesta, että avoimuus, tiedottaminen ja kuluttajan oikeuksien suojeleminen lisääntyvät. Kyse on välineistä, jotka ovat mielestäni välttämättömiä terveellisen ruoan edistämiseksi.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, tärkeä kysymys on nyt se, miten voimme välttää uudet skandaalit ja uhkaavat tilanteet. On myönteistä, että komission jäsen aikoo käydä Saksassa, ja on myös selvää, että maatalousministereiden neuvoston täytyy keskustella tästä asiasta. Olisi skandaali, jos se ei tekisi niin. Alalla riittää yhä tehtävää. Rangaistusten pitää olla tiukempia, jotta jäsenvaltiot ymmärtävät velvollisuutensa päättää tästä asiasta.

Ennen kaikkea on tehtävä loppu omaavonnasta. Muilla aloilla ja muiden alojen yhtiöissä on aivan selvää, että lainsäädännön noudattamista valvovat riippumattomat viranomaiset. Tämä ei kuitenkaan päde alalla, joka tuottaa syömämme ruoan.

On täysin turhaa syyttää teollista maanviljelyä, hintakilpailua tai muuta sellaista. Me kuluttajat emme halua syödä saastunutta ruokaa. Meidän on varmistettava, että kuluttajat saavat tiedon tapauksesta heti ja että he ovat tietoisia siitä, ettei heidän pitäisi joutua syömään saastunutta ruokaa.

Antonia Parvanova (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme tänään Saksan joulukuisesta saastumistapauksesta. Se ja elintarvikeketjussamme havaittu räikeä rikkomus ovat vaarantaneet tuhansien kuluttajien terveyden mutta osoittaneet myös elintarvikkeiden jäljitelyjärjestelmässä yhä vallitsevat heikkoudet. On enemmän kuin huolestuttavaa, etteivät Saksan viranomaiset tai itse komissio onnistuneet varmistamaan, ettei saastuneita raaka-aineita, kuten kananmunia, pääsisi elintarvikeketjuun jalostettujen elintarvikkeiden ainesosina.

Jäljitettävyyttä koetaan usein taakkana elintarviketeollisuudessa, mutta se on elintärkeää sellaisissa hätätilanteissa kuin tapaus, josta tänään keskustelemme. Jäljitettävyyttä pitäisikin nähdä perusedellytyksenä kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi. Haluaisin näin ollen esittää kaksi kysymystä komissiolle:

Voiko komissio ensinnäkin olla nyt varma ja vahvistaa, ettei saastuneita kananmunia tai yksittäisiä saastuneita tuotteita pääsyt elintarvikeketjuun jalostetuissa elintarvikkeissa?

Toiseksi aikooko komissio lisätä jäljitettävyyttä ja tiedottamista koskevia toimenpiteitä taatakseen parhaan mahdollisen kuluttajansuojan tulevissa ruokakriiseissä, jotka voivat vaikuttaa terveyteen?

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, Saksan dioksiiniskandaali on horjuttanut eurooppalaisten kuluttajien luottamusta, ja he ovat aivan oikeassa vaatiessaan korkeinta mahdollista turvallisuustasoa ja täysimääräistä jäljitettävyyttä elintarviketuotannon alalle. Maatalouden kansainvälinen maine on viime aikoina kärsinyt suurten eläinrehutuottajien välinpitämättömyyden takia. Pyydän komissiota palauttamaan pikaisesti luottamuksen Euroopan maataloustuotantoon, joka täyttää korkeimmat mahdolliset standardit.

Kaikkien syyllisten nimeäminen ja vahinkojen rajoittaminen Saksan dioksiiniskandaalissa on vasta alkua. On ryhdyttävä pikaisesti kattaviin toimenpiteisiin, jotta eläinrehujen valmistajia voidaan jatkossa estää käyttämästä tällaisia menettelyjä. Eläinrehuketju ei ole mikään kaatopaikka, eivätkä teollisuusjätteet kuulu eläinten rehuihin. Vaadin sitovampia EU:n laajuisia sääntöjä erityisesti kuljetusten alalle. Yksikin eläinrehuja koskeva saastumistapaus on liikaa. Ennen kaikkea on kuitenkin tärkeää, että kyseiset yritykset tarkastetaan täysimääräisesti ja kattavasti. Maatiloille tehdään useita tarkastuksia vuodessa, eivätkä maanviljelijät voi ymmärtää tarkastuskäytäntöä, jota nykyisin sovelletaan suuriin eläinrehutuottajiin. On kuitenkin huomattava, että keskustelumme aiheena olevassa tapauksessa pallo lähti pyörimään omavalvonnan tuloksena ja toimivaltaiset viranomaiset reagoivat oikein.

Kaikkein tärkeintä on kuitenkin se, että käännämme katseemme maanviljelijöihin, jotka ovat kärsineet epäoikeudenmukaisia vahinkoja. He tarvitsevat kiireellisesti tukea, koska koitunutta vahinkoa ei saa missään olosuhteissa siirtää heidän harteilleen. Tuhansien maanviljelijöiden olemassaolo on tällä hetkellä uhattuna. Viime perjantaina lihasika-alan tuottajahinta oli 0,23 euroa kilolta. Viime vuoden lopulla sianlihantuottajat joutuivat jo sinnittelemään, kun hinta laski 0,13 euroon. Tilannetta pahentaa se, että rehun hinta on noussut jyrkästi viime viikkojen aikana. Meidän on löydettävä nopeasti ratkaisu tähän. Kuluttajien luottamusta maataloustuotteisiin ei saa missään tapauksessa vaarantaa ahneudella ja välinpitämättömyydellä.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten olemme kuulleet, dioksiini on vaarallinen kemikaali, jonka tiedetään aiheuttavan syöpää. Tässä tapauksessa sitä joutui elintarviketaruun, koska biopolttoaineisiin tarkoitettuja kemikaaleja käytettiin vahingossa eläinrehuissa.

Jotkut maatalousministeriön Schleswig-Holsteinin osavaltion alueella suorittamat testit ovat osoittaneet, että rehuihin joutuneen rasvan dioksiinipitoisuus oli 77-kertainen sallittuun enimmäismäärään nähden. Elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän tarkoitus on suojella eurooppalaisia kuluttajia juuri tällaisilta saastumistapauksilta. Kun hälytys annettiin, saastuneita tuotteita oli jo kaikkialla Saksassa sekä muualla EU:n alueella, jopa piiraissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kyseiset tuotteet vedettiin varotoimenpiteenä pois kauppojen hyllyiltä.

Kyse ei ole ensimmäisestä dioksiiniuhasta. Ongelmia on ollut esimerkiksi italialaisen mozzarellajuuston, irlantilaisien sianlihatuotteiden sekä pohjoisirlantilaisien naudanlihatuotteiden kanssa. Haluamme kysyä komissiolta, mistä syystä nopean hälytysjärjestelmän avulla ei taaskaan onnistuttu suojaamaan kuluttajia, ja mitä komissio aikoo tehdä korjatakseen tilanteen.

Spyros Danellis (S&D) . – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, kaksitoista vuotta Belgian dioksiiniskandaalin jälkeen dioksiinia on nyt löytynyt rehuista Saksassa, joka tunnetaan kurista ja luotettavista instituutioista. Tämä tarkoittaa, ettei

valvontajärjestelmä ole riittävän tiukka, kohdennettu, avoin ja objektiivinen eikä se sisällä asianmukaisia pelotteita tai rangaistuksia. Nämä puutteet on korjattava velvollisuudesta kuluttajia kohtaan – erityisesti tällä hetkellä, kun talouskriisi kannustaa ihmisiä turvautumaan laittomiin keinoihin tuotantokustannusten alentamiseksi. Emme voi etenkään näissä taloudellisesti epäsuotuisissa oloissa olettaa, että ongelmat ratkeavat vain moraalisiin arvoihin perustuvan itsesääntelyn avulla. Kuluttajien täytyy luonnollisesti saada välittömästi kaikki tiedot heitä uhkaavista riskeistä.

Euroopan unioni on ylpeä siitä, että se on hyväksynyt tiukkoja sääntöjä kansanterveyden turvaamiseksi sekä ympäristön ja eläinten hyvinvoinnin suojelemiseksi. Unionin täytyy kuitenkin varmistaa myös se, että noita sääntöjä noudatetaan ilman poikkeuksia, jollei se halua politiikkansa rajoittuvan pelkästään...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan aluksi todeta, ettei tässä ole minunkaan mielestäni kyse huolimattomuudesta vaan harkitusta rikoksesta. Millaisia toimenpiteitä sitten tarvitaan? Tarvitaan muutamia tärkeitä toimenpiteitä: Ensinnäkin kaikkialla EU:ssa on otettava käyttöön pakolliset pakkausmerkinnät, joissa mainitaan teurastuspaikan lisäksi myös alkuperä. Tällä hetkellä kuluttajia johdetaan tahallisesti harhaan. Tutkimukset ovat osoittaneet melko selkeästi, että ihmiset maksaisivat mieluummin. He haluavat vain, että elintarvikeketju on täysin jäljitettävissä; että tiedetään, mistä tuotteet tulevat ja mistä ne todella ovat peräisin.

Toiseksi tarkastusten on oltava tiukempia. Tässä tapauksessahan ongelmaa ei havainnut elintarviketarkastaja tai EU:n elintarviketurvallisuusvirasto vaan yhtiö itse.

Kolmanneksi elintarvikerasvat ja tekniseen käyttöön tuotetut rasvat on eroteltava selkeästi toisistaan. Olen täysin samaa mieltä kuin Pythagoras, joka oli aivan oikeassa todetessaan: ”kaikki, mitä ihmiset tekevät eläimille, tulee heille takaisin”.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaksi vuotta sitten, joulukuussa 2008, meillä oli Irlannissa ongelma. Mietin, mitä komissio on tehnyt kahden vuoden aikana välttääkseen tämänkertaisen kriisin.

Minulla on erityinen kysymys: Jäsenvaltioiden viranomaiset vaativat kovaäänisesti ohjeita terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosastolta. He haluavat neuvontaa ja työpajoja rehujen hygieniaa koskevista säädöksistä. Voitteko ystävällisesti tänä iltana luvata, että toteutate heidän toiveensa?

Minulla on vielä kolme huomiota. Meidän on määritettävä hyvin selkeästi korkean riskin tuotteet, korkean riskin jalostajat sekä korkean riskin valmistajien sijaintipaikat ja nimet. Lisäksi meidän on pidettävä tiukasti erillään eläinten rehuihin eli elintarvikeketjuun tarkoitettut tuotteet. Ei tämä ole mitään rakettitiedettä.

Kuten muutkin ovat todenneet, tarkastuksia on myös tehtävä jatkuvasti, jotta saamme kiinni ne, jotka yrittävät edelleen rikkoa sääntöjä saadakseen rahaa. Kustannusten alentamisessa on kyse mutkien oikomisesta. Ongelmana on, että se maksaa unionille miljardeja, horjuttaa kuluttajien luottamusta sekä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, en ole mikään maatalousromantikko. Toisin sanoen en usko mainoslauseisiin onnellisista kanoista ja porsaista, koska kokemukseni jokapäiväisestä elämästä ovat aika lailla erilaisia.

Olen silti sitä mieltä, että eurooppalaisilla kuluttajilla on oikeus saada turvallista ruokaa. Näin ollen pääasiallinen vaatimukseni on, että tarvitsemme tiukkoja tarkastuksia sekä kovia rangaistuksia. Mielestäni tämänpäiväinen keskustelu on myös tehnyt selväksi, että Euroopan maatalousrakennetta on muutettava. Terveysasioista vastaava komission jäsen John Dalli on tänään kanssamme, ja tavallaan juuri hän on myös tulilinjalla. Meidän on otettava opiksemme tästä skandaalista ja käytettävä näitä oppeja maatalousuudistuksessa, jotta voisimme luoda eurooppalaisen maatalouden alalle rakenteen, joka yhtäältä täyttää maatalouden ja maanviljelijöiden tarpeet ja toisaalta takaa kuluttajien turvallisuuden.

Pyydän, että otamme todella opiksemme tästä skandaalista.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, vuosien saatossa olemme kokeneet lukuisia vastaavia tapauksia. Luulin, että jäljitettävyyden ja laadunvarmistuksen merkitys olisi jo tähän mennessä ymmärretty ja että meillä olisi rakenteet ja säädökset vastaavien tapausten estämiseksi.

Tämä nostaa esiin monia vakavia huolenaiheita. Ensinnäkin tämä on äärimmäisen haitallista ajatellen kuluttajien luottamusta elintarviketeollisuuteen ja toiseksi maanviljelijät ovat aina syyttömiä tapahtumiin. Maanviljelijät kärsivät aina suhteettoman paljon verrattuna ruoanjalostusteollisuudelle koituviin seurauksiin.

Olen melko tyytyväinen siihen, että Saksan viranomaiset sekä komission jäsen ja hänen joukkonsa ryhtyivät järkeviin, asianmukaisiin ja ripeisiin toimenpiteisiin, kun saivat tiedon ongelmasta. Tästä herää kuitenkin useita vakavia kysymyksiä – kysymyksiä, jotka koskevat toimintaa joillakin ruoanjalostusteollisuuden aloilla. Ennaltaehkäiseviä toimia on selvästi lisättävä ja rangaistuksen tehoa on lisättävä siellä, missä kyseisen toiminnan seuraukset...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, dioksiinin saastuttamien tuotteiden löytyminen ja niiden leviäminen eri myyntikanavien kautta on vakava tapaus.

Sen lisäksi, että tapauksen syylliset on selkeästi nimettävä, seuraukset tarkasti määritettävä ja saastuneiden tuotteiden määränpää kunnolla jäljitettävä, tämän tapauksen on saatava meidät myös pohtimaan syvällisemmin tämänhetkisen sääntelymallin täydellistä epäonnistumista.

Tämä on esimerkki siitä, mitä seuraa sellaisesta markkinavetoisesta yhteisestä maatalouspolitiikasta, jolla edistetään viennin alalla tehotuotantomalleja. Ne taas hyödyttävät vuorostaan suuria elintarviketeollisuuden yrityksiä pienten ja keskisuurten maatalojen sekä perhetilojen kustannuksella. Tällainen politiikka tekee paikallisesta tuotannosta ja paikallisesta kulutuksesta täysin kannattamatonta sen sijaan, että se edistäisi niitä, mikä olisi kuitenkin tarpeen huomattavasti paremman jäljitettävyyden varmistamiseksi.

Tämä on jälleen yksi esimerkki siitä, että nykyistä maatalouspolitiikkaa on muutettava perustavanlaatuisesti kansanterveyden sekä ruoan turvallisuuden ja laadun nimissä.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, nämä toistuvat kriisit alkavat jossain määrin ärsyttää. Yksi kriiseistä koettiin Belgiassa vuonna 1999, ja se oli hyvin samankaltainen suuri kriisi kuin tämä tämänhetkinen.

On sanottava hyvin selvästi, että toimenpiteemme ovat maailman tiukimpia. Mielestäni meidän ei pitäisi tiukentaa niitä. Meidän täytyy vain saada ne toimimaan paremmin. Ensimmäisten toimenpiteiden joukossa meidän pitäisi varmaankin koventaa rikollisille määrättäviä tuomioita, koska tässä ei ole selvästikään kyse jonkun välikäden kömpelyydestä. Sen sijaan kyse on järjestäytyneestä rikollisuudesta, jota mahdollisimman suurilla voitoilla tavoittelevat valkokaulusrikolliset harjoittavat.

Toisena ensisijaisena tavoitteena voisi olla tarkastusten vahvistaminen sekä sen varmistaminen, että tarkastukset ovat paremmin linjassa olemassa olevien uhkien kanssa. Kolmanneksi, kuten kollega Catherine Stihler sanoi, nopeassa tietojenvaihtojärjestelmässä RAPEXissa, jonka avulla pyritään yleensä varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot saavat varoituksen mahdollisesta uhasta, on ilmeisesti joitakin heikkouksia näissä kohdissa.

Haluaisin kuulla mielipiteenne tästä asiasta, hyvä komission jäsen.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Saksan eläinrehuteollisuudessa sovellettava omavalvontajärjestelmä on hyvä. Järjestelmä ei kuitenkaan estä rikollista toimintaa ja rikollisia hankkeita. Jos joku sekoittaa tarkoituksellisesti ja laittomasti kiellettyjä aineita eläinrehuun, hän jättää myös tarkoituksellisesti omavalvonnan suorittamatta.

Jatkan siitä, mitä kolleganikin ovat sanoneet. Tästä voidaan mielestäni vetää kolme tärkeää periaatteellista johtopäätöstä: Ensinnäkin valtion suorittamien tarkastusten määrää on lisättävä. Toiseksi on otettava käyttöön vaatimus, jonka mukaan kaikista rehuihin liittyvistä testituloksista on raportoitava ja tämä raportti on myös laadittava kunkin tarkastuksen yhteydessä. Kolmanneksi rikollisille langetettavia rangaistuksia on kovennettava. Kyse ei ole mistään pikkurikoksesta – teko oli tahallinen.

Lopuksi haluaisin huomauttaa, että tästä eläinrehuskandaalista kärsivät eniten juuri maanviljelijät. Tällä hetkellä he eivät nimittäin voi lainkaan myydä tuotteitaan, tai jos voivat, he joutuvat myymään ne suurella tappiolla.

John Dalli, komission jäsen. – (MT) Arvoisa puhemies, esitettyjä huomioita kuunnellessani – haluaisinkin kiittää kaikkia niitä, jotka osallistuivat keskusteluun – en voinut muuta kuin ajatella kritiikkiä, jota saamme niin tässä asiassa kuin lähes kaikessa, mitä teemme unionina. Saamme kritiikkiä lisääntyvästä byrokratiasta, jota aiheutamme kaikille tahoille laatiessamme asetuksia ja vaatiessamme tietynlaisia valvontamenettelyitä. Kuluttajat, yrittäjät ja liikemiehet syyttävät meitä siitä, että asetamme esteitä, joiden takia asiat eivät voi sujua jouhevasti.

Mutta tämän dioksiinitapauksen kaltaisten tapausten sattuessa käy kuitenkin selvästi ilmi, kuten tänään olemme kuulleet, että jotkut käytössä olevat valvontajärjestelmät ovat itse asiassa tarpeellisia. Silloin huomaamme, miten tärkeitä ne ovat ja miten huolellisia meidän on oltava toteuttaessamme niitä. Kuluttajana olisin hyvin tyytymätön tällaiseen tilanteeseen. Tämä pätee kaikkiin eurooppalaisiin kuluttajiin, koska tilanne voi horjuttaa luottamustamme eurooppalaisten tuotteiden turvallisuuteen. Lisäksi minua suututtaa kuulla, että tapaus johtuu henkilöistä, jotka ovat tahallaan rikkoneet lakia, ettei kyse siis ollut aidosta vahingosta.

Itse asiassa, kuten viimeinen puhuja juuri totesi, mikään järjestelmä ei voi toimia siellä, missä on rikollisuutta. Ei ole mahdollista taata, että joku järjestelmä toimii kitkattomasti ja ilman ongelmia, jos ihmiset haluavat rikkoa lakia. Siksi meidän on tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että turvaverkkomme ovat mahdollisimman hyviä ja niiden silmäkoko mahdollisimman pieni, jotta rikolliset eivät pääsisi luikertelemaan aukoista.

Olen osallistunut omassa maassani lakien laatimiseen vuodesta 1987 lähtien. Minulla on siis alalta 23 vuoden kokemus, ja olen aina ollut sitä mieltä, ettei vaikeinta ole lain sisällöstä päättäminen. Mielestäni vaikeinta on yrittää ennakoida, millä tavoin lakia mahdollisesti rikotaan, ja pyrkiä estämään se etukäteen. Luulen, että juuri näin on asian laita tässä tilanteessa. Emme halua enää vastaavia tapauksia, joten meidän on tehtävä kaikkemme sen varmistamiseksi, että järjestelmämme kykenee ainakin saamaan heti kiinni ne, jotka yrittävät vaivihkaa välttää jo voimassa olevat säännöt sekä yhdessä laatimamme säännöt.

Voimme toimia vain, jos tiedämme, mitä tapahtuu. Emme voi toimia, jos olemme pimennossa tapahtumista. Haluaisin tässä yhteydessä esittää huomion nopeasta hälytysjärjestelmästä. Minun mielestäni ei voida sanoa, ettei järjestelmä toiminut. Itse asiassa se toimi juuri niin kuin pitää, koska sillä sekunnilla kun me saimme tiedon tilanteesta, tieto välitettiin kaikille. Juuri tästä nopeassa hälytysjärjestelmässä on kyse, ja tältä osin järjestelmä toimi oikein hyvin.

Meidän on myös tiukennettava sääntöjämme ja asetuksiamme. Olen samaa mieltä Mairead McGuinnessin kanssa siitä, että on otettava käyttöön ohjeita ja vaatimuksia, joilla varmistetaan mahdollisimman tiukka valvonta terveysuhkia sisältävien elintarvikeketjujen osalta. Tätä varten pyrimme muun muassa siihen, tai siis aiomme ehdottaa, ettei meidän pitäisi keskittyä pelkästään tiettyihin riskitekijöihin ja vaatia yrityksiltä samanlaista rekisteröitymistä kuin rehutehtailta mutta sitten jättäisimme asian sikseen.

Sen sijaan hyväksyntä pitäisi antaa jälkikäteen, kunhan tietyt huolelliset toimenpiteet on suoritettu.

Meidän on varmistettava, että tämä tapaus pysyy nyt hallinnassa. Olen jatkuvasti yhteydessä Saksan viranomaisiin ja olen tyytyväinen siihen, että he tekevät toimivaltansa rajoissa kaikkensa ratkaistakseen tilanteen mahdollisimman nopeasti ja kerätäkseen kaikki tarvittavat tiedot, jotta voisivat muodostaa selkeän ja kattavan kuvan tilanteesta. Olen myös tyytyväinen heidän toteuttamiinsa toimenpiteisiin.

Minulle on esimerkiksi kerrottu, että rehutehdas, joka antoi väärää tietoa väittäessään, että oli toimittanut rehua vain kymmenelle maatilalle, vaikka tiloja oli yhteensä 900, on jo saanut syytteen Saksan syyttäväviranomaisilta. Väärän tiedon välittämisellä olisi tässä tapauksessa voinut olla merkittäviä seurauksia. Voimme myös olla varmoja siitä, että Saksasta viedyt ja elintarvikemarkkinoille tarkoitetut tuotteet, esimerkiksi kananmunat, tarkastettiin ja niiden dioksiinipitoisuudet todettiin hyvin alhaisiksi. Tämä johtui siitä, että kyseiset tuotteet sekoitettiin muihin, ei-saksalaisiin tuotteisiin ruoanvalmistusprosessissa.

Koska puheaikani on loppumassa, haluaisin tässä vaiheessa esittää vain yhden loppuhuomion. Olen täysin samaa mieltä siitä, että meidän pitäisi langettaa kovimmat mahdolliset rangaistukset niille, jotka käyttävät järjestelmää hyväkseen. On kuitenkin ymmärrettävä, ettei komissiolla ole valtuuksia suunnitella tai määrätä tällaisia toimenpiteitä. On jäsenvaltioiden tehtävä päättää niiden vahvistamisesta kansallisesti.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) EU:n pitäisi kehottaa Saksaa ja kaikkia muita tapaukseen liittyviä maita ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin tilanteen ratkaisemiseksi. Tätä varten niiden pitäisi määrätä rangaistuksia sekä varmistaa, että kaikki dioksiinikriisin aiheuttajat kantavat täyden vastuun maataloudelle, teollisuudelle sekä kuluttajille aiheuttamastaan suuresta vahingosta. On mahdotonta hyväksyä, että jotkut eläinrehujen valmistajat ovat olleet tietoisia dioksiinista maaliskuusta 2010 lähtien mutta eivät ole ilmoittaneet siitä viranomaisille. Näin ollen vaadin täyttä avoimuutta, kun kaikille jäsenvaltioille sekä kolmansille maille tiedotetaan mahdollisesti saastunutta rehua koskevista yksityiskohdista. Kaikki elintarvikkeet, jotka eivät täytä EU:n lainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, on löydettävä ja vedettävä pois markkinoilta. On varmistettava, että kaikki mahdolliset toimenpiteet toteutetaan kansanterveyden suojelemiseksi ja että tilanteen kehittymisestä on saatavilla nopeasti yksityiskohtaista tietoa. Tiedot on välitettävä mahdollisimman tarkasti ja avoimesti, jotta voimme palata normaalitilanteeseen mahdollisimman nopeasti sekä palauttaa elintärkeän kuluttajien luottamuksen elintarvikeketjuun.

14. EU:n ja Kamerunin metsälainsäädäntösopimus – EU:n ja Kongon tasavallan metsälainsäädäntösopimus – Vapaaehtoiset FLEGT-kumppanuussopimukset (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu – metsälainsäädäntö (Kamerun, Kongon tasavalta)

– EU:n ja Kamerunin metsälainsäädäntösopimus

Yannick Jadot'n kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta antama suositus (A7-0371/2010)

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa Euroopan unioniin koskevan Euroopan unionin ja Kamerunin tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT) tekemisestä

[12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE)]

– EU:n ja Kongon tasavallan metsälainsäädäntösopimus

Yannick Jadot'n kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta antama suositus (A7-0370/2010)

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa Euroopan unioniin koskevan Euroopan unionin ja Kongon tasavallan vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen (FLEGT) tekemisestä

[10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE)]

– suullinen kysymys Yannick Jadot Verts/ALE-ryhmän puolesta, Catherine Bearder ALDE-ryhmän puolesta, David Martin S&D-ryhmän puolesta, Joe Higgins GUE/NGL-ryhmän puolesta ja Daniel Caspary PPE-ryhmän puolesta komissiolle: Vapaaehtoiset FLEGT-kumppanuussopimukset Kongon ja Kamerunin kanssa sekä muut suunnitellut vapaaehtoiset kumppanuussopimukset (O-0202/2010 – B7-0802/2010).

Yannick Jadot, *esittelijä.* – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän tässä varhaisessa vaiheessa kaikkia kollegoitani työstä, jonka me olemme tehneet yhdessä tässä asiassa ja joka on mahdollistanut sen, että tämän parlamentin kaikki poliittiset ryhmät ovat löytäneet yhteisen kannan ja ovat laatineet suullisen kysymyksen sekä päätöslauselman liitettäväksi vapaaehtoisin kumppanuussopimuksiin.

Asia on tärkeä. Kuten kaikki tiedätte, metsät ovat häviämässä. Joka toinen sekunti maailmassa hävitetään jalkapallokentän kokoinen alue; vuodessa Kreikan kokoinen alue on kaadettu. Tilanne on selvästikin murheellinen. Se on murheellinen monimuotoisuuden kannalta: muutama tuhat kasvi- ja eläinlajia on uhattuna, ja hakkuun kohteena olevat metsät – trooppiset metsät – sisältävät puolet maailman biologisesta monimuotoisuudesta. Se on murheellista myös ilmastonmuutoksen kannalta: metsien kaataminen aiheuttaa 20 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä. Metsien kaataminen uhkaa myös satoja miljoonia ihmisiä, jotka elävät metsissä tai metsistä.

Metsien hyväksikäyttö ja metsäteollisuus ovat metsien kaatamisen suurimmat syyt erityisesti alueella, johon me tänään keskitymme: Kongon altaassa. On arvioitu, että 20–40 prosenttia maailmassa kaadetusta ja vaihdetusta puusta on laitonta puuta. Asia, jota me tänään käsittelemme, on siten selvästikin erittäin tärkeä.

Vapaaehtoiset kumppanuussopimukset on hyväksytty kansainvälisen kaupan valiokunnan hyväksymismenettelyssä. Lissabonin sopimuksen ansiosta menettely antaa Euroopan parlamentille mahdollisuuden ilmaista näkemyksensä. Samalla se voi kuitenkin vain sanoa kyllä tai ei. Siten tämä keskustelu on erittäin tärkeä, koska sen ansiosta voimme käsitellä yksityiskohtia ja se antaa teille, arvoisa komission jäsen, komission edustajana tilaisuuden vastata kysymyksiin, joita Euroopan parlamentti teille esittää.

Nämä sopimukset ovat tärkeitä; niiden avulla voimme varmistaa puutavaran jäljitettävyyden. Niillä luodaan myös riippumattomat varmistamismenettelyt, ja ne täydentävät metsäpolitiikkaa ja -hallintoa kyseisissä valtioissa. Tänään me puhumme Kongon tasavallasta ja Kamerunista.

Kerron vielä yhden asian, ennen kuin siirryn sopimuksiin ja parlamentin kysymyksiin: meidän on todellakin tehtävä ero laillisen puutavaran ja kestäväen puutavaran välillä. On selvää, että käsittelemme täällä puutavaran laillisuutta, mutta laillinen puutavara ei välttämättä tarkoita kestävä metsän hyväksikäyttöä.

Siten ensimmäinen yleinen kysymys, jonka esitän komissiolle, on: mitä komissio tekee varmistaa metsäasioiden yleisen yhdenmukaisuuden – 2011 on kansainvälinen metsien vuosi – varmistaa samalla sen, mitä Nagoyassa sanottiin ja mitä Cancúnissa päätettiin, erityisesti REDD+ -mekanismista, ja ottaen huomioon myös kauppasopimukset, jotka on neuvoteltu ja jotka ovat joskus syynä metsien kaatamiseen puutavaran kaupan vapauttamisen takia?

Odotamme Euroopan komissiolta edelleen vastausta kysymykseen biopolttoaineista ja epäsuorista muutoksista maankäytössä. Kuten tiedätte, Euroopan parlamentti on pyytänyt teitä sisällyttämään kyseiset asiat perusteisiin, joilla arvioidaan biopolttoaineiden kestävyyttä.

Vapaaehtoisissa kumppanuussopimuksissa on monia myönteisiä tekijöitä: arvostimme kovasti neuvottelupyrkimyksiä sekä erityisesti kansalaisyhteiskunnan jäsenten osallistumista Kamerunissa ja Kongon tasavallassa. Tiedämme, ettei se ollut helppoa, ja tästä näkökulmasta vapaaehtoiset kumppanuussopimukset vaikuttivat onnistuneilta.

Kuten juuri sanoin, jäljellä on kuitenkin monia kysymyksiä ja pyyntöjä. Arvoisa komission jäsen, oletteko valmis kertomaan meille sopimuksen täytäntöönpanosta esimerkiksi kuuden kuukauden välein tai kuusi kuukautta sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen? Kysyn sitä, koska on selvää, että sopimusta koskevat neuvottelut ja sen allekirjoittaminen voivat olla kovin erilaisia. Siksi haluaisimme, että te tulette ja kerrotte meille ovatko osapuolet, erityisesti kansalaisyhteiskunnan jäsenet, edelleen osallistuneet sen täytäntöönpanoon. Onko maihin, joissa ei vielä ole helppoa valittaa, varsinkaan silloin kun esiintyy korruptiota, perustettu valitusmenettelyitä – erityisesti riippumattomia – niin että kyseiset kansalaisyhteiskunnan jäsenet voivat valittaa huonosta täytäntöönpanosta ja ilmoittaa, ettei heitä enää kuunnella? Samalla tavoin haluaisimme teidän raportoivan säännöllisesti kyseisten sopimusten täytäntöönpanon vaikutuksista, niin että te voitte kertoa meille mihin me olemme päässeet niiden kanssa. Tämä koskee komission metsätoimien yleistä yhdenmukaisuutta ja niiden täytäntöönpanoa erityisesti puutavaran laillisuuden alalla.

Lopuksi viimeinen asia: väitätte, ettei sopimuksissa ole talousarviota. Tarvitsemme selvästi talousarvioita politiikan tukemiseksi, joten voitteko selvittää vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia koskevan budjettikysymyksen?

Catherine Bearder, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, Kamerunin ja Kongon trooppiset sademetsät ovat arvokkaita, ja meidän on oltava tyytyväisiä tähän vapaaehtoiseen sopimukseen, jossa käsitellään niiden sisältämän puun korjuun kestävyyttä.

Metsät kuuluvat kyseisten maiden kansalaisille mutta ovat osa planeetan ekosysteemiä, ne ovat keskeisiä elämää ylläpitäville järjestelmille ja sisältävät miljardeja tonneja hiiltä.

Metsäkadon pysäyttäminen on yksi tavoista, joilla meidän pitäisi torjua ilmastonmuutosta, ja hallitukset ympäri maailmaa ovat yrittäneet tehdä niin vuosien ajan. Kyseistä kahta valtiota pitäisi onnitella niiden rohkeudesta ja kaukokatseisuudesta, kun ne ovat allekirjoittaneet kaksi vapaaehtoista sopimusta EU:n kanssa.

Sopimusten sääntelystä ja täytäntöönpanosta tulee kuitenkin haastavaa. Taivas yksin tietää, että oman mantereemme resurssien kestävä hoito on tarpeeksi kova. Tahto on kuitenkin olemassa, ja siihen me voimme olla erittäin tyytyväisiä. Huolellinen hoito voi vähentää laittomasti ja kestävästi tuotua puutavaraa.

Tällä hetkellä laittomasti kaadetun ja EU:hun tuodun puun osuus on lähes viidesosa markkinoidemme puutavarasta huolimatta siitä, että Euroopan parlamentti ja muut yrittävät torjua sitä. Valvonnasta tulee helpompaa, kun paikalliset asukkaat ja kansalaisyhteiskunta osallistuvat siihen kyseisissä maissa, ja meidän on varmistettava, että heidän oikeuttaan tulla kuulluksi ja osallistua valvontaan ylläpidetään ja kuunnellaan. Loppujen lopuksi he häviävät eniten, jos metsät kaadetaan.

Trooppisen puun laajamittainen kaatamisen syynä on kyltymätön himo tuotteisiin, joilla koristamme kotejamme. Meidän pitäisi arvostaa kyseistä resurssia entistä enemmän ja ottaa se paremmin huomioon, sillä se ylläpitää monia kasvi- ja eläinlajeja mutta kasvaa hitaasti ja siltä kestää monta vuotta saavuttaa hakkuukypsyys.

Meidän pitää huolehtia siitä, ettemme heikennä omia toimiamme, jotka koskevat metsien kaatamista ja ilmastonmuutosta, tarjoamalla samalla maailman suurimpia markkinoita laittomille puutuotteille.

Kyseisten sopimusten tulos voi tarkoittaa sitä, että trooppisen puutavaran hinta nousee ja se on asia, jota emme saisi vastustaa. Se ei ole vain rajallinen resurssi vaan ainoa asia, jota

paikalliset voivat myydä. He tuntevat resurssinsa todellisen arvon, ja tämän sopimuksen ansiosta me myös.

Kyseiset ihmiset ovat silmämme ja korvamme metsässä, ja me tarvitsemme heidän apuaan sopimusten valvonnassa. He tarvitsevat meitä tukemaan kykyään ilmaista huolensa. Kyseiset sopimukset muodostavat kaksisuuntaisen prosessin, ja me odotamme, että te, arvoisa komission jäsen, voitte valvoa niitä.

Vapaaehtoiset kumppanuussopimukset ovat hyvä asia planeetalle, kumppanivaltioillemme ja EU:lle. Meidän on varmistettava, että sopimukset toimivat ja että rikkomuksia valvotaan ja käsitellään. Sitten meidän on suunnattava katseemme muihin Afrikan, Aasian ja Etelä-Amerikan valtioihin, jotta nämä allekirjoittavat vastaavat sopimukset mahdollisimman pian, ja odotan innokkaasti yhteistyötä teidän ja komission kanssa sen saavuttamiseksi.

David Martin, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan kiittämällä Yannick Jadot'a esimerkillisestä yhteistyöstä varjoesittelijöiden kanssa. Teimme kaikki erittäin hyvää työtä mietinnön parissa, ja olen iloinen siitä – kuten hän sanoi – että onnistuimme saavuttamaan laajan konsensuksen.

Sopimukset Kongon ja Kamerunin sekä Ghanan kanssa merkitsevät sitä, että jotkut Afrikan haavoittuvimmista metsistä kuuluvat nyt vapaaehtoisten kumppanuussopimusten piiriin. Kyseisten sopimusten olemassaolo, kuten kaksi aikaisempaa puhujaa ovat sanoneet, on erittäin myönteistä. Ne tarjoavat mekanismin laajamittaisen laittoman puukaupan torjumiseksi. Ne tarjoavat mahdollisuuden hoitaa elintärkeitä luonnonvaroja entistä paremmin, ja toivottavasti ne lisäävät avoimuutta ja auttavat meitä torjumaan metsäalalla esiintyvää korrumpiota, joka on valitettavasti levittänyt erittäin laajalle Afrikassa tällä hetkellä.

Vaikka olenkin tyytyväinen sopimukseen, jaan kuitenkin esittelijän huolen monissa asioissa. Tänä iltana käsitelen kolmea niistä.

Ennen kaikkea vaarana – se ei ole tarkoitus mutta vaara on olemassa – tällaisten sopimusten tekemisessä on se, että sen katsotaan tarjoavan puitteet laajamittaiselle metsien hyväksikäytölle, mikä johtaa sopimusten tarkoituksen vastakohtaan eli metsien tilan heikkenemisen ja metsäkadon lisääntymiseen ja edistää siten maailman ympäristön tuhoutumista, jota pyrimme välttämään. Haluamme sopimuksen, joka edistää biologista monimuotoisuutta edustavien luonnonvarojen säilyttämistä ja kestävää hoitoa. Esittelijän tavoin katson sen merkitsevän sitä, että komission on seurattava tilannetta jatkuvasti ja raportoitava säännöllisesti siitä miten sopimus edistyy.

Toiseksi alkuperäiskansojen, jotka joutuvat usein ympäristön hyväksikäytön uhreiksi, pitäisi hyötyä tästä sopimuksesta. On noudatettava Kongon hallituksen vapaaehtoisessa kumppanuussopimuksessa tekemää lupaus laista, jolla varmistetaan se, että alkuperäiskansojen oikeuksia edistetään ja kunnioitetaan. Kehotan jälleen komissiota, kun tämä on yhteydessä hallituksen, painostamaan lupauksen toteuttamiseksi siihen saakka, kunnes laki on Kongon säädöskokoelmassa.

Kolmanneksi meidän on varmistettava – olen siitä samaa mieltä kuin Catherine Bearder joka mainitsi asian – että tarjolla on riittävästi varoja sopimuksen asianmukaista täytäntöönpanoa varten. Riippumatta siitä, miten hyvä sopimus on paperilla, ilman resursseja sen täytäntöön panemiseksi se on merkityksetön paperinpala. Kuten on ilmoitettu, itse sopimukseen ei liity rahoituspakettia. Meidän on saatava sopimus toimimaan – komission on annettava ehdotus ja parlamentin ja neuvoston on annettava talousarviossa

riittävä rahoitus. Se tarkoittaa sitä, että meillä on oltava rahaa Euroopan unioniin tulevan puutavaran laillisuuden tarkastamiseen, tarvitsemme rahaa vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen tehneissä Afrikan valtioissa toimivien henkilöiden kouluttamiseen, varustamiseen ja teknisen asiantuntemuksen välittämiseen heille ja tarvitsemme myös resurssit jo mainitsemani valvonnan toteuttamiseen.

Niinpä meidän on varmistettava tulevana kuukausina, että tarjoamme rahoituspuitteet sopimusten onnistumiselle. Toistan sen, että sopimukset ovat hyviä mutta kuten kaikki sopimukset ne ovat riippuvaisia yksittäisten toimijoiden – kansalaisjärjestöjen, jäsenvaltioiden, Kongon ja Kamerunin hallitusten – hyvästä tahdosta ja valppaudesta lupauksen täyttämiseksi, jotta sopimukset toimivat käytännössä. Niiden pitäisi johtaa siihen, että metsiä ja maailman elintärkeitä luonnonvaroja hoidetaan entistä paremmin, mutta väärin käsiteltyinä ne voivat viedä meitä päinvastaiseen suuntaan. Odotamme, että komissio seuraa tarkasti edistystä.

Joe Higgins, *laatija* . – (EN) Arvoisa puhemies, olemme Yannick Jadot'n kanssa yhtä mieltä yleisestä lähestymistavasta. Suhtaudun myönteisesti sopimukseen, joilla taataan planeettamme sademetsien suojeleminen, jos sopimuksilla edistetään myös metsissä asuvien alkuperäiskansojen suojeleminen ja parannetaan kyseisten valtioiden kansalaisten elämää.

Aluksi on todettava, että Kongon tasavallassa ja Kamerunissa on voimakkaita sortotoimia harjoittavat hallitukset. Kamerun on erittäin korkealla Transparency International -järjestön korruptioindeksissä, ja Kongon tasavallassa on tapahtunut kauheaa ihmisryhmien hyväksikäyttöä, joka on kohdistunut erityisesti pygmeihin, vaikka uusi laki on juuri annettu ja ihmiset odottavat miten se suojelee alkuperäiskansoja.

Kyseisissä valtioissa puunkorjuuala on syyllistynyt korruptioon ja työntekijöiden hyväksikäyttöön, ja metsien kaataminen on vakava uhka alkuperäiskansojen toimeentulolle. Sen takia Euroopan yhtyneen vasemmiston alkuperäisessä päätöslauselmassa vaaditaan puunkorjuualaa julkiseen omistukseen ja demokraattiseen valvontaan sekä alan työntekijöiden ja korjuun kohteena olevien metsien alkuperäisyhteisöjen kuulemista.

Vasemmiston päätöslauselmassa huomautetaan myös, että laitton puunkorjuu on yhteydessä kyseisten maiden köyhyystasoon. Se voi tarjota tuloja henkilöille ja perheille, jotka muuten olisivat nälkäisiä, ja siten laittoman puunkorjuun torjuminen liittyy myös köyhyyden ja puutteen poistamiseen monissa kyseisten maiden yhteisöissä.

Sitä eivät voi tehdä korruptoituneet paikalliset eliitit eivätkä monikansalliset eurooppalaiset yritykset, joiden tärkein motiivi on yksityisen voiton tavoittelu, vaan metsäalan työntekijät ja itse alkuperäiskansat ottamalla resurssinsa demokraattiseen omistukseen. Tässä suhteessa Saharan eteläpuolisen Afrikan asukkaat voivat ottaa mallia tunisialaisista siskoista ja veljistä, jotka ovat viime viikkoina taistelleet sankarillisesti korruptoitunutta diktatuuria vastaan.

Daniel Caspary, *laatija* . – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, monet valtiot, jotka vievät trooppista lehtipuuta, ovat alkaneet allekirjoittaa vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia EU:n kanssa metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa koskevan toimintasuunnitelman (FLEGT) puitteissa. Euroopan unioni antaa tukea metsähallinnon uudistuksille ja valmiuksien kehittämiseksi sekä erityisesti puutuotteiden jäljitettävyyden ja laillisuuden varmistusjärjestelmien täytäntönnäpönnölle.

Yksi asia on mielestäni erityisen tärkeä: jos se auttaa lisäämään avoimuutta ja estämään ympäristövahinkoja metsätaloudessa, niin kumppaneiden on hyvä sitoutua muuttamaan ja kehittämään nykyisiä säännöksiä. Olen tyytyväinen myös siihen, että Euroopan unioni

on sitoutunut antamaan tukea valmiuksien kehittämiseen puuntuottajavaltioissa erityisesti puutavaran ja -tuotteiden jäljitettävyyden ja laillisuuden varmistusjärjestelmien täytäntöönpanon yhteydessä.

Haluaisin mainita vielä kaksi asiaa. Ajatuksena vapaaehtoisten kumppanuussopimusten taustalla on lopettaa laittomasti kaadetun puun ja puusta valmistettujen tuotteiden kauppa, torjua metsien kaatamista ja tilan heikkenemistä ja niiden vaikutuksia hiilidioksidipäästöihin sekä biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä koko maailmassa.

Trooppisten metsien sekä muiden monia lajeja ja hiilen varastointikapasiteettia sisältävien metsien laajamittaisen hävittämisen jatkaminen on vastuutonta ja voi johtaa metsien hävittämisen ja tilan heikkenemisen kiihtymiseen, millä on tuhoisat seuraukset koko maailman ympäristölle.

Nämä sopimukset ovat siten pieni mutta myönteinen askel oikeaan suuntaan. Olen täysin samaa mieltä aikaisempien puhujien esittämistä näkökohdista. Kiitän esittelijää erinomaisesta yhteistyöstä ja olisin erittäin tyytyväinen, jos voisimme saavuttaa todellista edistystä näillä sopimuksilla, jotta maailmasta tulisi hieman parempi.

Andris Piebalgs, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, aloitan kiittämällä esittelijää Yannick Jadot'a hänen tuestaan metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puutuotteiden kauppaa koskeville vapaaehtoisille kumppanuussopimuksille. Toivon, että Euroopan parlamentti noudattaa hänen suosituksiaan näiden kahden sopimuksen tekemiseksi. Se kannustaisi myös Kamerunin ja Kongon parlamentteja viemään käsittely loppuun saakka.

On tärkeää, että Euroopan unioni ja kumppanivaltiomme hyväksyvät vapaaehtoiset kumppanuussopimukset, koska laitton hakkuu on ongelma kaikille. Tiedän, että laitton hakkuu on vain jäävuoren näkyvä huippu. Periaatteessa puhumme yhteistyön aloittamisesta metsävarojen kestävä hallinnon alalla. Vastatakseni yhteen esittelijän ehdotukseen välittömästi sanoisin, että kyllä, olen valmis tulemaan tänne kuuden kuukauden välein, jos parlamentti kutsuu minut, seuraamaan sopimusten täytäntöönpanoa.

On totta, että kyse on sitoumuksesta. Siihen liittyy riskejä, mutta se on mielestäni ainoa tapa saavuttaa todella kestävä metsävarojen hoito, koska jos emme tee niin, emme onnistu pelkillä julistuksilla.

Myös kumppanivaltioiden on sitouduttava voimakkaasti, mutta uskon, että yksi tärkeä tekijä on laittomien hakkuiden aiheuttamat tappiot. Joka vuosi menetetään 10–15 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Laittomilla hakkuilla on erittäin kielteinen vaikutus myös alkuperäiskansoihin, biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastonmuutokseen.

Samalla on tärkeää korostaa sitä, että EU on yksi trooppisen puun suurimmista markkinoista. Se tarkoittaa sitä, että lähestymistapamme on erittäin tärkeä siinä suhteessa miten koko asiaa käsitellään. EU:hun saapuvasta trooppisesta puusta 20 prosenttia tulee laittomista lähteistä, joten velvollisuutemme on varmistaa, että hankimme vain laillista puuta.

Ilmastonmuutoskysymys on toinen kaikkia koskettava huoli, ja metsien suojelu on aloitettava jostain. On helppo sanoa, että meidän on maksettava metsien suojelusta: se on yksinkertainen kaava, mutta sen soveltaminen vaatii voimakasta sitoumusta molemmilta puolilta.

Yritän vastata muutamaaan kysymykseen, jotka minulle on esitetty. Valvonnasta ja täytäntöönpanosta totean, että vapaaehtoisella kumppanuussopimuksella perustetaan yhteinen komitea valvomaan sopimuksen täytäntöönpanoa. Sillä muodostetaan myös riippumaton tarkastus analysoimaan laillisuuden varmistusjärjestelmää ja sen tehokkuutta. On olemassa myös vuosittainen raportointimekanismi, ja vuosikertomus julkaistaan ja Euroopan parlamentti tulee ehdottomasti saamaan sen.

Lisäksi olemme ottaneet kansalaisyhteiskunnan ja alkuperäiskansat mukaan vapaaehtoisten kumppanuussopimusten valmisteluun. Aikaisemmin ne oli jätetty kokonaan prosessin ulkopuolelle, joten me olemme sopineet uusissa sopimuksissa, että perustetaan sidosryhmien komiteoita valvomaan tai ohjaamaan täytäntöönpanoprosessia silloin, kun alkuperäiskansat osallistuvat siihen.

Lisäksi vapaaehtoiset kumppanuussopimukset sisältävät valitusmenettelyn, ja riippumaton tarkastaja saa tietoja monista lähteistä, mukaan luettuna kansalaisyhteiskunta ja yhteisöt, ja tukeutuu niihin.

Resurssien kustannuksista on sovittu. Vuosina 2002–2008 EU maksoi metsätaloudelle yleensä kehitysmaissa 544 miljoonaa euroa, ja osa siitä ohjattiin FLEGT-työhön yksittäisissä valtioissa. Komissio on tähän mennessä käyttänyt vielä 35 miljoonaa euroa FLEGT-sopimusten tukemiseen yleisesti, ja me käytämme 35 miljoonaa euroa lisää vuosina 2011–2013. Korostan vielä, että myös jäsenvaltiot suorittavat maksuja.

Olemme osoittaneet myös inhimillisiä resursseja FLEGT-sopimusten täytäntöönpanoon. Asiaa käsittelee seitsemän virkamiestä, ja he työskentelevät tiiviisti Euroopan metsäinstituutin ja kansallisten metsäviranomaisten kanssa.

On lisäksi annettu laitonta puutavaraa koskeva asetusta, joka hyväksyttiin vuonna 2010 keskeisenä osana FLEGT-toimintasuunnitelmaa, ja sillä täydennetään vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia. Asetuksella hillitään sääntelemätöntä ja kestäväntöntä metsien hyväksikäyttöä.

Tuore Cancúnin sopimus (REDD) toimista, joilla vähennetään metsien kaatamisesta ja niiden tilan heikkenemisestä aiheutuvia päästöjä, edistää edelleen komission tukea kehitykselle. Tulevaa työtämme, joka koskee metsähallintoa vapaaehtoisten kumppanuussopimusten välityksellä, edistää se tosiasia, että REDD-sopimus sisältää määräyksiä alkuperäiskansojen ja paikallisten yhteisöjen jäsenten oikeuksien hallinnasta ja seurannasta.

Panen merkille kumppanivaltioiden ihmisoikeustilanteen. Yhdyn päätöslauselmaesitykseen siltä osin, että komission pitää edelleen keskittyä näihin asioihin. Voin vakuuttaa teille, että pidämme ihmisoikeusasiat poliittisen vuoropuhelun keskiössä kumppanivaltioiden kanssa, ja voin vakuuttaa teille, että korruption torjunta on yksi asioista, joita käsittelemme, kun olemme tekemisissä kumppanivaltioiden kanssa.

Korostaisin yhtä erityistä seikkaa, joka tukee koko prosessia: kumppanivaltiot tuntevat osallistuvansa toimintaan. Ilman todellista kumppanivaltioiden osallistumista, kaikista hallintotason heikkouksista huolimatta, emme voi suojella metsiä tehokkaasti.

Tiedän, että tämä on prosessin alku, mutta se on alku, joka toteutetaan molemmista päistä, ja olen aina valmis tulemaan Euroopan parlamenttiin raportoimaan siitä, miten täytäntöönpano edistyy. FLEGT-toimintaohjelmalla emme todellakaan ota väärää askelta.

Se on askel oikeaan suuntaan: emme lisää riskiä. Ehkä emme tarjoa täysin riittäviä ratkaisuja, mutta se on kuitenkin kohtuullinen askel, josta voimme olla ylpeitä.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

15. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

16. EU:n ja Kamerunin metsälainsäädäntösopimus – EU:n ja Kongon tasavallan metsälainsäädäntösopimus – Vapaaehtoiset FLEGT-kumppanuussopimukset (jatkoa keskustelulle)

Puhemies. – (EN) Palaamme nyt keskusteluun.

Eva Joly, *kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnon valmistelija* . – (FR) Arvoiset puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unionin, Kamerunin ja Kongon tasavallan välisten kumppanuussopimusten pitäisi periaatteessa olla hyvä uutinen maiden asukkaille ja hyvä uutinen biologiselle monimuotoisuudelle. Tämä on kuitenkin vain yksi vaihe pitkässä prosessissa, jota Euroopan parlamentti seuraa tiiviisti.

Jos me haluamme, että tällä sopimuksella saadaan aikaan säännelty, avoin ja ympäristöystävällinen puukauppa, joka hyödyttää paikallista väestöä eikä harvoja ryhmiä, joiden laillisuus on kyseenalaista, Euroopan unionin on varmistettava, että paikallisten ja alkuperäisten asukkaiden oikeuksia kunnioitetaan täysin ja että jälkimmäiset itse asiassa osallistuvat kuulemisiin. Sillä on edistettävä kaikkien asianosaisten valmiuksien kehittämistä; sillä on edistettävä korruption torjuntaa ja todellisen metsähallinnon perustamista.

Sopimukset eivät saa olla veruke jatkuvalle kehitysmaiden luonnonvarojen ryöstölle. Pikemminkin niillä on palautettava tasapaino Euroopan unionin ja kyseisten valtioiden suhteisiin.

Christofer Fjellner, *PPE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa (FLEGT) koskevat sopimukset, joista me äänestämme huomenna ja jotka koskevat Kongoa ja Kamerunia, ovat tärkeitä eurooppalaisia välineitä tai aseita laittomien hakkuiden torjunnassa ja siksi olen tyytyväinen niihin.

Laittomat hakkuut ovat valtava ongelma ympäristön kannalta sekä taloudellisesta ja sosiaalisesta näkökulmasta. Samalla on tärkeää muistaa, että harvoin itse ongelma, tässä tapauksessa laittomat hakkuut, luo olosuhteet laittomalle puukaupalle. Sen sijaan se on oire ja seurausta monista muista ongelmista, jotka monissa tapauksissa ovat vielä vakavampia: köyhyys, omistusoikeuksien puuttuminen, korruptio ja tietyissä tapauksissa sota.

Ongelmat ovat suurimpia joissakin maailman köyhimmistä maista. Siksi olen erittäin tyytyväinen siihen, että komissio piti sen mielessä laatiessaan ja neuvotellessaan sopimuksia. Voisimme sanoa, että olemme tarjonneet vapaakauppaa kyseisille valtioille vastineeksi uudistusten toteuttamisesta, omistusoikeuksien vahvistamisesta, korruption torjunnasta ja kohtuullisen metsälainsäädännön antamisesta.

Se, että käymme käsiksi perimmäisiin syihin emmekä oireisiin on paras osoitus siitä, että se, mitä me teemme huomenna, on askel oikeaan suuntaan. Samalla on tärkeää muistaa, erityisesti edellä olevissa neuvotteluissa muiden valtioiden kanssa, että torjuessamme

laitonta puukauppaa emme saa estää köyhiä valtioita viemästä yhtä arvokkaimmista raaka-aineistaan. Emme saa tehdä puun käytöstä niille entistä vaikeampaa, sillä se on erinomainen luonnonmateriaali. Hyvä ei ole parhaan vihollinen.

Muistutan teitä siitä, että kotimaani Ruotsi rikastui aikoinaan viemällä puuta. Emme saa estää köyhiä valtioita käyttämästä nyt sitä tilaisuutta. Kun nyt etenette ja neuvottelette sopimuksia, toivon, että torjutte edelleen nimenomaan laitonta puukauppaa ettekä puukauppaa yleensä.

George Sabin Cutaş, *S&D-ryhmän puolesta*. – (RO) Arvoisa puhemies, Euroopan komissio on käynnistänyt prosessin vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tekemiseksi Euroopan unioniin puuta vievien valtioiden kanssa. Tässä yhteydessä on mielestäni tärkeää perustaa rakenne, jolla edistetään paikallisten yhteisöjen aktiivista osallistumista prosessiin. Siten voidaan seurata sopimusten täytäntöönpanoa ja kehittää metsähallinnon kehystä ja myös torjua korruptiota niin pitkälle kuin mahdollista.

Kansalaisyhteiskunnan osallistuminen Kamerunin kanssa tehtävän sopimuksen laatimisprosessiin on siitä myönteinen merkki. Samalla vaaditaan erityistoimia tällaisen vuoropuhelun jatkamiseksi kaikissa allekirjoittajavaltioissa. On myös tärkeää kehittää yhteiskunnan ja ympäristön kannalta kestävä puuteollisuus, joka käsittää metsien kaatamisen ja niiden tilan heikkenemisen jarruttamisen kyseisissä valtioissa. Sopimuksissa on noudatettava Euroopan unionin kansainvälisiä ympäristöä ja kestävä kehitystä koskevia sitoumuksia.

Chris Davies, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme vapaaehtoisista kumppanuussopimuksista. Ne ovat kauniita sanoja, hyviä sanoja: ne edustavat Euroopan unionia, joka ei yritä määrällä kehitysmaita vaan yrittää auttaa niitä yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Kuitenkin Kongon kokoisen valtion kanssa tehtävän sopimuksen käytännön seikat aiheuttavat kaikenlaisia huolestuttavia ongelmia.

Valtio on lähes Euroopan kokoinen; suuressa osassa valtiota ei ole hallintoa; korruptio on levinnyt valtavan laajalle – Transparency International -järjestö laittaa Kongon tasavallan lähes taulukkonsa pohjalle.

Sitten henkilöstö, joka työskentelee sen varmistamiseksi, että sopimuksella saavutetaan tavoitteet – sitä on vain kourallinen; laittomien hakkuiden voitot ovat valtavia ja ehkä suurempia kuin mikään mitä voimme tarjota korvausten muodossa; laittoman puun markkinat ovat Kiinan kaltaisissa valtioissa, jotka eivät kiinnitä meidän tavoin mitään huomiota metsien säilyttämiseen, vaikka niiden pitäisi.

Kaikki nämä ongelmat viittaavat siihen, että vapaaehtoisilla kumppanuuksilla on vaikea saavuttaa tavoitteita, olivat aikeet kuinka hyviä tahansa. Mitä takeita komissio voi antaa meille siitä, että kaikki mahdollinen tehdään sen varmistamiseksi, että kunnianhimoiset tavoitteemme todella toteutuvat ja että voimme luottaa siihen, että vapaaehtoisilla kumppanuussopimuksilla, joita teemme tulevaisuudessa, saavutetaan asettamamme tavoitteet?

Anna Rosbach, *EFD-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, maailman metsät ovat planeetan keuhkot, ja meidän on tehtävä kaikki mahdollinen niiden suojelemiseksi. Aikana, jolloin maailman väestö ja sen myötä resurssien tarve kasvavat nopeasti, työpaikkoja siirretään toiselle puolen maailmaa ja talous on kriisissä, katson, että me tarvitsemme EU:ssa lisää eurooppalaista puuta sen sijaan, että tuomme eksoottista puuta valtioista, joissa laitonta hakkuuta on vaikea valvoa ja joissa emme voi valvoa myöskään korruptiota.

Kaatamalla trooppiset metsät vähennämme biologista monimuotoisuutta kyseisillä alueilla ja edistämme monien uhanalaisten lajien sukupuuttoon kuolemista. Muutamme myös ilmastoja. Se on täysin tarpeetonta, erityisesti kun varsin hyviä vaihtoehtoja on olemassa. Jos opettelemme jälleen istuttamaan lisää metsää EU:ssa ja käytämme enemmän eurooppalaista puuta, kyseiset ongelmat poistuvat. Miksi puutarhapöytämme pitäisi tehdä sademetsän puusta ja miksi eksoottiset parkettilattiat ovat parempia kuin EU:n puusta tehdyt lattiat?

Koska en kuitenkaan voi saada EU:n kansalaisia lopettamaan eksoottisen ja trooppisen puun käyttöä, on tärkeää hyväksyä nämä sopimukset. On tärkeää, että autamme varmistamaan sen, että puutuotteiden ja tuontipuun valvontaa parannetaan. Meidän on suojauduttava korruptiolta, mikä on erittäin vaikeaa, kuten sopimuksissa todetaan. En kuvittele, että onnistumme lopettamaan laittomat hakkuut Kamerunissa tai Kongossa – valitettavasti. Olisin toivonut, että sopimuksista tulee sitovia eikä vapaaehtoisia. On kuitenkin selvästi parempi saada vapaaehtoiset sopimukset kuin ei sopimuksia lainkaan, ja siksi tuen niitä.

Yleisesti ottaen toivon näkeväni enemmän aloitteita, joilla suojellaan maailman metsiä, erityisesti EU:n sopimuksia maailman ongelmallisissa osissa sijaitsevien valtioiden kanssa.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, katson, että vaikka metsäalaa koskeva kumppanuussopimus Kamerunin kanssa on todella kiitettävä ja osuu kansainväliseen metsien vuoteen, se on EU:lle myös helppo tapa parantaa imagoaan. Epäilen kuitenkin sitä, onko sopimus arvokkaampi kuin paperi, jolle se on kirjoitettu.

Korruptio on loppujen lopuksi ajankohtainen aihe Kamerunissa. Ympäristöjärjestöjen syytöksissä Kamerunia vastaan väitetään, että hallitus tuntee metsäteollisuuden ympäristörikokset varsin hyvin mutta estää valvonnan ja syytteiden nostamisen. Ulkomaisten yritysten sanotaan hallitsevan yli 60 prosenttia puuntuotannosta ja -jalostuksesta ja kolmea neljäsosaa puun viennistä. Vain siinä tapauksessa, että voidaan taata se, että ulkomaiset yritykset eivät enää pölyytä paikallisia yrityksiä, joilta puutuu metsä- ja ympäristöosaamista, ja että Kamerun ryhtyy torjumaan korruptiota, tällaisella sopimuksella on jotain merkitystä. Kaikki sademetsien hävittämiseen liittyvät huolet huomioon ottaen tätä ei saa käyttää verukkeena sille, että estetään eurooppalaisia metsänomistajia hyödyntämästä metsiään, koska useimmissa EU:n jäsenvaltioissa metsänhoito on esimerkillistä.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kuukausi sitten olin Kongon tasavallassa kehitysyhteistyövaliokunnan valtuuskunnan kanssa ja keskustelimme hallituksen edustajien ja asiantuntijoiden sekä kansalaisjärjestöjen kanssa myös FLEGT-aloitteesta.

Puuteollisuus on maalle erittäin tärkeä. Raakaöljyn jälkeen se on toiseksi suurin vientitulojen lähde. On muistettava, että se, mitä raakaöljytuloille tapahtuu ja miten niitä käytetään, ei ole täysin avointa ja selvää meille tai ainakin tiedot lähetetään pitkällä viipeellä. Samalla Kongon tasavallan hallitus on huolissaan metsäalueidensa tulevaisuudesta ja suunnittelee valtavaa metsitysohjelmaa. Emme tietenkään vielä tiedä, onnistuuko metsitysohjelma, mutta toivomme toki Kongon hallitukselle onnea pyrkimyksissään. Siksi on tärkeää vahvistaa puutavaran laillista kauppaa. On myös yhtä tärkeää, että FLEGT-toimintaohjelma toteutetaan naapurivaltioissa, koska muuten esimerkiksi salakuljetuksen seurauksena sopimus voi osoittautua käytännössä tehottomaksi.

Emme tiedä vielä sitäkään, tulevatko normit, joita edistämme puutavaran laillisessa kaupassa, voimaan ja sovelletaanko niitä maailmanlaajuisesti – jotkut puhujat ovat jo kiinnittäneet huomiota tähän ongelmaan. Tavalla tai toisella meidän on yritettävä varmistaa, että järjestelmä osoittautuu tehokkaaksi. Meidän on painostettava myös muita maahantuojia Euroopan ulkopuolella sen varmistamiseksi, että laiton puukauppa loppuu vähitellen.

FLEGT-aloite on tärkeä. Sillä vähennetään köyhyyttä ja suojellaan ympäristöä – valvotaan metsien kaatamista ja kehitetään monipuolista taloutta monissa valtioissa. Kongon tasavallan tapauksessa se tukee toista tarvetta, joka on tarve kehittää maataloutta ja vähentää elintarvikkeiden tuontia. FLEGT-aloitteen ansiosta kansainvälisestä puukaupasta voi tulla entistä oikeudenmukaisempaa, kestävämpää ja ympäristöystävällisempää. Toivomme, että niin tapahtuu.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, onnittelet siitä, että neuvottelut näistä kahdesta sopimuksesta on saatu käytännössä päätökseen. Olen kuitenkin huolestunut siitä, että FLEGT-neuvottelut Indonesian ja Malesian kanssa ovat ajautuneet umpikujaan.

Arvoisa komission jäsen, komissiolle on käsissään tärkeä väline: puutavara-asetus. Kyseinen asetus sulkee soveltamisalastaan pois valtiot, joiden kanssa on tehty FLEGT-sopimus. Se on tärkeä väline, jolla vauhditetaan neuvotteluja. Meidän on todella tehtävä FLEGT-sopimukset kaikkien niiden valtioiden kanssa, joilla on tärkeitä sademetsiä Aasiassa tai Latinalaisessa Amerikassa, sekä tärkeimpien puun myyjien kanssa. Tällaisia ovat Vietnam, Kambodža, Laos, Kiina ja monet muut valtiot.

Kyseiset valtiot valitsevat itse tiensä; ne hyväksyvät omat menettelynsä, joilla uusitaan ja valvotaan laillisia hakkuita. Kysymys kuuluu: teemmekö me sen, mitä meidän täytyy tehdä? Tekevätkö 27 jäsenvaltiota päätöksiä, joilla säännellään puun tuontia FLEGT-valtioista?

Lopuksi totean, että tarvitaan useita delegeoituja säädöksiä puutavara-asetusta varten. Meillä on kaksi vuotta aikaa siihen, että asetusta sovelletaan täysimääräisesti. Komission on nopeutettava menettelyjä, annettava delegeoituja säädöksiä, niin että valtiot tuntevat yksityiskohdat ja tietävät mitä niiden on tehtävä mukautumista varten.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, epäilemättä tämä on paljon tärkeämpi kysymys kuin sen saama julkisuus.

(EN) Yksi 1900-luvun suurista skandaaleista oli metsien jatkuva ja järjestelmällinen kaataminen erityisesti kolmannessa maailmassa. Sitä eivät tehneet henkilöt, joilta puuttui tietoa ja joita ei voida syyttää, vaan suuret ahneet yritykset ja korruptoituneet hallitukset. Siksi tähän sopimukseen täytyy suhtautua erittäin myönteisesti, ja toivon, että se pannaan täytäntöön, koska jos niin tehdä, se ei ole sen paperin arvoinen, jolle se on kirjoitettu.

Laajemmin katsottuna meidän on varmistettava myös, että muulla Euroopan unionin politiikalla ei edistetä jatkuvaa metsien kaatamista. Viitataan ehdotettuun Mercosuria koskevaan sopimukseen, jonka monet katsovat kannustavan maanviljelijöitä hakkaamaan metsiä kyseisissä maissa, niin että ne voivat viedä maataloustuotteita EU:hun.

Meidän on siis oltava valppaita.

– (GA) Kiitos.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, laittomat hakkuut Keski-Afrikan valtioissa, kuten Kamerunissa ja Kongossa, ovat uhka sellaisten resurssien

koskemattomuudelle, joista paikallisten yhteisöjen ja alkuperäiskansojen olemassaolo ja elämäntapa ovat riippuvaisia. Ne ovat todellakin uhka ekosysteemille, jossa on valtava biologinen monimuotoisuus ja joka on erittäin tärkeä biogeokemiallisen kierron sääntelylle.

Koska alueella kaadetaan yhä enemmän trooppisia sademetsiä – eikä unohdeta sitä, että ongelmaa pahentaa teollisuusmaiden sekä erityisesti EU:n jäsenvaltioiden toimijoiden ja maahantuojien kysyntä – ratkaisuna ei voi olla se, että laillistetaan se mikä nyt on laitonta, kestämaton sademetsien hyväksikäyttö. Siten vain laillistettaisiin maan varastaminen paikallisilta yhteisöiltä ja laajojen sademetsäalueiden miehittäminen puuyhtiöiden toimesta, kuten on tapahtunut.

Euroopan unionin kehitysyhteistyö ja tukipolitiikka on tärkeässä osassa, kun tuetaan kyseisten valtioiden talouden monipuolistamista ja muutetaan täysin pääläelleen malli, joka perustuu voimakkaasti harvojen raaka-aineiden käyttöönottoon ja vientiin teollisuusmaihin.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, uskon, että puutavarakysymys työllistää meitä tulevaisuudessa entistä enemmän. Siksi on tärkeää, että tarjoamme tällä sopimuksella asianmukaista tukea tutkimukselle ja ennen kaikkea että varmistamme koulutuksen alalla sen, että Kamerunin ja Kongon pk-yrityksillä on mahdollisuus kehittää edelleen ympäristöosaamistaan tällä alalla. Siksi olenkin erittäin tyytyväinen siihen, että tämä keskustelu käydään. On tärkeää meille kaikille, että puutavaran kysyntä tyydytetään myös tulevaisuudessa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, 40 prosenttia Kamerunin pinta-alasta on metsän peitossa. Kuitenkin meidän on todettava, että vaikka Kamerun on suurin trooppisen puun viejä Afrikassa, missään muussa valtioissa metsiä kaadeta niin laajalti.

Asiantuntijat arvioivat, että ekologisesti merkittävät puulajit ovat kadonneet Kongon altaasta 10–15 vuodessa, jos kaataminen jatkuu samaan tapaan. Mitä me voimme tehdä? Kamerunin trooppisten metsien suojelun kannalta on tärkeää ennen kaikkea, että korruptiota torjutaan virkamiestasolla ja myös yksityisten vuokraviljelijöiden osalta, että rikoskanteita nostetaan edelleen ja tietysti että harjoitetaan kestävä metsätaloutta. Siellä, missä kaadetaan paljon puita, on myös istutettava uusia. Erittäin tärkeää on puunkorjuuta koskevan koulutuksen kehittäminen, jotta vältetään varhaiset vahingot hakkuun aikana.

Ennen kaikkea eurooppalaisten yritysten on otettava vastuuta, koska noin 80 prosenttia puusta laivataan Eurooppaan. EU:n on toimittava sen mukaisesti toteuttamalla suoria ja päättäväisiä toimia. Vapaaehtoinen sopimus on hyvä asia, mutta tässä yhteydessä se ei johda mihinkään. Meidän on saatettava yritykset vastuuseen.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelu rönseyli selvästi yli vapaaehtoisen kumppanuussopimuksen. Kauppa ei ole ainoa asia, joka vaikuttaa metsiin: metsä on kyseisille valtioille energiaressurssi ja myös väestönkasvu on vaikuttanut siihen.

Korostaisin vielä kerran sitä, että tämä on ensimmäinen askel, jolla käsitellään vain yhtä huolenaihetta. Teidän, ettei se ole ratkaisu, mutta asioiden käsittely on aloitettava jostakin.

En haluaisi myöskään lannistaa teitä kyseisten valtioiden sitoumuksen tason osalta. Tiedän, ettei toimiminen kyseisten valtioiden kansa ole aina helppoa, mutta ne ovat valtioita, joilla on vaikea historia. Ne itsenäistyivät 50 vuotta sitten, eivätkä ne itsenäistyneet samanlaisissa olosuhteissa kuin meidän valtiomme, joten asiat vaativat aikansa. Vaatii aikaa perustaa valtion laitokset, jotka pystyvät torjumaan korruptiota, tai organisoida resurssien hallinta,

ja valtiot ovat oikealla tiellä. Erityisesti Afrikassa ne kasvavat taloudellisesti jopa kriisin aikana, ja se tarkoittaa sitä, että ne vahvistuvat ja paranevat.

Tiedän, että se on vain yksi indikaattori, mutta kaiken kaikkiaan on saatu kannustavia uutisia, ja ainoa tapa, jolla voimme kehittää prosessia, on tehdä yhteistyötä. Me autamme niitä kestävän metsähallinnon alalla: puhumme tänään Kongo-Brazzavillestä (Kongon tasavallasta) ja Kamerunista, mutta teemme yhteistyötä myös Kongon demokraattisen tasavallan ja Indonesian kanssa. Neuvottelut ovat vielä kesken, mutta olemme erittäin toiveikkaita myönteisen tuloksen suhteen.

Sanoisinkin, että riskit ovat tässä minimaaliset. Sitoutuminen on lähtökohta, ja pidän tätä prosessia erittäin myönteisenä.

Meidän pitäisi ottaa huomioon myös maailmanlaajuinen sitoutuminen ilmastonmuutoksen hillitsemiseen. Cancúnin kokous antoi jotain viitteitä siitä, että myös muu maailma ottaa asian vakavasti. Emme ole ainoita, joiden mielestä maailman pitäisi olla oikeudenmukainen ja kestävä, ja muu maailma oppii meiltä.

Katsotaan esimerkiksi energiatehokkuutta. Me teimme aloitteen, ja muu maailma seurasi meitä. Sama pätee resurssien tehokkuuteen. Jos käytämme vähemmän puuta, muu maailma seuraa varmasti esimerkkiämme. Uskon, että on monia tapoja, joilla voimme johtaa muita.

Lopuksi vakuutan teille, että komissio suorittaa valvontaa. Siihen osallistuvat oma henkilökuntani mutta myös EU:n valtuuskunnat ja jäsenvaltioiden valtuuskunnat, joita meillä on. Tämä on yksi prosesseista, joissa yhdistämme ponnistelumme jäsenvaltioiden kanssa. Komissio ei toimi yksin ja monessa suhteessa jäsenvaltioiden kokemukset ovat olleet ratkaisevan tärkeitä vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tekemisessä.

Pyydän todellakin Euroopan parlamenttia käsittelemään tämän hyväksynnän, koska pidän sitä terveenä prosessina, se menee oikeaan suuntaan eikä kuitenkaan tarjoa vastauksia kaikkiin kysymyksiin, joita olette esittäneet tänään.

Yannick Jadot, *esittelijä.* – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, kiitän jälleen kerran niitä parlamentin jäseniä, jotka ovat esittäneet puheenvuoron. Uskon, että olemme melkein kaikki puhuneet samasta asiasta: vapaaehtoisista kumppanuussopimuksista, jotka yhdistävät kehityksen, ympäristön ja kansalaisyhteiskunnan vahvistamisen.

Katson, että jos on olemassa yksi väline, jota voimme nyt käyttää kestävän kehityksen edistämiseksi kyseisissä valtioissa, erityisesti Afrikan valtioissa, se on epäilemättä kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen. Niin kauan kuin ainoa tai tärkein demokratian ilmaisu kyseisissä valtioissa on ääni, jolla valitaan presidentti, niin, kuten olemme nähneet – mistä Norsunluurannikon historia meitä valitettavasti muistuttaa, emme saavuta riittävää edistystä.

Siten kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen on elintärkeää. Sillä on pysyvä rooli kyseisten sopimusten täytäntöönpanossa, metsien käytön valvonnassa, keskustelussa käytön ehdoista ja metsien käytön tuottamien voittojen jakamisessa.

Vahvistamalla kansalaisyhteiskuntaa vastaamme parhaiten myös väitteeseen, jonka usein kuulemme Kiinasta. ”Miksi meidän pitäisi täyttää tiivistä yhteistyötä EU:n kanssa koskevat kriteerit – sosiaaliset, demokraattiset ja ympäristöä koskevat kriteerit – kun Kiina vähät välittää niistä korruption ja ryöstön osalta?” Kansalaisyhteiskunnan vahvistaminen on paras puolustus sitä järjestelmää vastaan, johon erityisesti Kiina yrittää pakottaa etelän valtiot.

Kuten te sanoitte, arvoisa komission jäsen, EU muodostaa suuret markkinat trooppiselle puutavaralle, mutta se muodostaa myös – ja tämä on olennaista kaikille käyttäjille ja koko teollisuudelle – vakaat ja tuottoisat markkinat, ja se on myös erittäin tärkeä väline kyseisille valtioille.

Kiitos siitä, että haluatte tehdä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa. Olemme hyvin iloisia tulevasta yhteistyöstä.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona (19. tammikuuta 2011).

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Gaston Franco (PPE), kirjallinen. – (FR) Olen iloinen siitä, että viiden vuoden neuvottelujen jälkeen metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskevat vapaaehtoiset kumppanuussopimukset (FLEGT) on tehty Kamerunin ja Kongon tasavallan kanssa.

Kyseisillä sopimuksilla varmistetaan hyvä metsähallinto myöntämällä FLEGT-lupia kyseisistä valtioista tuleville puutuotteille ja taataan siten niiden metsien kestävä hyödyntäminen ja hallinta.

On välttämätöntä perustaa järjestelmä, jolla valvotaan puutuotteiden liikkeitä hakkuusta vientiin. 20–30 prosenttia maailman teollisesta puutuotannosta on laitonta, kuten myös 60 prosenttia hakkuista, jotka on tehty Afrikassa 10:n viime vuoden aikana.

Näiden vapaaehtoisten kumppanuussopimusten avulla voidaan säilyttää metsiä kyseisissä valtioissa torjumalla laittomia hakkuuta, jotka aiheuttavat merkittäviä haittoja ympäristölle, taloudelle ja yhteiskunnalle.

Vapaaehtoisten kumppanuussopimusten suurin etu on se, että niitä sovelletaan kaikkeen vientiin EU:n ja kyseisten valtioiden välillä yhdessä kaikkien muiden puuntuojamaiden kanssa.

Toivon, että vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia koskeva järjestelmä laajennetaan nopeasti muihin metsävaltioihin.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Vapaaehtoiset FLEGT-kumppanuussopimukset olivat hyvä pohja, jolle rakentaa kansainvälistää yhteistyötä metsien kaatamista koskevan ongelman ratkaisemiseksi. Ne osoittavat merkityksensä vielä nykyään, erityisesti viime vuoden laitonta puutavaraa koskevan asetuksen yhteydessä. Valtiot, jotka noudattavat vapaaehtoisia järjestelmiä, voivat antaa tietyt takuut puutavaransa alkuperän laillisuudesta ja ympäristökestävyydestä. Järjestelmät tuottavat selviä etuja ympäristönsuojelun alalla, vaikka meidän pitäisi muistaa se, että laillinen puukauppa ei välttämättä ole kovin ymmärtävää alkuperäiskansojen tarpeita kohtaan. On tärkeää, että kun tehdään lisää vapaaehtoisia kumppanuussopimuksia, niiden vaikutuksia valvotaan ja ehtoissa otetaan täysin huomioon niiden ihmisten tarpeet ja ihmisoikeudet, jotka ovat riippuvaisia metsästä mutta joita ei usein kuunnella metsänhoitoasioissa.

17. EY:n ja Tyynenmeren valtioiden välinen väliaikainen kumppanuussopimus – EY:n ja Tyynenmeren valtioiden väliaikainen kumppanuussopimus (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu, jonka aiheena ovat

– David Martinin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta laatima mietintö suosituksesta ehdotukseksi neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden välisen väliaikaisen kumppanuussopimuksen tekemisestä (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE)) (A7-0365/2010)

– Vital Moreiran ja David Martinin kansainvälisen kaupan valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Euroopan yhteisön ja Tyynenmeren valtioiden väliaikaisesta kumppanuussopimuksesta (O-0212/2010 – B7-0807/2010).

David Martin, esittelijä. – Arvoisa puhemies, heti aluksi haluaisin sanoa, että tiedän, että komission jäsen De Guchtilla on hyvät syyt poissaoloonsa tänä iltana. Haluan kiittää häntä siitä, että hän vaivautui soittamaan minulle viime viikolla kertoakseen, miksi hän ei pysty olemaan täällä läsnä, ja haluan kiittää häntä ja hänen kauppapolitiikan pääosaston tiimiään yhteistyöstä ja erityisesti Martin Dihmiä kaikesta hänen avustaan.

Olen esittelijänä pyrkinyt jatkamaan edellisen esittelijän, entisen kollegani Glyn Fordin hyvää työtä. Olen onnekas siinä, että Glyn Fordin päätöslauselman hyväksyminen vuonna 2009 merkitsi sitä, että parlamentilla oli jo selvä kanta EY:n ja Tyynenmeren valtioiden väliseen väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen. Parlamentin virallinen kanta on siis se, jota olen yrittänyt noudattaa mietinnössäni ja kysymyksessäni tänään.

Haluaisin kiittää tästä asiasta vastannutta valiokunnan hallintovirkamiestä Donatella Pribazia. Tämä osoittautui hänen viimeiseksi mietinnökseen ennen hänen saamaansa ylennystä, joten haluaisin toivottaa hänelle kaikkea hyvää hänen uudessa työssään ja kiittää häntä minun tehtäväni helpottamisesta täällä. Lopuksi haluaisin toivottaa tänne tervetulleeksi Papua-Uuden-Guinean suurlähettilään ja kiittää häntä ja hänen henkilöstöään heidän tiiviistä yhteistyöstään. Heidän näkemyksensä antoivat erityispanoksen mietintööni.

Aluksi haluaisin esittää muutaman yleisen huomautuksen sopimuksesta ja alueellisista olosuhteista. Toiseksi aion käsitellä talouskumppanuussopimuksen kolmea erityisnäkökohtaa, joita mielestäni on tärkeää korostaa, nimittäin kauppaa tukevaa apua, Fidžin poliittista tilannetta ja kalastusta. Kolmanneksi kommentoin EY:n ja Tyynenmeren valtioiden tulevia kauppasuhteita.

Ensinnäkin taustasta ja alueellisesta yhdentymisestä. Tämä väliaikainen eli vain tavaroiden kauppaan keskittyvä talouskumppanuussopimus on neuvoteltu kahden Tyynenmeren valtion, Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin kanssa. Näillä kahdella Tyynenmeren saarivaltiolla on eniten kauppaa EU:n kanssa, ja niillä on tärkeitä EU:n markkinoille tarkoitettuja vientituotteita eli tonnikalaa ja sokeria.

Talouskumppanuussopimus antaa Papua-Uudelle-Guinealle ja Fidžille tullittoman ja kiintiöttömän pääsyn EU:n markkinoille vastineeksi niiden markkinoiden asteittaisesta vapauttamisesta 15 vuoden kauden aikana. Papua-Uusi-Guinea on sitoutunut vapauttamaan 88 prosenttia tuonnistaan EU:sta tämän sopimuksen soveltamisajankohdasta lähtien, ja Fidži vapauttaa 87 prosenttia 15 vuoden kauden aikana.

Lopuilla 12:lla Tyynenmeren valtiolla on joko tulliton ja kiintiötön pääsy kaikkea paitsi aseita -järjestelmän kautta tai niillä on EU:n kanssa käymänsä kaupan vähäisyyden takia hyvin vähän kiinnostusta väliaikaiseen talouskumppanuussopimukseen. Katson kuitenkin, että koska siirrymme kohti täydellistä talouskumppanuussopimusta, meidän olisi pyrittävä kohti alueellisen integraation tavoitetta ja ajettava tarmokkaasti kaikkia Tyynenmeren valtioita koskevaa täydellistä talouskumppanuussopimusta.

Mitä tulee päätöslauselman sisältöön, parlamentin annettava suostumuksensa tälle sopimukselle ennen kuin se voidaan ratifioida. Arvoisa puhemies, kuten olette todennut, äänestämme keskiviikkona kahdesta eri mietinnöstä eli ensinnäkin suostumuksesta, jonka toivon meidän antavan, ja toiseksi päätöslauselmaesityksestä. Päätöslauselmaesitykseen sisältyy muitakin asioita, mutta kuten sanoin, haluan kommentoida erityisesti kolmea seikkaa.

Ensimmäinen niistä on se, että kauppaa tukevassa avussa täytäntöönpanon vaatima rahoitus on ratkaisevan tärkeä sopimuksen tavoitteisiin pääsemiseksi eli talouden monipuolistamiseksi ja köyhyyden lievittämiseksi. On tärkeää, että kohtuullinen ja oikeudenmukainen osuus niistä 2 miljardista eurosta, jotka on varattu vuoden 2007 kauppaa tukevan avun strategiaan, suunnataan Tyynenmeren alueelle. On myös tärkeää korostaa, että tämä väliaikainen talouskumppanuussopimus laadittiin lyhyen aikavälin toimenpiteenä, tarkoituksena turvata Tyynenmeren kauppaetuudet Maailman kauppajärjestön päätöksen jälkeen.

Kun tuo pidetään mielessä, sitä ei pitäisi nähdä merkinä siitä, että EU hyväksyisi Fidžin poliittisen järjestelmän. Kehottaisin Fidžin hallitusta toimimaan kohti siirtymistä demokratiaan. Toivon, että välttämättömät uudistukset toteutuvat, jotta taloudellisen tuen antaminen Fidžin sokeriteollisuudelle käy mahdolliseksi.

Kalastuksesta todettakoon, että kalatalousalalla on keskeinen asema Papua-Uuden-Guinean taloudessa ja että se on kansalaistensa kannalta tärkeä työllistäjä ja tulonlähde. Niissä kolmessa tonnikalan jalostuslaitoksessa, joilla on vientiä EU:hun, on 5 700 työntekijää, joiden enemmistö on naisia. Tässä maassa naisille on usein vaikea löytää sopivaa työtä.

Kannatan tämän sopimuksen joustavien alkuperäsääntöjen tavoitetta eli jalostusteollisuuden kehittämistä, mutta on välttämätöntä, että teollisuus kehittyy kestäväällä tavalla. Ympäristönäkökohtien huomioon ottaminen on tärkeintä, ja olen mietinnössäni pyytänyt komissiota seuraamaan tätä näkökohtaa ja raportoimaan parlamentille säännöllisesti, noudatetaanko laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskevaa säännöstöä.

Arvostan sitä, että täällä parlamentissa – ja erityisesti kalatalousvaliokunnassa – kannetaan huolta Papua-Uuden-Guinean tonnikalatuonnin vaikutuksesta EU:n teollisuuteen. Kuitenkin kun tarkastelemme uusimpia lukuja, voimme nähdä, että kaudella 2003–2009 tuonti oli vain 2 prosenttia kalasäilykkeiden kokonaistuonnista ja vain 3 prosenttia tonnikalasäilykkeiden tuonnista. En usko, että tämä vähäinen tuonti uhkaa EU:n omaa teollisuutta, erityisesti jos otetaan huomioon Tyynenmeren valtioiden kalastuslaivastojen vähäinen kapasiteetti ja niillä maissa oleva vähäinen jalostuskapasiteetti.

Siitä huolimatta on tietenkin oikein, että jatkamme tilanteen seurantaan, ja jos Papua-Uudesta-Guineasta tulevien kalataloustuotteiden määrissä on odottamatonta kasvua, komission tulisi ryhtyä asianmukaisiin toimiin. Kuten jo mainitsin, toivon, että Tyynenmeren valtiot voivat sopia kattavasta alueellisesta talouskumppanuussopimuksesta.

Olen mietinnössäni suosittanut useiden asiakysymysten sisällyttämistä tuleviin neuvotteluihin, ja toivon, että komissio ottaa ne huomioon. Niihin kuuluvat teollis- ja tekijänoikeudet. Puhumme liian usein teollis- ja tekijänoikeuksista vain yhdestä näkökulmasta, mutta toivon, että tarkastelemme teollis- ja tekijänoikeuksia myös perinteisen tietämyksen näkökulmasta. Toivon myös, että lisäämme julkisten hankintojen avoimuutta ja varaudumme myöntämään 24 kuukautta kattavia työntekoon tarkoitettuja viisumeja.

Kun siirrymme kohti täydellistä kumppanuussopimusta, toivon, että komissio sisällyttää siihen kaikki Tyynenmeren valtiot. Jatkakaamme kuitenkin sitä ennen väliaikaisen Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin kanssa tehtävän talouskumppanuussopimuksen saamista voimaan ja toimimaan osoituksena siitä, mitä voimme saavuttaa tulevaisuudessa.

Puhetta johti

varapuhemies **Gianni PITTELLA**

Andris Piebalgs, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen mietinnöstään ja erityisesti hänen myönteisestä asenteestaan Tyynenmeren valtioiden Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin kanssa solmittavaan väliaikaisen talouskumppanuussopimukseen suostumista kohtaan. Toivon, että parlamentti noudattaa hänen neuvoaan.

Euroopan parlamentin suostumuksella – joka Lissabonin sopimuksen nojalla koskee ensimmäistä kertaa kauppasopimusta – on tärkeä poliittinen merkitys siksi, että kyseessä on kauppasopimus, johon liittyy pitkän aikavälin kehityspoliittinen tavoite. Lisäksi se antaa pontta meneillään oleville neuvotteluille kattavasta talouskumppanuussopimuksesta Tyynenmeren alueen kanssa.

Vuonna 2007, Cotonoun kauppajärjestelmän voimassaolon päättymisen lähestyessä, väliaikaisen sopimuksen välitön tarkoitus oli varmistaa jatkuva EU:n markkinoille pääsy niille Tyynenmeren alueen maille, jotka ovat siitä eniten riippuvaisia. Komission sitoumus saattaa päätökseen neuvottelut kattavasta talouskumppanuussopimuksesta koko Tyynenmeren alueen kanssa on edelleen muuttumaton, ja neuvottelemme parhaillaan Tyynenmeren alueen kumppaniemme kanssa.

Me voimme edetä vain, mikäli hyväksymme Tyynenmeren alueen erityisluonteen ja räätälöimme talouskumppanuussopimuksen sen mukaisesti. Kyseessä ovat pienet ja kaukaiset saarivaltiot, jotka eroavat toisistaan paljon taloudelliselta tilanteeltaan, kehitystarpeiltaan ja suhteiltaan EU:hun. Joillakin mailla on vähiten kehittyneen maan asema, ja siksi ne kuuluvat EU:n Kaikkea paitsi aseita -kauppajärjestelyjen piiriin; joillakin on hiukan tai olemattomasti kauppaa unionin kanssa. Siksi olemme avoimia ryhtymiselle kauppasuhteisiin, jotka sopivat parhaiten koko Tyynenmeren alueelle, ja meneillään olevista neuvotteluista saamme tietoa lopullisia valintoja varten.

Minkä lähestymistavan sitten valitsemme, on ehdottoman tärkeää varmistaa, että kaikilla sopimuksilla todella edistetään kyseisten maiden kehitystä. Siitä syystä on käytettävissä myös kaupankäynnin edellytyksiä vahvistavaa rahoitustukea. Tästä syystä sallimme kehitysmaissa olevien kumppanimaittemme jättää herkemmat tuotteet kauppasopimusten ulkopuolelle – asia, jota emme sallisi muille maille. Olen tässä yhteydessä ottanut asianmukaisesti huomioon huolenaiheet, joita on tuotu esiin väliaikaisessa talouskumppanuussopimuksessa normaaleista alkuperäsäännöistä poikkeamisesta kalastustuotteiden osalta.

Tämän poikkeusluvan myönsimme nimenomaan kehityspoliittisista syistä. Näin toimimme sen tietoihin perustuvan harkintamme perusteella, että Papua-Uuden-Guinean pieni markkinaosuus tekee epätodennäköiseksi sen, että sen tonnikalavienti voisi vahingoittaa EU:n teollisuuden etuja. Euroopan unioni ja Papua-Uusi-Guinea ovat soveltaneet näitä sääntöjä tilapäisesti vuodesta 2008 alkaen, ja vaikka vientiluvut ovat vaihdelleet, mitään suuntausta ylöspäin ei ole havaittu. Voin myös vakuuttaa teille, että komissio ei aio tarjota samanlaisia järjestelyjä millekään muulle alueelle.

Komissio aikoo joka tapauksessa seurata tarkoin poikkeuksen täytäntöönpanoa ja antaa ennen vuoden 2011 loppua valmistuvan tutkimuksen perusteella kertomuksen parlamentille.

Jotkut teistä olivat läsnä myös viime vuoden syyskuussa, jolloin nykyinen valittu pääministeri puhui kansainvälisen kaupan valiokunnassa. Hän ilmaisi hallituksensa valmiuden myöntää EU:n aluksille ja investoijille pääsyn Papua-Uuden-Guinean vesille. Me otamme tämän suullisen ilmoituksen hyvin vakavasti ja jatkamme tiivistä yhteydenpitoa kumppaniemme kanssa, kunnes asia toteutuu.

Parlamentin suostumus sallii meidän käynnistää sopimuksen sisältämät täytäntöönpanomekanismit; yksi näistä on kauppakomitea, joka voitaisiin kutsua koolle tänä keväänä ja joka tarjoaa foorumin ottaa esille kaikki väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen mukaiset keskinäisiä velvoitteita koskevat kysymykset. Teidän äänestyksenne on siksi ratkaisevan tärkeä. Se auttaa meitä siirtymään eteenpäin tässä ja muissa tärkeissä asioissa.

Fidzistä toteaisin, että maa todella allekirjoitti väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen, mutta se ei väliaikaisesti sovelta sitä. Tämä tekee Papua-Uudesta-Guineasta tätä nykyä ainoan maan, joka tällä hetkellä soveltaa EU:n ja Tyynenmeren valtioiden välistä väliaikaista talouskumppanuussopimusta. Fidzillä on edelleen markkinoillepääsyä koskevan asetuksen nojalla pääsy EU:n markkinoille, koska neuvosto ei ole hyväksynyt kauppapakotteita. Kuten tiedätte, EU on päättänyt keskeyttää Fidzille annettavan kehitysavun maan poliittisen tilanteen vuoksi. Avun jatkaminen edellyttäisi kehitystä Fidžin hallitustavassa, mutta tällä hetkellä Fidžissä ei ole tässä suhteessa nähtävissä mitään konkreettista edistystä.

Tänään keskusteltavanamme ollut talouskumppanuussopimus on vain väliaikainen järjestely, jolla varmistetaan, että pääsy EU:n markkinoille ei menetetä. Komissio on täysin sitoutunut jatkamaan neuvotteluja kattavasta talouskumppanuussopimuksesta Tyynenmeren alueen kanssa.

Carmen Fraga Estévez, *kalatalousvaliokunnan lausunnon valmistelija.* – (ES) Arvoisa puhemies, alkuperäsääntöjä koskeva poikkeus perustuu komission vakavaan laskuvirheeseen siinä, mikä sen vaikutus on, ja tämä vaikutus ei koske vain EU:n tonnialaa, jossa se on hyvin vakavasti otettava, mutta myös Tyynenmeren aluetta, jota me pyrimme auttamaan. Samaan aikaan todellisina hyötyjinä ovat miltei yksinomaan ahneet Kiinasta ja Etelä-Aasiasta peräisin olevat laivueet ja näiden maiden jalostusteollisuus.

Kaupan pääosasto perusti tämän vapautuksen siihen seikkaan, että Papua-Uudella-Guinealla ei ole kalastuskapasiteettia, jolla se voisi hyödyntää näitä luonnonvarojaan. Kuitenkin läntisen ja keskisen Tyynenmeren kalastuskomission tuoreiden tietojen mukaan alueella toimii Papua-Uuden-Guinean lipun alla 41 nuottaa käyttävää alusta, joiden saalis oli vuonna 2009 lähes 500 000 tonnia. Tästä saaliista yli 75 000 tonnia päätyi Euroopan unioniin (osittain jalostettuna ja jalostettuna), mikä tekee Papua-Uudesta-Guineasta yhden kuudesta tärkeimmästä Euroopan unioniin viejästä. Siksi asia ei ole niin kuin te sanotte, eli että Papua-Uuden-Guinean kalastusalan kehittämiseksi muille laivueille pitäisi antaa vapaa pääsy.

Euroopan unioni ei voi missään olosuhteissa pakoilla sitoutumistaan kestäväan kehitykseen. Nyt kuitenkin näemme, että Papua-Uusi-Guinea on tämän vapautuksen suojissa ja saadakseen maahan aasialaisia sijoittajia muuttanut lainsäädäntöään niin, ettei ympäristövahingoista ole mahdollista tehdä valituksia, ja se on pannut täytäntöön

investointisääntöjä, jotka sallivat keinoimmin kuviteltavissa olevin työnormein tapahtuvan halvan paikallisen työvoiman ja halvan aasialaisen työvoiman palkkaamisen.

Jos lisäämme tähän sen seikan, että mainitsemassani kalastusalan järjestössä Papua-Uusi-Guinea ohjaa muita maita kieltäytymään allekirjoittamasta mitään kalastuksen hallintaa ja valvontaa koskevia kansainvälisiä sääntöjä, tuloksena on – vaikka meri- ja kalastusasioiden pääosasto yrittää niin sanotusti koko rahan edestä torjua laitonta kalastusta – että muut avaavat sille ovensa. Arvoisa komission jäsen, olen juuri palannut läntisen ja keskisen Tyynenmeren kalastuskomissiosta ja olen hyvin selvillä Papua-Uuden-Guinean omaksumasta kannasta. Siksi pidän kiinni kalatalousvaliokunnan kannasta, jossa pyydämme, että käsiteltävänäimme olevan sopimuksen tarkistuksessa poikkeus lakkautetaan.

Laima Liucija Andrikiene, *PPE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, PPE-ryhmän varjoesittelijänä haluaisin aluksi todeta, että pidämme myönteisenä asiana EU:n kasvavaa roolia kauppavoimana maailmaan kaikilla alueilla, myös Tyynenmeren alueella.

Sopimus nykyisellään ei ole suinkaan täydellinen varsinkaan siksi, ettei se ole kattava talouskumppanuussopimus, vaan vain väliaikainen sopimus. Me toivomme, että komissio voi hyvissä ajoin neuvotella kattavan talouskumppanuussopimuksen, jonka piiriin kuuluu suurempi joukko alueen maita.

Toiseksi nykyinen sopimus koskee vain pientä osaa EU:n kaupasta, koska koko Tyynenmeren alueen osuus EU:n kaupasta on vain 0,06 prosenttia, ja silti jotkin alueet ovat antaneet meille aiheutta huoleen erityisesti kalastustuotteiden alkuperäsääntöpoikkeuksen kysymyksessä.

Päätöslauselmassamme nostamme esiin huolestamme siitä, että lukuisat maat, kuten muun muassa Filippiinit, Thaimaa, Kiina, Yhdysvallat ja Australia voivat hyödyntää tätä poikkeusta ja mahdollisesti viedä suuria määriä jalostettuja kalastustuotteita EU:hun ja siten vahingoittaa EU:n kalanjalostus- ja säilyketeollisuuden etuja.

Siksi kehotamme komissiota noudattamaan parlamentin pyyntöä ja toimittamaan vaikutustenvaikutustentarvioinnin, ja siinä tapauksessa, että arviointi osoittaa vaikutuksen olevan EU:n kalanjalostus- ja säilyketeollisuutta horjuttava, käynnistämään menettelyn, joka johtaa tämän sopimuksen alkuperäsääntöjä koskevien poikkeuksellisten järjestelyjen keskeyttämiseen.

George Sabin Cutaş, *S&D-ryhmän puolesta.* – (RO) Arvoisa puhemies, Euroopan komission ja Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin valtioiden marraskuussa 2007 allekirjoittama nykyinen väliaikainen kumppanuussopimus on saanut osakseen Tyynenmeren alueen kansalaisyhteiskunnan ja poliitikkojen tiukkaa arvostelua. Ne ovat korostaneet sitä haitallista vaikutusta, joka sopimuksella on ollut alueelliseen solidaarisuuteen ja poliittiseen tahtoon saada aikaan taloudellista integraatiota alueella.

Alue on pilkottu ryhmittymiin, jotka ovat neuvotelleet yksitellen ja paineessa päästä väliaikaiseen sopimukseen Euroopan komission kanssa. Samaan aikaan alkuperäisen tuotteen aseman myöntämisen ja siten vapauttamisen Papua-Uudesta-Guineasta ja Fidžistä peräisin olevien kalatuotteiden EU:n tulleista uskotaan johtaneen näiden tuotteiden ja joidenkin ei-alkuperäisten tuotteiden jalostuskeskukseen, jonka naapurimaiden yritykset ovat pystyttäneet tarkoituksena hyötyä vapauttamisen eduista.

Tällä prosessilla on haitallinen vaikutus kyseiseen toimialaan, työntekijöihin ja paikallisiin tuloihin, kun otetaan huomioon, että kalastusteollisuus on yksi tärkeimmistä työpaikkojen

luojista näissä maissa. Se merkitsisi myös epäreilua kilpailua EU:n tuotteille. Näin ollen sopimuksen vaikutus on voinut olla toivottuun nähden vastakkainen.

Siksi Euroopan komission on esimerkiksi neuvottelemalla tulevan sopimuksen koko Tyynenmeren alueen kanssa varmistettava, että tuleva kumppanuussopimus edistää sekä työpaikkoja luovan kestävän paikallisen kalastusteollisuuden kehittämistä että tiiviimpää alueellista integraatiota.

Isabella Lövin, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, yksi talouskumppanuussopimusten tavoitteista on alueellisen integraation edistäminen. Tähänastinen kokemus on osoittanut, että sitä ei ole tapahtunut. Päinvastoin, Tyynenmeren tapauksessa EU horjuttaa yhtenäisyyttä tarjoamalla väliaikaisia sopimuksia ja niihin liittyviä ehtoja joillekin AKT-maille.

Papua-Uudessa-Guineassa ja Fidžissä jalostettua kalaa koskeva alkuperäsääntöpoikkeus on esimerkki tästä. Olen sitä mieltä, että tämä poikkeus on mahdollisesti vaarallinen ja että sitä on perusteellisesti arvioitava, kuten jo on sovittu.

Sanon tämän, koska on tärkeää tietää tosiasiat tästä asiasta keskusteltaessa. Mitkä ovat vaikutukset maailman kalakantoihin, työllisyyteen ja Papua-Uuden-Guinean ympäristöön? Millaiset ovat työntekijöiden sosiaaliset olot? Kaikkea tätä on arvioitava perusteellisesti ja avoimesti, ja sitten poikkeus kumottakoon tai jätettäkään kumoamatta siltä pohjalta, ei Espanjan kalateollisuuden valitusten perusteella – se itse kalastaa Papua-Uudessa-Guineassa, muttei koskaan vie siellä kalaa maihin eikä muuten maksa myöskään tullia, kun se myy kalan eurooppalaisena Euroopan markkinoille.

Elie Hoarau, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni on hieman liioiteltua kutsua väliaikaisia talouskumppanuussopimuksia Tyynenmeren sopimuksiksi, koska alueen 15 AKT-valtiosta vain kaksi on allekirjoittanut sen.

Ilmiselvästi nämä sopimukset ovat usein pikemminkin kahdenvälisiä sopimuksia kuin todellisia alueellisia sopimuksia; ne ovat kahdenvälisiä sopimuksia, jotka poikkeavat talouskumppanuussopimusten ylistetystä tavoitteesta, nimittäin alueellisesta integraatiosta. On vaikeaa olla näkemättä tässä esimerkkiä siitä, mistä kansalaisyhteiskunta valittaa niin Tyynenmeren alueella kuin Afrikassa, nimittäin sitä tosiasiaa, että lukuisten AKT-maiden on ollut pakko allekirjoittaa yksittäisiä sopimuksia, koska komissio ei ole onnistunut tekemään talouskumppanuussopimuksista todellisia taloudellisen kumppanuuden välineitä.

AKT-maat itse kritisoivat sitä voimakasta painostusta, jota EU:n neuvottelijat kohdistivat AKT-maiden neuvottelijoihin Brysselissä 8.–12. marraskuuta 2010 pidetyn AKT:n ministerineuvoston 92. kokouksen aikana. Euroopan komission neuvottelemien talouskumppanuussopimusten todellisuus on niin traaginen, että ne ovat olleet epäonnistuneita jo ennen voimaantuloaan. Niissä on ollut kyse senlaatusesta epäonnistumisesta, että joukko AKT-maita on pyytänyt Euroopan unionin jäsenvaltioita tutkimaan mahdollisuutta Euroopan komissiolle kesäkuussa 2002 annetun neuvottelumandaatin uudelleenarviointiin.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, EU:n sokerialan markkinajärjestelyn uudistus yhdessä nykyisen markkinatilanteen kanssa johtaa sokerin hinnan laskuun EU:ssa alle kansainvälisen hinnan.

Pitkäaikaisia toimitussopimuksia Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen sokeriruo'on tuottajien kanssa lienee tässä hintatilanteessa vaikea ylläpitää. Sillä, että AKT-maiden viljelijät myisivät tuotteensa mieluummin korkeammilla hinnoilla maailmanmarkkinoilla sen sijaan että myyvät ne halvalla EU:hun, on voinut olla vaikutusta uusien AKT-sopimusten yhteydessä koettuihin vaikeuksiin. Jos tämä kannustin nyt poistuu ja niiden on samaan aikaan hyväksyttävä suosituimmuustullia koskeva lauseke, ja kun lisäksi tullitulojen poisjäännin vuoksi valtion tulot laskevat, ei ole mikään ihme, että AKT-maat olivat niin epäröivällä kannalla.

Tässä yhteydessä on epäilemättä kiinnitettävä huomiota kalastukseen, mutta ei vain siihen, ovatko Papua-Uusi-Guinea ja Fidži sallineet muille kauppakumppaneille pääsyn kalastusvesilleen. Ehkä olisi myös selvitettävä, pitävätkö paikkansa ne syytökset, joiden mukaan espanjalainen kalastuslaivasto on EU:n rajoitusten ja pyyntikiintiöiden takia sijoittautunut Tyynenmeren alueelle ja kalastaa siellä vieraan lipun alla.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista huoleni tämän sopimuksen vaikutuksesta säilykkeiksi jalostettavan tonnikalan kalastuksen alaan, joka on hyvin tärkeä Espanjassa ja erityisesti vaalipiirissäni Galiciassa.

Tämä kielteinen vaikutus, kuten on todettu, johtuu ennennäkemättömästä ja huonosti perustellusta helpotuksesta, jalostettujen kalatuotteiden alkuperäsäännöistä pyydettyä poikkeamisesta, kun kotimaisia raaka-aineita ei ole riittävästi.

Sen Papua-Uusi-Guinea teki ensimmäisenä, ja poikkeusta sovelletaan parhaillaan. Papua-Uudesta-Guineasta on siten tulossa Euroopan teollisuuden pääkilpailijoiden – Filippiinien, Thaimaan, Kiinan ja Yhdysvaltojen – tonnikalan jalostuksen ja viennin suuri keskus. Todellisuudessa juuri ne hyötyvät sopimuksesta eniten.

Tämän tonnikalatuotannon on arvioitu olevan 400 000 tonnia vuodessa ja suunnatun Euroopan markkinoille, missä nykyisellään kulutetaan kaikkiaan noin 710 000 tonnia. Vaikutuksesta tulee hyvin vakava, koska Papua-Uuden-Guinean tonnikalan hinnat ovat kolmanneksen alhaisemmat kuin eurooppalaisen tonnikalan hinnat, mikä johtuu maan alhaisista palkoista ja puuttuvista ympäristöstandardeista.

Minun alueellani, Galiciassa, tätä pidetään kilpailuna, johon on vaikea vastata ja jolla on vakavia seurauksia työllisyydelle. Haluan, että Euroopan komission ilmoittama vaikutusarviointi on niin tiukka kuin mahdollista ja että siinä otetaan huomioon tämän alkuperäsääntöpoikkeuksen lyhyen ja pitkän aikavälin seuraukset.

Toivon, että se tekee mahdollisimman pian lopun tämän poikkeuksen soveltamisesta. Se on epätavallinen ja väliaikainen toimenpide, mutta vaikuttaa siltä, että Papua-Uudessa-Guineassa sitä pidetään pysyvänä. Muussa tapauksessa investointeja ei olisi tehty. Myös minä toivon, että tätä poikkeusta ei sisällytetä muihin sopimuksiin tai lopulliseen sopimukseen. Tällä hetkellä on kuitenkin ongelma väliaikaisen sopimuksen suhteen, ja se on korjattava.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kuten täällä on todettu, kumppanuussopimus Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin kanssa sisältää alkuperäsääntöjä koskevan poikkeuksen. Kuten valmistelija totesi, se koskee erityisesti tonnikalaa. Mitä me haluamme tältä sopimukselta? Me haluamme, että kalastusala kehittyy ja köyhyys näillä saarialueilla voitetaan, toisin sanoen haluamme tukea kehitystä.

Mutta mitä kielteisiä vaikutuksia on sillä, että kolmannet maat hyötyvät tästä etuuskohtelusta?

Tästä kuulemme valituksia. Me haluamme saada tilanteen tasapainoon. Komissio on juuri kertonut meille sillä olevan selkeät analyysit, mutta täällä ilmaistu näkemys on, että niin ei ole. Vuonna 2008 sanottiin, ettei minkäänlaista vääristymää ole, ja meille kerrottiin tulevasta vaikutusarvioinnista.

Me haluamme saada tilanteen tasapainoon. Me haluamme uudelleenarviointia, neuvottelua ja valvontaa. Me haluamme tietää, tukeeko tämä sopimus näiden saarten kehitystä. Me haluamme myös tietää, onko toiminta terveyskriteerien mukaista – mikä on tuontituotteiden tapauksessa hyvin tärkeää – kalastuksenhoito kestävä, ja pyritäänkö laittoman kalastuksen torjuntaan, mikä on aivan olennaista. Toinen tärkeä tekijä, joka osoittaisi meille, miten Papua-Uuteen-Guineaan mahdollisesti sijoittuvat kolmannet maat toimivat, on kansainvälisten työehtojen noudattaminen.

Me haluamme säilyttää tämän sopimuksen ja edesauttaa sen täyttämistä, mutta me haluamme myös, että sitä käytetään edistämään Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin kehitystä eikä vahingoittamaan tätä alaa Espanjassa.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, haluan kiinnittää huomionne Papua-Uudelle-Guinealle myönnettyyn jalostettuja kalastustuotteita, erityisesti tonnikalasäilykkeitä, koskevaan alkuperäsääntöpoikkeukseen. Mielestäni kyseinen poikkeus on erittäin vaarallinen.

Tämä AKT-maa hyötyy etuuskohtelustaan Euroopan markkinoilla, toisin sanoen täydellisestä vapautuksesta kaikista markkinoillemme viemiensä tonnikalasäilykkeiden tullimaksuista. En kyseenalaista sopimuksen kautta toteutettua kehityspolitiikkaa. Silti tonnikalasäilykkeitä koskevaa alkuperäsääntöpoikkeusta ei voida mitenkään hyväksyä.

Tämä poikkeus antaa ulkopuolisille toimijoille mahdollisuuden asettua Papua-Uuteen-Guineaan, ja siten se ei juuri tuota työpaikkoja ja hyödyttää paikallista väestöä vain hyvin vähän. Meidän on tehtävä mahdolliseksi kehitysapu, mutta sen on oltava oikeudenmukaista ja tehokasta apua, joka hyödyttää kyseisiä alueita.

Yhteisön tonnikalatuonti kasvoi vuosien 2008 ja 2009 välisenä aikana 9 200 tonnista 16 200 tonniin. Se kaksinkertaistui pelkästään yhden vuoden aikana. Tämä ilmiö voi vain pahentua, jos poikkeus säilytetään. Lisäksi näiden tuotteiden yhteydessä ei noudateta samoja sosiaalisia, terveydellisiä ja luonnonvarojen säilyttämistä koskevia standardeja, jotka on asetettu eurooppalaisille tuotteille. Erityisesti on mahdotonta todentaa saaliiden alkuperää.

Hyvät kuulijat, eikö Euroopan komissio ole paneutunut lukemaan mietintöäni Euroopan unioniin tuotavien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alkuperästä?

Jos ei ole, tilanne on toivoton. Me emme voi uhrata tällä tavoin eurooppalaisia työpaikkoja ja Euroopan markkinoilla myytävien tuotteiden laatua. En halua olla luomassa pysyväksi sellaista tilannetta, jolla on tuhoisa vaikutus Euroopan jalostusteollisuuteen.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, minulle kalatalousvaliokunnan koordinaattorina on tässä väliaikaisessa sopimuksessa kiinnostava erityisesti kalastuselinkeinon näkökulma. Tässä oli alkuun joitain kiistanalaisuuksia, jotka koskivat Papua-Uutta-Guineaa koskevien alkuperäsääntöjen lieventämisestä. Tuen komission käsitystä siitä, että tämä helpotus auttaisi kohentamaan

tämän maailman köyhimpiin kuuluvan maan taloutta. Se ei voi myöskään olla meille kalastuspolitiikkaa hoitaville yhdentekevää, siitä olen aivan vakuuttunut. Samalla ymmärrän Euroopan teollisuuden huolenaiheet, mutta rehellisesti sanoen en voi kuvitella, että myönnetyt helpotukset johtaisivat siihen, että Papua-Uudesta-Guineasta tulisi säilyketeollisuudellemme vakavasti otettava kilpailija.

Meidän on kuitenkin oltava valppaina, sillä emme luonnollisesti auta ketään, jos siirrämme puolet säilyketeollisuudestamme Tyynenmeren alueelle. Tähän minun on kuitenkin sanottava, että keskustelussa tästä sopimuksessa oli esillä hyvin ristiriitaisia tietoja siitä, miten laajasti Papua-Uuteen-Guineaan investoidaan ja mitkä valtiot hyötyvät epäsuorasti alkuperäsääntöjen lievennyksestä. Siksi kehotan komissiota ryhtymään kiireesti valvomaan tämän poikkeusjärjestelyn soveltamista ja toimittamaan parlamentille ajoissa kertomuksen sen vaikutuksesta Papua-Uuden-Guinean kehitykseen Euroopan säilyketeollisuuteen. Jos tällä järjestelyllä ei ole toivottua vaikutusta Papua-Uudessa-Guineassa ja jos siitä seuraa Euroopan yrityksille sellaisia menetyksiä, joita ei voida hyväksyä, meidän on tehtävä toisenlainen päätös neuvotellessamme lopullisesta sopimuksesta. Pyydän, että pidätte meidät ajan tasalla.

Pablo Zalba Bidegain (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi selventää, että kannatan kauppayhteyksien lujittamista Euroopan unionin ja Papua-Uuden-Guinean välillä, mutta näiden yhteyksien on edistettävä alueen kehitystä, ja sen on oltava kestävää kehitystä.

Olen vilpittömästi sitä mieltä, että sopimus nykyisellään ei ole hyvä. Olen ehdottomasti sopimuksen yhtä lauseketta vastaan ja pidän sitä epälojaalina. Se on alkuperäsääntöjä koskeva poikkeus, koska se ei vaaranna vain Papua-Uuden-Guinean kestävää kehitystä vaan, kuten olemme tänään kuulleet, vaarantaa kokonaisen eurooppalaisen teollisuudenalan, säilyketeollisuuden. Tämän helpotuksen olisi pitänyt olla ehdottomasti poikkeuksellinen, ja sitä ei olisi pitänyt soveltaa Papua-Uuden-Guinean tapauksessa. Lisäksi ei pidä unohtaa sitä, että tällä toimenpiteellä ollaan luomassa ja luodaan jatkossa vakavasti otettava ennakkotapaus Euroopan unionin tuleviin neuvotteluihin.

Mielestäni tässä tarvitaan paljon selvempi ja tiukempi päätöslauselma, jossa ilmoitetaan kategorisesti, että väliaikaisen kumppanuussopimuksen seuraavassa tarkistuksessa alkuperäsääntöpoikkeus lakkautetaan pysyvästi. Siksi haluan pyytää komissiota ottamaan huomioon ne dramaattiset seuraukset, joita tällä helpotuksella on ensinnäkin Euroopan säilyketeollisuudelle ja toiseksi Papua-Uuden-Guinean ympäristön ja luonnonvarojen kestävyydelle, sekä sen seikan, että tällä luodaan hyvin kielteinen ennakkotapaus tuleviin neuvotteluihin. Niin paljon kuin komissio onkin vakuuttanut, ettei tästä muodostu ennakkotapausta, paine siihen on olemassa. Siksi pyydän komissiolta, että se tekisi päätöksen alkuperäsääntöpoikkeuksen lopettamisesta mahdollisimman pian.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, itse asiassa tulini osallistuakseni seuraavaan keskusteluun, mutta olen seurannut tätä keskustelua virkahuoneestani käsin ja olen toisten täällä puhuneiden tavoin huolestunut alkuperäsääntöjen joustavuuden ajatuksesta.

Viime viikolla Yhdistyneen kuningaskunnan televisiossa näytettiin kalastusta käsittelevä ohjelma – osa kanava neljän kokonaista ohjelmasarjaa – jossa Euroopan unionin kalastuspolitiikka joutui pahan kerran ankaran arvostelun kohteeksi, ja me saamme paljon sähköposteja huolestuneilta kansalaisilta.

Tämä asia ei tullut esiin, mutta haluaisin vain nousta tukemaan niitä kollegoja, jotka ovat ilmaisseet suunnatonta huolta ehdotuksesta, jonka pitäisi olla kehitysyhteistyön välineenä luotettava, mutta joka itse asiassa voi olla täysin vahingollinen, ei vain Euroopan näkökulmasta vaan myös niiden maiden kannalta, joita me yritämme auttaa.

Andris Piebalgs, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut varsin mielenkiintoinen keskustelu. Maailmassa on köyhyyttä. Meidän on toimittava sen suhteen. Yksi tapa olisi taloudellisen resurssien siirto. On kuitenkin paljon parempi antaa ihmisille tilaisuus hankkia kunnollinen toimeentulo omalla työllään. Papua-Uudessa-Guineassa olevat kolme tonnikalanjalostuslaitosta, joilla on lupa viedä tonnikalaa EU:hun, työllistävät noin 5 700 ihmistä, useimmat heistä naisia. Papua-Uudessa-Guineassa, joka on yksi köyhyyden eniten koettelemista maista, on kyse työpaikoista.

Kun komissio ehdottaa poikkeuslupia, se ottaa asianmukaisesti huomioon niihin liittyvät riskit ja luottaa, että se voi luoda suojamekanismeja. Komissio katsoo, että on erittäin epätodennäköistä, että Papua-Uuden-Guinean vienti aiheuttaisi mitään vakavaa häiriötä EU:n kalastus- ja säilyketeollisuudelle, kun otetaan huomioon Papua-Uuden-Guinean ja EU:n välisen kaupan pieni volyymi ja Papua-Uuden-Guinean vähäinen osuus – viime vuosina noin 3 prosenttia – EU:n tonnikalamarkkinoista. Väliaikainen soveltaminen on peräisin vuodelta 2008, ja meillä on jotain kokemusta luvuista. Se ei aiheuta häiriötä Euroopan kalastus- tai säilyketeollisuudelle. Kauppavirtojen kehitystä analysoidaan edelleen kalastustuotteita koskevien alkuperäsääntöjen täytäntöönpanon vaikutusta koskevassa tutkimuksessa, joka valmistuu vuonna 2011.

Lisäksi komissio aikoo valvoa Papua-Uuden-Guinean kanssa käytävää kauppaa eikä epäröi ryhtyä asianmukaisiin toimiin, jos EU:n markkinoilla ilmenee vakavia häiriöitä. Väliaikaisen sopimuksen kaupan suojoitoimia koskevassa luvussa 2 selkeästi mahdollistetaan tällaisten toimien käyttäminen. Tällä hetkellä ei ole mitään merkkejä Papua-Uuden-Guinean kalastustuotteiden viennin vahingollisesta vaikutuksesta säilyketeollisuuteen muissa AKT- tai GSP+-maissa. Myös tätä näkökohtaa tarkastellaan juuri mainitsemissani tutkimuksessa.

Haluaisin lisätä, että mistään erityisistä alkuperäsäännöistä tai kauppaetuussopimuksista riippumatta kalaa tai kalastustuotteita EU:hun vievien maiden ja yritysten on aina noudatettava laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskevaa asetusta ja EU:n terveys- ja elintarviketurvallisuusvaatimuksia. Mielestäni komissio on harkinnut asiaa hyvin huolellisesti ennen tämän toimenpiteen esittämistä.

Siirryn nyt käsittelemään laajempaa kysymystä, talouskumppanuussopimusta yleensä. Kaupankäynti on kaikkea muuta kuin yksinkertaista. Kuten sanoin, ainoa keino poistaa köyhyyttä on mahdollistaa kasvu kehitysmaissa. On totta, että alueellinen yhteistyö on alussa varsin vaikeaa. Alueellista kehitystä ei saada aikaan pelkästään kauppasopimuksin. Siksi olemme varanneet 45 miljoonaa euroa Oseanian alueen kauppaa tukevaan apuun. Tämä on kolme kertaa enemmän kuin se, mihin varauduttiin yhdeksännen EKR:n nojalla. Alueellista kaupankäyntiä voi odottaa tapahtuvan vain kauppavirtoja helpottamalla. Jos tarkastelemme kaikkia kehitysmaita, periaatteessa kaikki kaupankäynti perustuu monokulttuuriin eli yhteen tiettyyn vientituotteeseen, johon liittyy suurta vaihtelua. Tällä on hyvin vahingollinen vaikutus kyseisissä maissa.

Kun me puhumme maailman muuttovirroista, turvallisuudesta ja oikeudenmukaisuudesta, emme voi vain sanoa, ettemme välitä siitä. Meidän pitää välittää siitä, ja yksikkömme ovat tehneet kattavan tutkimuksen. Ehdotamme varsin asianmukaisia toimenpiteitä, jotka ovat täysin kaikkien Euroopan unionin tavoitteiden mukaisia.

Katson, että toimenpide on oikea ja että käytettävissä on tarvittavat suojamekanismit siltä varalta, että jokin menisi vikaan. Mielestäni olemme arvioineet tätä oikein, ja siksi annan tukeni tälle sopimukselle.

David Martin, *laatija*. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Huomaan olevani melkein, itse asiassa täysin samaa mieltä komission jäsenen kanssa tästä asiasta.

Ensiksi haluaisin toistaa, että on tärkeää, että allekirjoitamme väliaikaisen talouskumppanuussopimuksen, koska jos emme sitä tee, Papua-Uuden-Guinean ja Fidžin nykyiset tullietuudet poistuvat WTO päätöksen nojalla. Väliaikainen talouskumppanuussopimus on nimenomaan tätä: se on väliaikainen sopimus, ja olen yhtä mieltä kaikkien niiden kollegojen kanssa, jotka sanovat, että tavoitteenamme pitää pitkällä aikavälillä olla täysimääräinen ja kattava talouskumppanuussopimus, jossa ovat mukana kaikki Tyynenmeren maat ja joka edistää Tyynenmeren alueen alueellista yhdentymistä. Mutta tällä hetkellä meidän on otettava tämä askel varmistaaksemme Tyynenmeren alueen kahden suurimman maan etuuksien jatkumisen.

Sitten kalastuksesta. Komissio on tehnyt hyvin selväksi, että tässä on nyt kyseessä poikkeus. Tämä jää ainoaksi poikkeukseksi. Maailmassa ei ole muita alueita, joille aikoisimme suoda tällaista poikkeusta. Miksi sitten suomme poikkeuksen Papua-Uudelle-Guinealle? Kerron teille: Papua-Uusi-Guinea on kirjaimellisesti toisella puolella maapalloa, ja todennäköisyys, että EU:n kalastuslaivueet hyödyntäisivät laajasti kyseistä aluetta, on vähäinen, vaikka ne voisivat niin tehdä. Mikään ei estä EU:n kalastuslaivueita kalastamasta Papua-Uuden-Guinean vesillä ja viemästä saalistaan maihin ja purkittamasta sitä Papua-Uudessa-Guineassa – ja kuten edellä on sanottu, se olisi kehityksen kannalta hyvä asia, ja meidän pitäisi todella tukea sitä.

Nykytilanne on kuitenkin se, että kiinalaiset laivat, thaimaalaiset laivat ja muista Aasian maista peräisin olevat laivat kalastavat Papua-Uuden-Guinean vesillä ja vievät kalansa takaisin omiin maihinsa. Näin ne eivät anna mitään mahdollisuutta kehitykseen Papua-Uudessa-Guineassa.

Tässä on nyt kehitysmahdollisuus: voidaan tarjota työpaikkoja erityisesti naisille. Valitamme usein, ettemme tee kehityspolitiikassamme tarpeeksi edistääksemme tuotantoketjun loppupään toimintaa. Tässä me itse asiassa teemme jotain myönteistä tuotantoketjun loppupään toiminnan hyväksi. Kuten komission jäsen totesi, jotta kala voidaan kelpuuttaa, sen on täytettävä vielä kaikki laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskevan asetuksen vaatimukset. Sen on täytettävä kaikki terveys- ja kasvinsuojeluvaatimuksemme. Se on ehdottoman tärkeää. Papua-Uudessa-Guineassa olevat kolme tehdasta täyttävät nämä vaatimukset ja tarjoavat hyödyllisiä työpaikkoja. Mikäli tehtaiden lukumäärä äkillisesti nousee, ja mikäli tuonti Papua-Uudesta-Guineasta äkillisesti kasvaa, silloin meidän on tietenkin tarkasteltava tilannetta uudelleen ja mahdollisesti ryhdyttävä toimiin.

Tällä hetkellä kuitenkin tilastot puhuvat puolestaan. Tämä sopimus on ollut käytössä vuodesta 2008 alkaen. Mitään äkillistä nousua ei ole ollut. Euroopan tonnikalateollisuudelle ei ole uhkaa. Olen valmistelijana tavannut Espanjan tonnikalateollisuuden johtohenkilöitä, ja he ovat itse sanoneet minulle, ettei mitään uhkaa tätä nykyä ole. Tulevaisuudesta he sen sijaan ovat huolissaan. He hyväksyvät sen, ettei tällä hetkellä EU:n teollisuudelle ole vakavaa uhkaa. Älkäämme siis liioitelko tilannetta. Älkäämme panko köyhää kehitysmaata maksamaan siksi, että meitä askarruttaa oma etumme.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 19. tammikuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Helmut Scholz (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) Euroopan yhteisön ja Fidžin ja Papua-Uuden-Guinean välinen väliaikainen kumppanuussopimus kytkeytyy Tyynenmeren alueen monimutkaiseen ja monitahoiseen integraatioprosessiin. Valitettavasti se ei tarjoa juuri minkäänlaista kehityspoliittista tukea kummallekaan näistä kahdesta valtiosta. Muistuttaisin teitä siitä, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja myös komissio tuomitsivat yksimielisesti Fidžissä vuonna 2006 tehdyn sotilasvallankaappauksen. Tämän kauppasopimuksen solmimisella tunnustetaan tähän saakka kestänyt diktatuuri nyt tavallaan sopimuskumppaniksi. Tällä sopimuksella horjutetaan Australiassa, Uudessa-Seelannissa ja muissa alueen maissa olevien kumppaniemme ponnisteluja demokratian palauttamiseksi Fidžiin. Kun kokouksessamme kansainvälisen kaupan valiokunnassa arvostelin Fidžin sotilashallituksen harjoittamaa demokratian tukahduttamista, sen edustaja vastasi: ”Mutta asiammehan ovat järjestyksessä!” Se, mitä pidin silkkana kyynisyytenä, näyttää nyt täyttävän komission vaatimukset sopimuskumppaniensa legitimitietin suhteen. Ryhmäni äänestää tätä sopimusta vastaan. Aion toimia sen puolesta, että sopimusta lykätään, kunnes demokratia on palautettu Fidžiin.

18. Kansainvälinen adoptio Euroopan unionissa (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Roberta Angelillin komissiolle esittämästä suullisesta kysymyksestä kansainvälisestä adoptiosta Euroopan unionissa (O-0193/2010 – B7-0670/2010).

Roberta Angelilli, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, vuosien mittaan lukuisat kollegani ja minä olemme tulleet tietoisiksi hylättyjen lasten, orpojen ja katulasten ongelmasta. Yksi minuun yhteyttä ottaneista yhdistyksistä on Amici dell'adozione.

Hylättyjä lapsia on paljon, ei vain kehitysmaissa, vaan myös Euroopassa. Näistä lapsista tulee näkymättömiä, ja he päätyvät köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen noidankehään tai, mikä pahempi, järjestäytynyt rikollisuus käyttää heitä hyväkseen pakottamalla heidät kerjäämään, tekemään laitonta työtä, prostituutioon, laittomaan elinkauppaan, tai käyttää heitä laittomiin adoptioihin. Usein nämä lapset kuluttavat nuoruutensa kulkemalla jatkuvasti sosiaalityöntekijöiden luota orpokoteihin ja sieltä takaisin.

Meidän on taattava näille lapsille oikeus tulla adoptoiduiksi ja oikeus perheeseen. Lapsen pitäisi viettää laitoksessa niin vähän aikaa kuin mahdollista. On selvää, että tavoitteena on lapsen etu, joten adoptiokelpoisuuksia on myönnettävä todella varovasti, kunkin maan toimivaltaisen viranomaisten tarkkaan valvontaan perustuen. Kuitenkin silloin, kun olosuhteet ovat sopivat, lapsilla on oikeus tulla adoptoiduksi ennen muuta kansallisella tasolla mutta myös kansainvälisellä tasolla Euroopan unionin sisällä.

Tiedän, että komissio on tietoinen tästä, vaikka kyseessä on pelkästään kansalliseen toimivaltaan kuuluva asia. Kuitenkin jonkinlainen yhteistyö komission ja jäsenvaltioiden välillä olisi toivottavaa, jotta varmistettaisiin hyvät käytännöt ja strategiat, joilla voitaisiin taata mahdollisimman suuri avoimuus ja estää mahdolliset laittomat ja tilapäiset adoptiot,

mutta myös jotta varmistettaisiin jäsenvaltioiden mahdollisimman pitkälle menevä yhteistyö siinä, että taattaisiin lapsille oikeus tulla adoptoiduksi ja estettäisiin heidän jättämisensä oman onnensa nojaan tai, kuten aikaisemmin sanoin, heidän hylkäämisensä laitoksiin.

Kristalina Georgieva, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos teille tämän tärkeän kysymyksen esittämisestä. Lasten oikeuksien edistäminen ja suojeleminen on ollut komission ensisijaisena tavoitteena erityisesti siitä lähtien, kun se vuonna 2006 antoi tiedonannon ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia”. Lasten oikeuksia koskeva strategia keskittyy lasten perusoikeuksiin, mihin kuuluu lapsen edun turvaaminen, joka on Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjattu perusperiaate.

Komissio aikoo määrätietoisesti varmistaa, että kaikkia perusoikeuskirjan kattamia perusoikeuksia kunnioitetaan asianmukaisesti kaikissa EU:n toimissa, sekä lainsäädäntötoimissa että muissa toimissa. Tätä käytäntöä ylläpidetään ja kehitetään edelleen tulevassa lapsen oikeuksia koskevassa tiedonannossa, jonka komissio aikoo antaa tänä vuonna. Tästä vuodesta 2011 lähtien komissio aikoo myös vuosittain raportoida edistyksistä, jota on saatu aikaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan soveltamisessa.

Meidän on muistettava, että perusoikeuskirjan määräykset koskevat unionin toimielimiä ja elimiä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta. Siksi meidän on syytä muistaa, että kansainvälistä adoptiota koskevaa Euroopan unionin lainsäädäntöä ei tällä hetkellä ole. Asiaa säännellään 29. toukokuuta 1993 tehdyllä Haagin yleissopimuksella lasten suojelusta sekä yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa sekä kansallisilla laeilla. Kaikki jäsenvaltiot ovat tuon yleissopimuksen sopimuspuolia, mutta EU ei ole. Sen tavoitteena on panna täytäntöön YK:n lasten oikeuksien yleissopimuksen 21 artikla luomalla takeet siitä, että kansainväliset adoptiot tapahtuvat lapsen edun mukaisesti ja että lapsen perusoikeuksia kunnioitetaan.

Kansainvälisesti komissio tukee kolmansien maiden liittymistä kansainvälistä adoptiota koskevaan Haagin vuoden 1993 yleissopimukseen ja sen oikeaa soveltamista osallistumalla sopimuspuolien asiaankuuluviin kokouksiin. Komissio ei pidä erityisiä EU:n sisäisiä adoptioita koskevia eurooppalaisia sääntöjä tarpeellisina, koska EU:n kaikki 27 jäsenvaltiota ovat Haagin yleissopimuksen sopimusosapuolia. Näin ollen komissio seuraa tarkkaan kansainvälisiä adoptioita EU:ssa, koska adoptiot ja lasten oikeudet liittyvät läheisesti toisiinsa. Komissio myös seuraa sitä, miten maat panevat täytäntöön adoptiota koskevaa yleissopimusta ja on toteuttanut marraskuussa 2009 foorumin asiaa koskevaa näkemystenvaihtoa varten.

Komission 14. joulukuuta 2010 julkaisemassa vihreässä kirjassa julkisten asiakirjojen vapaasta saatavuudesta käsitellään adoptiopäätösten vastavuoroisen tunnustamisen puutetta jäsenvaltioiden välillä ja sen vaikutusta EU:n kansalaisten vapaaseen liikkuvuuteen. Tämä on erityistoimenpide, jolla puututaan tänään esiin nostettuun kysymykseen.

Salvatore Iacolino, *PPE-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, ei ole epäilystäkään siitä, etteikö kansainvälisen adoption kysymys olisi erityisen tärkeä, ja Roberta Angelilli on tehnyt hyvin tuodessaan sen Euroopan parlamentin käsittelyyn tähän istuntoon.

Tarvitsemme kevyempiä, yksinkertaisempia menettelyjä. Adoption kustannukset ovat nykyisellään varsin merkittävät, eli ne vaihtelevat 20 000 eurosta 30 000 euroon adoptiota kohti, ja on vaikea vastata konkreettisesti ihmisten tarpeeseen muodostaa perhe ja saada olla vanhempia. Puhumme haavoittuvassa asemassa olevista ja useissa tapauksissa hylätyistä

lapsista, jotka toisinaan katoavat näkyvistä. Tarkoitan erityisesti laittomien maahanmuuttajien vortoja ja niitä lukuisia lapsia, jotka maahanmuuttokeskuksiin majoitettuina joutuvat häpeällisiin, orjakaupan kaltaiisiin olosuhteisiin, joista monet heistä sitten tavoitetaan.

Meidän tulee suosia perhettä. Siinä voidaan seurata Italian mallia ja myös muiden maiden mallia. Meidän on pienennettävä kansainvälisten adoptioiden kustannuksia, tarjottava edullisia pankkilainoja, otettava käyttöön mainitsemani kevyemmät ja yksinkertaisemmat menettelyt ja asianmukaiset valvontamenettelyt, jotta voidaan seurata, mitä jäsenvaltioissa tapahtuu, turvattava ihmiskaupan tehokas ennaltaehkäisy – tähän parlamentti puuttui hiljattain erityisellä asiakirjalla – ryhdyttävä konkreettisiin toimiin laittomien adoptioiden torjumiseksi, ja varmistettava avoimuus.

Ja lisäksi, jos haluamme säilyttää perheen keskeisen aseman – mikä asia täällä parlamentissa usein mainitaan – meidän on varmistettava, että näiden adoptioiden keskeisinä välittäjinä toimivat yhdistykset täyttävät todella korkeat vaatimukset.

Lopuksi, arvoisa komission jäsen Georgieva, jos ehdotus aiotaan tehdä, miksei sitten perustettaisi näitä yhdistyksiä koskevaa eurooppalaista akkreditointijärjestelmää ja varmistettaisi, että ne työskentelevät avoimesti, läpinäkyvästi ja tarkoituksenmukaisesti mutta takaavat ehdottomasti lasten luovuttamattomien ja loukkaamattomien oikeuksien suojelun?

Monika Flašíková Beňová, *S&D-ryhmän puolesta.* – (SK) Arvoisa puhemies, puhumme tänä iltana hyvin herkstä aiheesta, koska puhumme yhteiskunnan pienimmistä jäsenistä, niistä jotka tarvitsevat rakkauttamme ja huolenpitoamme.

Hylättyjen lasten ongelma on käymässä Euroopassa yhä vakavammaksi. Tilanne, joka tänä päivänä on syntynyt, on hyvin suuressa määrin seurausta ympäristöstä. Lasten kansainvälistä adoptointia koskevan lain ansiosta on mahdollista välttää tilanteita, joissa lasten on pakko elää lastenkodeissa, joissa he eivät siellä saamastaan suuresta huolenpidosta huolimatta saa koskaan tuntea aitoa äidin tai isän rakkautta.

Siksi on välttämätöntä tehdä adoptointijärjestelmä tehokkaammaksi, niin että nuorimmat hylätyt lapset voivat saada sijaisperheen. On esimerkiksi tarpeen rajoittaa biologisten vanhempien oikeuksia, jos he eivät osoita todellista kiinnostusta lapseen tietyn aikajakson aikana. Tämä lyhentäisi aikaa, jonka lapsi viettää lastenkodissa, koska lapsi ei ole niin sanotusti oikeudellisesti vapaa. Tällä tavoin olisi myös mahdollista jossain määrin välttää tarpeettomia viivästyksiä koko adoptioprosessissa.

Monet alaikäisten suojelua koskevat sopimukset antavat oikeudellisen kehyksen toimivaltaisten viranomaisten pyrkimyksille toimia näiden lasten hyväksi ja heidän etujensa mukaisesti. Lasten oikeuksien suojelu on myös yksi Euroopan unionin päätavoitteista. Siksi on välttämätöntä toteuttaa edelleen tarvittavia toimia nimenomaan sen hyväksi, että lasten etuja suojellaan kaikissa oloissa.

Cecilia Wikström, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (SV) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää Roberta Angelillia tästä aloitteesta ja komission jäsen Georgievaa hänen vastauksestaan. Tämä on tärkeä keskustelu.

Monilta lapsilta ympäri Eurooppaa puuttuu tällä hetkellä koti, jota he voisivat pitää omanaan, ja perhe, joka suojelisi näitä haavoittuvia pieniä lapsia ja tarjoaisi heille lämpöä ja turvaa. Tämä on unelma niille lapsille, jotka kasvavat laitoksissa.

Meidän kaikkien on tehtävä kaikkemme, ettei orpolasten tai hylättyjen lasten ei tarvitse kasvaa lastenkodeissa tai muissa laitoksissa, vaan perheissä, missä he saavat osakseen rakkautta, joka kantaa heitä koko heidän aikuiselämänsä läpi, niin ettei heistä tule rikkonaisia vaan terveitä aikuisia.

Jäsenvaltioissamme on erilaisia näkemyksiä siitä, kuka voi muodostaa perheen. Uskon kuitenkin, että me kaikki voimme olla yhtä mieltä siitä, että vaikka perheet voivat näyttää erilaisilta, tärkeää on, että lapsi saa rakkautta ja huolenpitoa.

Toivon, että voimme olla yhtä mieltä myös poliittisia strategioita ja kansainvälisten adoptioiden välineitä koskevan yhteistyön tärkeydestä. Oletan, että komissio ottaa johdon käsiinsä tässä työssä. Odotan myös innolla yhteistyötä kollegojeni kanssa tätä asiaa koskevan yhteisen päätöslauselman laatimiseksi. Jos pystymme auttamaan tuomaan yhteen hylätyn orpolapsen ja lapsia kaipaavan perheen, olemme tehneet tärkeää työtä.

Meidän tulee myös muistaa, miten tärkeää on, että pienimpiä veljiämme ja sisaruksiamme kohdellaan hyvin. Jos suomme heille rakkautta, teemme elämän tällä planeetalla hieman valoisammaksi. Mielestäni se on asia, jota meidän pitää tehdä läpi koko elämämme, yhteiskunnallisesta asemastamme riippumatta.

Marina Yannakoudakis, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, adoptio on tapa tarjota uusi perhe lapsille, joita heidän biologiset vanhempansa eivät voi kasvattaa, tai lapsille, jotka ovat menettäneet vanhempansa. Lapsen adoptointi Yhdistyneessä kuningaskunnassa merkitsee raskaita tarkastuksia ja tutkintamenettelyjä, ja mahdollisten vanhempien on saatava adoptioviraston hyväksyntä. Adoptioprosessissa keskeisenä on ja pitää olla lapsen hyvinvointi.

Kansainväliset adoptiot ovat paljon monimutkaisempia kuin kansalliset adoptiot, mutta olen hyvin kiitollinen PPE-ryhmälle, joka on ottanut tämän asian esille. Vaikka on hyvä, että pyrimme asiassa eteenpäin, olen huolissani sen suhteen, että kansainvälinen adoptio todellisuudessa tuo riskejä, joita jo mainittiinkin. Niitä ovat lasten hyväksikäyttö ja väärinkäytökset, jotka heikentävät lapsen hyvinvointia.

Tästä syystä katson, että kaikkien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden adoptiolait pannaan kuntoon tavalla, joka edistää lapsen etua. Jäsenvaltioiden on työskenneltävä yhdessä varmistaakseen, että adoptio luovuttavan ja vastaanottavan maan välisenä oikeudellisenä menettelynä on avoin ja kestävä, ja että siinä etusijalla on lapsen hyvinvointi.

Slavi Binev (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Georgieva, hyvät kuulijat, haluaisin mainita esimerkin Bulgariasta, missä hylättyjen lasten ongelma on käymässä yhä vakavammaksi ja missä tarvitaan kiireellisesti toimia tilanteen ratkaisemiseksi. Bulgarian kaltaiset järjestelmät, joissa suuri määrä lapsia annetaan kansainvälisesti adoptoitaviksi, ovat vahingollisia.

Nykyisten lastenhoitojärjestelmien oloissa kansainvälinen adoptio saattaa siis olla monille lastenkotilapsille ainoa tilaisuus saada perhe ja normaali elämä. Kun parannamme järjestelmää kokonaisuudessaan, meidän olisi huolehdittava, ettemme riistä heiltä tuota mahdollisuutta. Tarvitsemme toimenpiteitä, jotka eivät vain tee kansainvälistä adoptiomenettelyä helpommaksi, vaan myös takaavat lasten edut, myös sen, etteivät niin sanotut adoptiovanhemmat ainoastaan tavoittele Euroopan kansalaisuutta, mikä tällä hetkellä on mahdollista.

Minun tehtävänäni ei pitäisi olla kysyä, tekevätkö he sen epäitsekäistä syistä vai oman etunsa takia. Adoptiohaastatteluja suorittavien tehtävä on huolehtia lasten eduista. Kansainvälisten adoptiolakien perustana on oltava YK:n lasten oikeuksien yleissopimus ja sen taustalla olevat periaatteet.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, italialaisten kollegojeni osoittama kiinnostus hylättyjen lasten tilanteeseen on ilahduttava, ja tämä kiinnostuksen me varmaan kaikki jaamme. Tämä asia kuuluu kuitenkin kansalliseen toimivaltaan. Pyysin saada osallistua tähän keskusteluun, koska tulen maasta, jota painostetaan jatkamaan kansainvälisiä adoptioita ja muuttamaan nykyisin voimassa olevaa lainsäädäntöä. Romaniassa on kuitenkin enemmän adoptiohaluisia perheitä kuin adoptoitavissa olevia lapsia. Meidän lainsäädäntömme, jonka laadinnassa oli mukana lukuisia kansainvälisiä asiantuntijoita, on täysin EU:n lainsäädännön mukainen.

Sitten tähän päätöslauselmaan. Minun on sanottava, että ilmausta ”lapsen oikeus tulla adoptoiduksi myös kansainvälisellä tasolla”, josta mainitaan sen d kohdassa, ei ole tunnustettu YK:n ja Haagin yleissopimuksissa. Kansainvälinen adoptio on vain yksi vaihtoehto. Nämä lapset päätyvät järjestelmään sen epävakaa tilanteen vuoksi, jossa heidän perheensä ovat, ja se ei kansainvälisen lainsäädännön ja kansainvälisten yleissopimusten mukaan saisi olla adoptioeruste. Tämä selittää orpokodeissa olevien lasten suuren määrän. Kuitenkin 22 966 lapsella on toinen vanhemmista. Romanian lainsäädäntö mahdollistaa vanhempien oikeuksien kumoamisen vain hyväksikäyttötapauksessa. Siksi nämä lapset eivät ole adoptiokelpoisia. Tämä pätee myös 22 285:een sijaishoidossa olevaan lapseen. Päätöslauselman perusajatuksena oltava lapsen etu, kuten myös edelläni puhuneet kollegani ovat sanoneet, ei adoptoijan etu. On kunkin valtion eikä kenenkään muun velvollisuus valita sopivimmat ratkaisut lapsilleen.

Lopuksi suosittelen, että jokainen tutustuu paremmin kansalliseen lainsäädäntöön. Tarkoitin tällä esimerkiksi niitä italialaisia alaikäisten tuomioistuimia, jotka antoivat vuonna 2009 seitsemän Romaniasta kotoisin olevia lapsia koskevaa adoptiopäätöstä täysin piittaamatta meidän lainsäädännöstämme.

Victor Boștinaru (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, on hyvä, että Euroopan parlamentissa käydään tämä täysistuntokeskustelu, joka lähtee olettamuksesta, että lasten oikeuksien suojelulla on ja sillä tulee olla unionimme jokaisessa jäsenvaltiossa ensisijainen asema. Jokaisen täällä parlamentissa toimivan perimmäisenä tavoitteena on lasten etujen edistäminen.

On sanomattakin selvää, että tarvitaan yhteisiä, tiukkoja kriteereitä, joiden mukaan jäsenvaltiot panevat sääntöjä täytäntöön, jotta voidaan parantaa laitoksissa elävien ja hylättyjen lasten hoiva- ja elinoloja ja varmistaa heidän suojelunsa adoptio-tilanteissa. Niitä tarvitaan erityisesti nykytilanteessa, jossa talousarvion säästölinja näyttää olevan Euroopan unionin oikeistohallitusten ainoa ajatus. Siksi ensimmäinen toimenpide on asianmukaisen hoivan järjestäminen näille lapsille. Toinen toimenpide on lapsikaupan ja prostituution torjunta. Kolmas asia on se, ettemme saa lasten edun vuoksi unohtaa, että adoptoijien tulisi olla ensisijaisesti perheenjäseniä, ja adoptiot pitäisi hoitaa ensisijaisesti maansisäisesti. Vasta neljäntenä toimenpiteenä tulisi harkita kansainvälisiä adoptioita.

Voimme tässä asiassa vain ottaa opiksi menneisyydestä. Ovien avaaminen kansainvälisille adoptioille Romaniassa johti uudenlaisten lapsikauppaverkoston muodostamiseen ja tapauksiin, joissa lapsia kaapattiin ja myytiin länteen yhteistyössä eurooppalaisten ja

kansainvälisten järjestöjen kanssa. Arvoisa komission jäsen, vuosien 1997 ja 2000 välisenä aikana Romaniasta vietiin 9 150 lasta. Maani ei enää koskaan hyväksy tällaista kauheutta.

Lopuksi haluaisin pyytää teidän kauttanne, että komission jäsen Reding selittäisi Romanian ja kansainvälisessä mediassa esiintyneet kansainvälisiä adoptioita valvovaa Euroopan adoptiovirastoa koskevat väitteet – kyseiset ehdotukset näyttävät sisältyvän myös Euroopan komission toimeksiantamaan tutkimukseen. Euroopan parlamentin jäsenenä odotan yhä komission jäsenen Redingin vastausta kysymykseen.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, aivan hiljattain järjestimme parlamenttimme suuressa istuntosalissa Brysselissä kansainvälisen vanhempien vastuuta ja lasten suojelua koskevan työpajan, jota minulla oli kunnia johtaa. Euroopassa on yhä enemmän haavoittuvassa asemassa olevia ja hylättyjä lapsia, joiden ei pitäisi elää jatkuvasti orpokodeissa. Siksi velvollisuutemme lainsäätäjänä on vahvistaa oikeutta kansainvälisiin adoptioihin EU:n sisällä, jotta näitä lapsia voidaan auttaa. Tätä vaatii myös perusoikeuskirjamme 24 artikla, jossa todetaan: ”Lapsella on oikeus hänen hyvinvoinnilleen välttämättömään suojeluun ja huolenpitoon.”

Meillä on tosin adoptiota koskeva Haagin yleissopimus ja Euroopan neuvoston yleissopimus, mutta ne eivät ole riittäviä. Kansainvälisiin adoptioihin liittyy vielä suuria oikeudellisia ongelmia. Tässä auttavat vain kansainväliset säännökset, joilla yhä olemassa olevat vaihtelevat kansalliset säännökset poistetaan ja korvataan selkeillä ja yksinkertaisilla periaatteilla. Tällöin emme lainsäädäntöinnossamme saa unohtaa sitä, että koordinoitun menettelyn takaamiseksi EU:n on toimittava yhteistyössä kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevän Haagin konferenssin kanssa. Siten EU:n ei tällä alalla pitäisi ryhtyä keksimään pyörää uudestaan. Olen tyytyväinen komission jäsenen kannanottoihin tässä asiassa.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin tärkeä mutta myös hyvin herkkä aihe. Kuten tiedätte, viime vaalikaudella keskustelimme israelilaisvanhempien adoptioiden romania-lapsien kysymyksestä, ja tämä aiheutti vakavia ongelmia, myös poliittisia ongelmia. Nyt meillä on uusi aloite. Uskon, että sen vaikuttimena ovat hyvät aikomukset, mutta kuten voidaan nähdä, se saa aikaan paljon emootioita. Mielestäni meidän on oltava tässä hyvin huolellisia, niin ettemme heitä lasta pesuveden mukana, eli ettemme huolestamme lasten hyvästä tulevastä elämästä aiheuta tilannetta, jossa valitsemme oikotien ja avaamme tien harkitsemattomille adoptioille ja jossa tosiasiallisesti sallimme lasten ottamisen pois vanhemmiltaan. Haluaisin varoittaa hyvin voimakkaasti tästä.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen tyytyväinen siihen, että kansainvälisten adoptioiden ja hylättyjen lasten kysymys on otettu Euroopan parlamentin asialistalle. Minusta on äärimmäisen tärkeää, että lastensuojelukysymykset ovat etusijalla kautta linjan, niin Euroopan parlamentissa kuin Euroopan unionissa. Meidän kaikkien on näytettävä esimerkkiä, kun kyse on hylätyistä ja laiminlyödyistä lapsista. Myös heillä on oikeus kehittyä ja tulla terveiksi aikuisiksi niin sielultaan kuin ruumiiltaan. Tämän vuoksi on välttämätöntä, että nämä hylätyt, laiminlyödyt ja orvoiksi jääneet lapset varttuvat perheessä ja terveessä ympäristössä. Meidän on tehtävä kaikki voitavamme varmistaaksemme, että vain mahdollisimman harvat lapset päätyvät orpokoteihin. Hylättyjen lasten kysymys tulee erityisen merkitykselliseksi, kun ajattelemme ikääntyvää Eurooppaa, jossa jokainen lapsi on meidän oman tulevaisuutemme perustavan tärkeä.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää perusteellisesta vastauksestanne. Me tiedämme, että Haagin yleissopimus ohjaa keskeisesti kansainvälistä adoptiota, mutta tiedämme myös, että 27 jäsenvaltiosta 26 on allekirjoittanut

sen. Olette myös oikeassa todetessanne, että tämän kansainvälisen sopimuksen täytäntöönpanoon pätee toissijaisuusperiaate. Samaan aikaan meillä ei mielestäni ole varaa olla välinpitämättömiä. Meidän on puututtava lapsiasiaan muulloinkin kuin silloin, kun puhkeaa skandaaleita, tai kun saamme tietää, että jossain on vaikkapa myyty satoja tai tuhansia lapsia. Kolikon toinen puoli on se, että tiedämme, että EU:ssa on tuhansia lapsia, jotka voidaan adoptoida. Heidän adoptoimisensa pitää mahdollistaa. Tätä aihetta ei voi välttää, koska Euroopan unioni on velvollinen suojelemaan lasten oikeuksia. Samaan aikaan näemme, että adoptiokysymyksessä – ja itse asiassa sen suorana seurauksena kansainvälisessä lainsäädännössä ja kansainvälisessä käytännössä – painotetaan liikaa tiettyjä oikeuksia ja tehdään siten lasten adoptoinnista mahdotonta ja rajoitetaan sillä heidän toisia oikeuksiaan. Arvoisa komission jäsen, haluaisin todella pyytää, että tukisitte sitä, mitä sanoitte johdantopuheenvuorossanne kansainvälisen lakisäännöksen puuttumisesta, kun kyse on adoptioasiakirjojen hyväksymisestä jäsenvaltioissa.

Zita Gurmai (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, kysymys kansainvälisestä adoptiosta on ainakin yhtä tärkeä kuin kysymys rajatylittävistä avioeroista ja ansaitsee yhtä suuren huomion erityisesti siksi, että se useimmiten koskee lapsia, jotka ovat emotionaalisesti, taloudellisesti ja kaikissa mahdollisissa suhteissa aikuisten tekemien päätösten armoilla. Nämä lapset ansaitsevat EU:n parhaan mahdollisen suojelun.

Kansainvälisiä adoptioita koskevien suullisten kysymysten esittäjien kiinnostuksen kohteena olivat ensisijaisesti juridiset näkökohdat. Yleiskuva käytännöstä on ainakin yhtä tärkeä kuin lainsäädäntö. Uusia ja hyviä poliittisia päätöksiä tai uutta lainsäädäntöä voidaan luoda vain, jos käytettävissä on luotettavat tiedot ja tilastot ja tunnetaan vallitseva käytäntö. Päätös siitä, onko lainsäädäntöön tarpeen tehdä muutoksia, on mahdollinen vain täsmällisen tiedon pohjalta. Tämän vuoksi pidän kollegojeni esittämää kysymystä ratkaisevan tärkeänä. Koska eri asioita on mielestäni käsiteltävä kuitenkin kokonaisvaltaisesti, haluaisin mennä askeleen pidemmälle kuin kysymyksen tekijät.

Haluaisin kysyä komissiolta seuraavia asioita: Onko meillä tarkat tilastotiedot kansainvälisistä adoptioista, kun adoptointi tapahtuu EU:n sisällä tai kun osallisena ovat kolmannet maat? Mitä tietoa me tarkalleen ottaen keräämme tästä aiheesta? Mitä menetelmiä me käytämme? Kuka tätä tietoa kerää, ja jos sitä tekevät jäsenvaltiot, käyttävätkö ne samoja menetelmiä? Jos kansainvälinen adoptio tapahtuu, joko EU:n sisällä tai siten, että siinä on mukana kolmas osapuoli, millainen on lasten ja vanhempien valinta- ja valmistautumisprosessi? Miten me valvomme valmistautumisprosessia? Onko meillä siihen yhteisiä sääntöjä? Mitkä ovat erot jäsenvaltioiden käytännöissä? Onko käytössä ikärajaa lapsen tai adoptiovanhemman osalta? Saavatko adoptiovanhemmat jatkuvaa ammatillista tukea? Onko käytössä luotettavaa ja säännöllistä seurantaa? Tiedämmekö, miten usein adoptiovanhemmat kohtaavat ongelmia ja mitä nämä ongelmat ovat? Millaista tukea jäsenvaltiot järjestävät ongelmatapauksissa? Kiitokset mielenkiinnostanne, ja arvoisa komission jäsen, kiitos erinomaisesta työstänne.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, lukuisat italialaiset perheet ja yhtä monet romanialaiset lapset ovat vuosikausien ajan kärsineet Romanian asettamasta kansainvälisten adoptioiden kiellosta.

Haagin yleissopimus on viitekehys, jota tulee noudattaa yhtenäisesti kaikissa Euroopan unionin maissa, ja Romanian on pyrittävä sopeutumaan siihen. Jos Romania katsoo, että kansainvälisten adoptioiden kieltä toimii lasten suojelemiseksi – suojaa esimerkiksi laittoman lapsikaupan markkinoiden synnyn riskiltä – sen on hoidettava tätä ongelmaa

Euroopan unionin avulla, tiukentamalla valvontaa ja ottamalla käyttöön tiukat säännökset. On kuitenkin pyrittävä varmistamaan, että kunnolliset perheet voivat adoptoida lapsia, sillä he ansaitsevat mahdollisuuden onnelliseen lapsuuteen.

Siksi kysyisin komissiolta, miten se aikoo tukea Romanian mahdollista sitoutumista kansainvälisiä adoptioita koskevan kiellon poistamiseen. Ja lisäksi, myös jo suoritettujen tutkimusten valossa, haluaisin tietää komission kannan mahdollisuuteen perustaa eurooppalainen adoptiovirasto.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, adoptio voi toimia, ja usein toimiikin, lapsen parhaaksi, mutta adoptioon liittyvät menettelyt voivat myös aiheuttaa hyväksikäyttöä, kuten lapsikauppaa ja lasten ottamista adoptoitaviksi perheiltä, jotka eivät suinkaan ole hylänneet lapsiaan mutta jotka eivät, useissa tapauksissa köyhyyden tähden, pysty antamaan lapsilleen oikeanlaista ympäristöä. Orpokotilasten suuri määrä, josta tänään keskustelemme, ei useissa tapauksissa tarkoita hylättyjä lapsia, vaan se tosiasiasa kuvaa köyhien vanhempien lapsia, vanhempien, jotka eivät selviydy vaikeasta henkilökohtaisesta tilanteestaan. Sellaisia perheitä pitäisi auttaa. Valtion viranomaiset voisivat auttaa näitä perheitä paljon pienemmin rahasummin verrattuna siihen, että sijoittavat lapset orpokoteihin ja antavat heidät sitten adoptoitaviksi. Meidän olisi omaksuttava se yksiselitteinen periaate – sen olisi oltava Euroopan unionissa pakollinen – ettei lapsia oteta perheiltä koskaan köyhyyden tähden. On annettava apua, ja lapsia ei saa ottaa pois perheiltään. Köyhyys ei saa olla syy riistää lasta hänen biologiselta perheeltään.

Raffaale Baldassarre (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, keskustelemme tänään Euroopan unionin kannalta vakavasta ristiriitaisuudesta, koska unionin tavoitteena on taata kansalaisilleen täysin vapaa liikkuvuus ja työskennellä heidän tarpeidensa hyväksi. Tämä ristiriitaisuus paljastaa joidenkin ihmisten aidon avuntarpeen ja toisten kyvyttömyyden tarjota pyydettyä apua.

Nuo kansainvälisen adoption vaikeudet ja esteet on ristiriita, joka muuttuu tragediaksi tuhansille lapsille ja perheille Euroopan unionissa. Lukuisat kansainväliset yleissopimukset ovat osoittaneet, että niillä voidaan vain osittain hoitaa adoptioon liittyviä ongelmia. Yhtäältä tämä johtuu eri sopimusten erityismääräyksistä ja niiden valikoivasta luonteesta. Toisaalta ne rajalliset ponnistelut, joita tähän saakka on tehty, ovat tulosta nykyisten päätöksentekorakenteiden ja -prosessien hallitustenvälisestä luonteesta.

Lissabonin sopimus ja perusoikeuskirja tarjoavat tätä nykyä oikeudelliset mittapuut, ja luonnollisesti poliittinen lähestymistapa on muuttumassa. Lasten suojeleminen ja hyvinvointi on yksi unionin turvaamien oikeuksien kulmakivistä. Se on tämänpäiväisen keskustelun ja esitetyn suullisen kysymyksen perusta, ja se antaa taustan laajemmalle keskustelulle, jonka pitäisi olla hyvin lähellä parlamentin sydäntä ja joka tämän parlamentin pitäisi käydä pikaisesti ja huolellisesti, sellaista sinnikkyyttä noudattaen, jota Roberta Angelilli on osoittanut.

Sallinette minun palauttaa mieliin Antoine de Saint-Exupéryn, joka on sanonut: ”Kaikki aikuisethan ovat olleet ensin lapsia, mutta harvat heistä sen muistavat”.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, suullinen kysymys, joka on kansainvälisiä adoptioita koskevan päätöslauselma perustana, on Euroopan parlamentin asialistan äärimmäisen tärkeä asiakohta.

Kansainvälistä adoptiota voidaan pitää vaihtoehtona vasta sen jälkeen, kun kaikki toimenpiteet adoptioiden järjestämiseksi kansallisesti on käytetty loppuun. Kansainväliset

adoptiot nostattavat myös joukon erityiskysymyksiä ja ongelmia, jotka johtuvat suurelta osin lapsen ja adoptiovanhempien vähäisestä vuorovaikutuksesta adoptiota edeltävänä aikana sekä ongelmista lapsen adoption jälkeisessä kielellisessä ja kulttuurisessa sopeutumisessa. Euroopan parlamentin päätöslauselman perustana on oltava periaatteen, että on toimittava lapsen edun, ei adoptoijan edun mukaisesti, kuten YK:n ja Haagin yleissopimuksissa määrätään. Keskeisenä on pidettävä sitä, että lapsi saa kehittyä perheympäristössä, joka takaa lapsen kasvatukseen jatkuvuuden, ja että lapsen etninen, uskonnollinen, kulttuurinen ja kielellinen tausta otetaan huomioon.

Olellaisena asiana adoptioasiaa tarkasteltaessa ja päätöslauselmaa laadittaessa on periaate, että lapsi tulisi saada mahdollisuuksien mukaan pois suojelujärjestelmästä ja sijoittaa jälleen biologiseen tai laajennettuun perheeseen. Haluaisin korostaa sekaannusta, joka usein vallitsee vanhemmistaan erotettujen mutta suojelujärjestelmän piirissä olevien lasten määrän ja adoptoitavissa olevien lasten määrän kesken. Vanhemmistaan erotetut lapset ovat valtion suojeluksessa tietynpituisen ajan, eivätkä he ole adoptoitavissa. Siinä ei mielestäni tarvita mitään valvontamekanismeja; kansainväliset periaatteet, joita nyt sovelletaan, ovat riittäviä.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, tänä iltana käymme keskustelua, joka on osaksi tulosta siitä, että monet järjestöt kautta mantereen ja EU:n ovat puuttuneet asiaan ja kääntyneet puoleemme, jotta käsittelemme nimenomaan tätä arkaluonteista aihetta, jonka alun perin pani alulle Roberta Angelilli ja josta me olemme tehneet tämän suullisen kysymyksen.

Jos asiaa katsotaan dialektisesta näkökulmasta, he ovat esittäneet meille hyvin yksinkertaisen ongelman – tai ainakin se näyttäisi siltä. Kaikkialla Euroopassa on paljon lapsia laitoksissa, ja samaan aikaan on paljon perheitä, jotka haluaisivat adoptoida lapsia. Nämä kaksi polkua eivät kuitenkaan näytä useinkaan kohtaavan, ja lapset jäävät edelleen laitoksiin ja perheet lapsitta.

On selvää, että nämä lapset ovat meille ensisijaisen tärkeitä. He ovat huomiomme kohteena, ja meidän on heidän vuokseen toteutettava kaikki tilanteen vaatimat varotoimenpiteet. Jos nämä lapset kuitenkin jäävät liian pitkäksi aikaa laitoksiin, he joutuvat usein prostituutiolla kauppaa harjoittavien ja elinkauppaa käyvien henkilöiden kohteeksi ja tämän uuden orjakaupan piiriin.

Kaikki tämä tapahtuu samaan aikaan kun monet perheet haluaisivat avata kotinsa näille lapsille. Siksi olen hyvin iloinen saatuani kuulla komission jäsenen katsauksesta toimiin, jotka hän aikoo ottaa käyttöön. Siihen meidän on kuitenkin lisättävä se, että jäsenvaltioiden tulisi olla tiiviimmässä yhteistyössä kansainvälisiä adoptioita koskevissa asioissa ja että on ilman muuta seurattava, miten lapset voivat adoption jälkeen.

Siksi vaadimme perheille ja lapsille yksinkertaisempia menettelyjä, koska muutamien vuosien kuluttua nämä entiset lapset ja nuoret ovat aikuisia ja kysyvät itseltään, miksi EU, joka on täynnä mahdollisia vastaanottavia perheitä, jätti heidät heidän tilaansa.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää hieman erilaisen näkemyksen adoptiosta. Lapset ansaitsevat parasta. Se tarkoittaa ennen muuta, että he ansaitsevat perheen. Se voi olla heidän oma perheensä tai sijaisperhe, jossa on rakastava äiti ja isä. Sellaisen perheen tiellä ei saa olla sen enempää Euroopan unioni kuin kansalliset rajatkaan. Vaikka jäsenvaltioilla on viimeinen sana, meidän velvollisuutemme on helpottaa prosessia.

Emme saa kuitenkaan unohtaa, että kaikissa tomissamme lapsen edun tulee olla ensisijainen. Tämä tarkoittaa toimia, joilla autetaan lapsen vanhempia, jos he joutuvat vaikeuksiin. Vanhempien sosiaalinen tilanne ei saa olla syy päättää, että heidän lapsensa pitäisi adoptoida. On yksinkertaista ottaa lapsi pois köyhyyteen ajautuneilta vanhemmilta, mutta samalla se on pahinta, mitä voi tehdä lapselle. Tämä pätee kaksinkertaisesti kansainvälisiin adoptioihin.

Yhtenä komissiolle osoittamamme kansainvälisiä adoptioita koskevan kysymyksen allekirjoittajista olen iloinen siitä, että niin monet jäsenet ovat tarttuneet tähän aiheeseen. Olisin vieläkin ilahtuneempi, jos voisimme yhtä energisesti ja yhtä kiireesti ottaa huolehtiaksemme perheiden parhaasta ja heidän tarpeistaan kaikessa EU:n politiikassa.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). –(ES) Arvoisa puhemies, kansainvälinen adoptio, jonka perustana ovat lapsen etujen asettaminen etusijalle ja hänen perusoikeuksiensa kunnioittaminen, on tarkoituksenmukainen keino löytää perhe lapsille, joille ei voida löytää perhettä heidän omassa maassaan.

Ihmiskauppa, seksuaalinen hyväksikäyttö ja orjatyö ovat järkyttävää todellisuutta, joka koskettaa satoja miljoonia alaikäisiä. Tarkastelkaamme joitain tilastoja. Maailmassa on runsaat 145 miljoonaa hylättyä lasta. Pelkästään Venäjälle elää 600 000 lasta kaduilla. Vuoden 1980 jälkeen aseellisissa konflikteissa on kuollut yli kaksi miljoonaa lasta. Yli 600 miljoonaa lasta elää äärimmäisessä köyhyydessä. Yli viisi miljoonaa kuolee vuosittain. Yli 130 miljoonaa teollistuneiden maiden lasta, joista 60 prosenttia on tyttöjä, jää köyhyyden vuoksi vaille peruskoulutusta. Seitsemän miljoonaa lasta ympäri maailmaa joutuu seksiorjuuteen.

Kaikista näistä syistä meidän on vahvistettava mekanismeja, joilla edistämme kansainvälistä adoptiota, mille perustan antaa lasten suojeleminen. On yhtenäistettävä eri vaatimuksia ja menettelyjä, joista on säädetty jäsenvaltioiden lainsäädännössä. Erityisesti on sovellettava lasten oikeuksista tehdyn yleissopimuksen 21 artiklaa ja otettava huomioon perusoikeuskirjamme 24 artikla.

Erminia Mazzoni (PPE). –(IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, allekirjoitin Roberta Angelillin esittämän kysymyksen, koska mielestäni lasten suojelun tulee erityisesti Lissabonin sopimuksen huomioon ottaen olla yksi Euroopan unionin ensisijaisista tavoitteista.

Mielestäni adoptiomenettelyt ovat vain yhden sosiaalisen kysymyksen koetinkivi, ja me olemme velvolliset puuttumaan niihin ja määräämään niissä tiettyjä rajoja. Parhaimmissa tapauksissa lapsista tulee kaupankäynnin kohteita, mikä epäilemättä ei ole meidän kenenkään arvon mukaista, mutta valitettavasti heistä tulee usein myös hyväksikäytön ja väkivallan uhreja.

Sen ilmiön ohella, että on niin sanottuja haamulapsia – laittomissa olosuhteissa syntyneitä tai hylättyjä lapsia, joita järjestelmä ei ole koskaan tavoittanut – on epämääräinen määrä lapsia, jotka ovat adoptoitavissa ja joita vastaa yhtä suuri määrä adoptiota toivovia pareja, mutta näiden kahden tiet eivät lainsäädännöllisten tulkintojen ja hankalan byrokratian vuoksi koskaan kohtaa.

YK:n lastenrahasto julkaisi hiljattain monia Euroopan maita käsittävän hälyttäviä lukuja sisältävän tutkimuksen. Olen vetoomusvaliokunnan puheenjohtajana usein törmännyt jäsenvaltioiden välisiin oikeudellisiin ristiriitoihin, jotka ovat johtaneet vahingollisiin tai jopa traagisiin seurauksiin yksistään lapsille.

Monien kansallisten järjestelmien monimutkaiset menettelyt eivät aina osoittaudu lapsen edun mukaisiksi. Niihin liittyvät pitkät aikarajat ovat ristiriidassa sen kanssa, että lapsen sijoituksen olisi tapahduttava hänen ensimmäisen elinvuotensa aikana, jotta mullistuksesta aiheutuvat traumat jäisivät vähäisiksi ja pitkät orpokotioleskelut vältettäisiin. Lisäksi meidän pitäisi ottaa huomioon, että tietyn iän jälkeen markkinoiden kysyntä valitettavasti laskee.

Nämä luvut huomioon ottaen katson, että olisi näytettävä vihreää valoa kauan välttämättömäksi julistetulle kansallisten lakien Euroopan tason koordinoinnille. Se ensinnäkin yksinkertaistaa Euroopan sisällä tapahtuvia adoptiomenettelyjä ja toiseksi takaa sen, että adoption peruseriaatteita noudatetaan, kun lapsia adoptoidaan kolmansista maista.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, onnittelen lämpimästi Roberta Angelilliä tämän suullisen kysymyksen oikea-aikaisuudesta. Olen yksi niistä, jotka katsovat, että on kehitettävä nykyistä tehokkaampaa lastensuojelupolitiikkaa, jolla voidaan ehkäistä köyhyyttä, hyväksikäyttöä ja lasten hylkäämistä ja sitä vaihtoehtoa, että heitä suljetaan laitoksiin, ja tässä adoptiolla pitäisi olla keskeinen rooli.

UNICEFin mukaan laitoksissa olevien lasten lukumäärä ei ole laskenut, ja adoptioiden määrän kasvu jää kauas laitosten määrän kasvusta, mikä on selvä osoitus siitä, että meidän on syytä pohtia huolellisesti omaa toimintaamme. On erittäin tärkeää, että teemme eri jäsenvaltioiden nykyisiä adoptioprosesseja koskevan lainsäädännön ja hallinnollisten ja oikeudellisten käytäntöjen yleisarvioinnin, jotta tunnistamme niiden asianmukaisen toiminnan mahdolliset esteet.

Lisäksi meidän on seurattava EU:n ulkopuolisten maiden osalta laittoman adoptoinnin ongelmaa, joka tulee esille pääasiassa köyhimmillä alueilla. Esimerkkinä voidaan mainita Guinea-Bissau, missä yli 50 prosenttia lapsista ei ole rekisteröityjä. Tämä selvästi edistää lapsikauppaverkostojen rikollista toimintaa.

Siksi katson, että tarvitaan välttämättä eurooppalainen strategia lasten etujen suojelemiseksi kansainvälisissä adoptiomenettelyissä, jotta kidnappaukset ja ihmisten myyminen ja ihmiskauppa voidaan estää.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin kansainvälisen adoptioseuran mottona on, että perheitä voi syntyä monin tavoin. Tämäniltainen keskustelu kuvastaa sitä mielenkiintoa, jota adoptiota kohtaan on olemassa. Kyseisessä seurassa on yli 1 200 jäsentä. Monet heistä ovat jo adoptoineet, ja monet haluavat adoptoida.

Meidän asenteemme adoptiota kohtaan ovat muuttuneet täysin. Meillä Irlannissa oli tilanne, jossa äideiltä, erityisesti yksinhuoltajaäideiltä, otettiin heidän lapsensa pois ja annettiin muille adoptoitavaksi. Tuo ei ole hyvää historiaa, mutta se on epäilemättä historiaa, joka on nyt epäilemättä vaikuttanut käsityksemme adoptiosta. Sen keskiössä on oltava lapsen. Kaikessa tässä biologiset perheet ovat hyvin tärkeitä.

Meillä on samalla tavalla velvollisuutena antaa paras mahdollinen koti kaikille lapsille. Jokaisen jäsenvaltion – ja tämä on taso, jolla tämän pitäisi toimia – on suojeltava lapsiaan omien rajojensa sisällä. EU:lla pitäisi olla koordinoijan tehtävä.

Toivon, että meillä on Irlannissa kansanäänestys lapsen oikeuksista. Me puhumme siitä paljon, mutta emme tosiasiallisesti käy siihen käsiksi yhtä tehokkaasti. Olen toiveikas, että

kansanäänestys toteutuu. Silloin tilanne epäilemättä paranee. Tämä on ollut todella hyödyllinen keskustelu, ja kiitän kollegojani siitä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, suurin lahja, jonka voimme antaa lapselle, on onnellinen koti. Useimmille lapsille se on heidän oma kotinsa ja luonnolliset vanhempansa. Silti monet saavat sen adoptiovanhempiansa myötä.

Kumpi tahansa on parempi kuin laitospaikka, tietysti edellyttäen, että siihen ei liity korruptiota tai hyväksikäyttöä.

Tasapainon löytäminen on hyvin vaikeaa. Mielestäni meidän on kuitenkin silloin, kun tarjolla on mahdollisia vilpittömässä mielessä toimivia ja moitteettomia adoptiovanhempia, tehtävä näille helpommaksi – muun muassa Haagin yleissopimus huomioon ottaen – onnellisen kodin tarjoaminen lapselle, jolla sitä ei muuten ole, eikä kuormitettava heitä pitkällisillä, kalliilla ja ikuisuudelta tuntuvilla prosesseilla.

Meidän on saatava aikaan tasapaino. Olen opettajana ollut tekemisissä monien adoptiolasten kanssa, ja valtaosa heistä eli erittäin hyvissä kodeissa.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä kollega Angelilli, hyvät kuulijat, Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä lasten suojelusta ja lapsista huolehtimisesta on tullut yksi niistä perusoikeuksista, joita EU on laillisesti velvollinen suojelemaan. Silti Euroopassa on yhä liian paljon tapauksia, joissa lapsia hylätään. Parhaimmassa tapauksessa nämä lapset päätyvät orpokoteihin. Tämä on traaginen tilanne, jota demokratioissamme ei voida sietää.

Siksi meidän on tehtävä kaikki voitavamme estääksemme tätä tilannetta muodostumasta hallitsemattomaksi. On hyväksyttävä strategia, jonka tavoitteena on lisätä tietoisuutta ja edistää mahdollisimman pitkälle lasten kansainvälistä adoptointia.

Jotta tämä on mahdollista, tarvitsemme ensiksi tarkan kuvan kaikkien jäsenvaltioiden tilanteesta. Siihen tulee liittyä jatkuva seuranta, joka voitaisiin toteuttaa myös luomalla pysyvä lasten oikeuksien seurantakeskus. Lisäksi tarvitsemme kattavan yleiskuvan Euroopan unionin nykyisistä toimista ja niistä toimista, joita voitaisiin kehittää Euroopan kansalaisten adoptoitaviksi tulevien lasten suojelemiseksi mahdollisimman hyvin.

Catherine Bearder (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, niiden välineiden määrä, jotka tällä hetkellä ohjaavat kansainvälisiä adoptointeja, on johtanut epäselvyyteen siitä, kenen tehtävänä on turvata kansainvälisesti adoptoitavien lasten oikeudet. Komission on keskityttävä edelleen toimivaltaisiin viranomaisiin ja huolehdittava siitä, että adoptoijien ja adoptoitujen lasten oikeuksien sääntelijät varmistavat, että olennaisia vähimmäisvaatimuksia noudatetaan ja että lapsi pitkällä aikavälillä pystyy ylläpitämään yhteyttä syntymämaahansa ja sen kulttuuriin.

Erityisen kiireellisiin toimiin on ryhdyttävä reagoimiseksi lasten hyväksikäyttöön ja lapsikauppaan, joka, kuten omassa maassani juuri tehty selvitys osoittaa, on hälyttävässä nousussa sekä Euroopassa että sen rajojen ulkopuolella. Lapsikauppa ja lapsenpesu – lasten varastaminen ja heidän myymisensä sen jälkeen adoptiovanhemmille oikeina orpoina – on ilmiö, johon ei ole kiinnitetty kansainvälisellä tasolla riittävästi huomiota.

Vaatisin komissiota omaksumaan aktiivisemmän roolin kansainvälisen adoption alalla, ryhtymään konkreettisiin toimiin parantaakseen monimutkaista ja epäselvää sääntelyjärjestelmää, joka tätä nykyä ohjaa kansainvälistä adoptiota EU:ssa, ja suojelemaan kaikkein heikoimmassa asemassa olevia nuoria.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, puhumme täällä kansainvälisistä adoptioista, koska jokaisessa maassa on lapsia, joita eri syistä ei voida sijoittaa samassa maassa oleviin toimiviin perheisiin tai sijaisperheisiin.

Ei ole hyväksyttävää, jos toistuu sellainen tilanne, jonka olemme kokeneet lähimenneisyydessä, kun Italian kaltaisella vauraammalla maalla oli paremmat mahdollisuudet adoptoida lapsia vähemmän vauraasta Romaniasta. On tietenkin niin kuin useat jäsenet ovat jo tänä iltana todenneet, että köyhyys ei saa olla riittävä syy lapsen ottamiseen pois perheestä ja antamiseen kansainväliseen adoptioon.

Haluaisin painottaa voimakkaasti, että meidän on huolehdittava tässä tilanteessa tarkoin siitä, että paitsi kansalliset lakimme mutta myös kansainväliset lait pidetään kunniaissa, jotta lasten hyväksikäytön, lapsikaupan ja lasten kidnappauksen riski ehkäistään.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin viitata YK:n yleissopimukseen, jossa todetaan, että kansainväliset adoptiot voivat tarjota vasta sitten vaihtoehdoisen keinon tukea lasta, jos lasta ei voida sijoittaa adoptioperheeseen tai hänestä ei voida huolehtia sopivalla tavalla hänen alkuperämaassaan.

Kansainvälisen adoption vapauttaminen sisältää lukuisia riskejä. Yhtäältä se lisää lapsikaupan ja lasten hyväksikäytön mahdollisuutta, mikä johtuu taloudellisista intresseistä ja vaikeuksista valvoa tilannetta adoption tapahduttua. Toisaalta lasten erottamisella biologisista vanhemmistaan ja alkuperämaastaan voi olla haitallisia psykologisia, sosiaalisia ja kasvatuksellisia jälkiseurauksia. Kun keskustelemme adoptiosta, tärkeimpänä näkökohtana on oltava lapsen hyvinvoinnin turvaaminen. Siksi EU:n jäsenvaltioita, joilla on erilaiset adoptioihin liittyvät perinteet ja oikeudelliset menettelyt, ei pitäisi painostaa vapauttamaan kansainvälistä adoptointia.

Antonia Parvanova (ALDE). – Arvoisa puhemies, haluaisin jälleen kiinnittää huomionne laittoman adoption käytäntöön. Euroopassa, erityisesti Kaakkois-Euroopassa, on järjestäytyneen rikollisuuden verkosto, joka käy tässä asiassa kauppaa. Jatkuvasti adoptoidaan laittomasti tai kaupataan satoja lapsia.

Kaiken sen jälkeen, mitä olemme onnistuneet täällä parlamentissa tekemään, meillä pitäisi olla muutakin kuin yksi johdanto-osan kappale tästä asiasta ihmiskauppadirektiivissä. Kehotan komissiota ryhtymään erityistoimiin tämän järkyttävän rikollisuuden ehkäisemiseksi ja myös rankaisemaan rikoksentekijöitä. Emme ole pystyneet maakohtaisesti, kansallisella tasolla, saamaan ratkaisua tähän julmaan käytäntöön. Se on järjestäytyntä rikollisuutta, ja siksi vaadin, että siihen pitää vaikuttaa EU:n tasolla.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, päätöslauselmassa kansainvälisestä adoptiosta EU:ssa on mainittava selvästi seuraavat seikat: Perheiden, jotka aikovat turvautua kansainväliseen adoptioon, on saatava alkuperämaansa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen lausunto, ja kansainvälisen adoption saa toteuttaa vain kummankin jäsenvaltion, siis perheen ja lapsen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla.

Lisäksi kansainvälisen adoptiomenettelyn kautta adoptoitujen lasten valvojana on oltava asianmukaiset valtuudet omaava kansallinen viranomainen. Viimeinen mutta tärkeä asia on, että kansallisten viranomaisten on toimitettava kansainvälisen adoption kautta adoptoidun lapsen alkuperäiselle jäsenvaltiolle säännöllisesti raportti lapsen edistymisestä.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain sanoa sanan sukulaishoivaajista ja tuesta sukulaishoivaajille.

Useimmat sukulaishoivaajat ovat isovanhempia, ja he katsovat itsensä lastenlastensa tärkeimmiksi hoivaajiksi. Tavallisesti syynä on jommankumman vanhemman huumeriippuvuus tai huumeriippuvuudesta johtunut kuolema.

Asia, johon halusin kiinnittää parlamentin huomion, on se hyvä työ, jota Mentor UK -järjestö on tehnyt sukulaishoivaajien oikeuksien alalla. Jotkut sukulaishoivaajat adoptoivat lapsenlapsensa. Toiset eivät, mutta heillä on lämmin suhde lapseen ja he tarjoavat hänelle vakaan ja turvallisen kodin. Sukulaisten hoivissa olevien lasten oikeudet ovat kuitenkin usein tosiasiaa vähäisemmät kuin niiden lasten, jotka ovat varsinaisessa hoidossa. Tämä on asia, jota mielestäni sivuttiin tässä keskustelussa, mutta kehottaisin teitä, mikäli sukulaishoitajien kysymys kiinnostaa teitä, tutustumaan Mentor UK:n työhön ja apuun, jota sukulaishoivaajille eri maissa annetaan.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluaisin yhtyä kiitoksiin, joita täällä ilmaistiin jäsen Angelillille tämäniltaisen antoisan keskustelun käynnistämisestä. Kommentoisin käytyä keskustelua viiden asian osalta.

Ensimmäinen niistä on, että komissio yhtyy täysin niihin näkemyksiin, joita ilmaistiin lasten oikeuksien suojelun ja edistämisen tärkeydestä kansainvälisissä adoptioissa. Se on komission keskeinen tavoite ja myös pysyy sellaisena aiheita koskevassa keskusteluissamme sekä Haagin yleissopimuksen yhteydessä että lasten oikeuksia koskevassa työssämme Euroopassa.

Tähän liittyen korostaisin, että tulevassa lasten oikeuksia koskevassa tiedonannossa aiomme esittää toimia lapsen oikeuksien edistämiseksi kaudella 2011–2014. Niihin kuuluvat toimet, joilla pyritään parantamaan sitä tukea, jota komissio antaa jäsenvaltioille Yhdistyneiden Kansakuntien lapsen oikeuksien yleissopimuksen täytäntöönpanossa. Kuten vihreään kirjaan liittyen mainitsin, olemme myös helpottamassa väestörekisteriasiakirjojen kuten adoptiopäätösten saatavuutta, toisin sanoen kansallisten adoptiopäätösten vastavuoroista tunnustamista EU:n sisällä.

Mitä tulee parlamentin jäsenten huolenaiheisiin siitä, että asia on arkaluonteinen ja että se tulisi nähdä kansallisten tarpeiden ja kansallisen lainsäädännön asiana, komissio haluaa korostaa, että Romanian kansainvälisiä adoptioita koskevasta lainsäädännöstä vastaa yksinomaan Romanian hallitus. Toteutettu toimenpide on nähtävä yhteydessä Romaniassa kansainvälisissä adoptioissa esiintyneisiin hyväksikäyttötapauksiin. Komissio seuraa tiiviisti Romanian lainsäädännön kehitystä, mutta haluaisin vielä korostaa, että Romania yksin vastaa tämän lainsäädännön kehittämisestä.

Mitä valvontaan tulee, uskomme vahvasti, että tarkoituksenmukainen toimielin on Haagin yleissopimuksen – yleissopimuksen lasten suojelusta sekä yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa – erityiskomissio. Komissio osallistuu kyseiseen valvontaelimeen. Otamme tänä iltana esitetyt näkökohdat huomioon, kun mietimme, miten osallistumme tämän elimen työhön.

Komissio pitää akkreditointia kansalliseen määräysvaltaan kuuluvana asiana. Se koskee jäsenvaltioiden perheoikeutta ja sen kehittämistä, ja siksi on asianmukaista käsitellä sitä tuolla tasolla.

Lopuksi totean, että aion välittää varapuheenjohtaja Redingille tänä iltana esitetyt näkökohdat, myös sen parlamentin jäsenen esittämän kysymyksen, johon toivotaan vastausta.

Adoptiopojan kummitätinä olen nähnyt, miten tunteita herättävä ja vaikea asia adoptio voi olla ja miten monia tekijöitä adoptiopäätökseen liittyy. Olen kuunnellut tämäniltaista keskustelua sekä hyvin kiinnostuneena että hyvin ymmärtäen, ettei se ole vain lainsäädännöllinen asia, vaan myös sydämiä ja mieliä liikuttava asia. Toivokaamme siksi, että sydämet ja mielet saadaan vaikuttamaan tavalla, joka parhaiten suojelee lasten etuja sekä meillä että muissa maissa.

Puhemies. – (IT) Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 19. tammikuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – Keskusteltavana olevassa päätöslauselmassa todetaan yleisesti ottaen adoptiivien lasten oikeuksien peruseriaatteen ja heidän hyvinvointinsa takeet. Se on puutteellinen siinä, ettei siinä tehdä konkreettisia ehdotuksia, joilla tehtäisiin adoptiomenettelyt tehokkaammiksi ja vähemmän byrokraattisiksi tinkimättä silti suojoimenpiteistä. Tuhannet orpolapset tai hylätyt lapset elävät ala-arvoisissa oloissa. On tuhansia lapsettomia pareja, jotka voisivat antaa näille lapsille tulevaisuuden. Ei riitä, että vaaditaan EU:n toimielimiä toimimaan aktiivisessa roolissa Haagin konferenssissa ja käyttämään painostusta kansainvälisten adoptiomenettelyjen parantamiseksi, keventämiseksi ja helpottamiseksi. Olisi mielekkäämpää, että tehtäisiin konkreettisia ehdotuksia siitä, miten kansainvälisiä adoptiomenettelyjä voitaisiin keventää ja helpottaa. Voi olla ihailtavaa, jos kansainvälisen adoption kysymys nähdään itse adoption laajemmassa kontekstissa. Jäsenvaltioiden hallitusten on annettava lainsäädäntöä, joilla ne luovat uutta pontta asiaa koskeviin säännöksiin ja mahdollistavat vanhempiensa hylkäämien lasten adoptiion. Monissa lainsäädännöissä tarvitaan yhä biologisten vanhempien suostumus, vaikka nämä olisivat täysin hylänneet lapsensa.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Lapset ovat yhteiskuntamme eniten suojelua tarvitsevia jäseniä, erityisesti jos kyseessä ovat orvot, vähäosaiset tai hyväksikäytetyt lapset. Kansainvälisissä adoptioissa lapset kiskotaan pois tutusta ympäristöstään, mistä on heille usein vakavaa vahinkoa. Siksi lapsen hyvinvoinnin on oltava aina ensisijainen asia. Myös Yhdistyneiden Kansakuntien on otettava se huomioon. Viime vuonna Mexico Cityssä käynnistettiin metrolippukampanja, jonka tavoitteena oli edistää samaa sukupuolta olevien pariin adoptio-oikeutta. Tiedotusvälineiden tietojen mukaan Yhdistyneet Kansakunnat tuki tätä kampanjaa, vaikka psykologit ovat vahvistaneet, että lapsen kehityksen kannalta on äärimmäisen tärkeää, että lapsi kasvaa ympäristössä, jossa roolimallin antavat sekä äiti että isä. Nimenomaan adoptiolapsille, joilla jo sinänsä ei ole ollut parhaita mahdollisia lähtökohtia elämään, vakaat perhesuhteet ovat erityisen tärkeä asia. Missä tahansa suhteessa voi ilmetä ongelmia, mutta lasten hyvinvoinnin tähden meidän ei pitäisi järjestää ongelmia jo ennakolta.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Olen hyvin tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti käsittelee tänään adoptiokysymystä, koska tämä on minulle hyvin tärkeä asia. Perusoikeuskirjan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan

lapsia koskevat maininnat mahdollistavat meille tämän kysymyksen esilleottamisen, ja ne myös velvoittavat meidät siihen. Kansainvälinen adoptio voi merkitä tilaisuutta normaaliin elämään ja onnelliseen perheeseen monille hylätyille lapsille, jotka eivät ikänsä tai terveytensä vuoksi voi päästä adoptioon omassa maassaan. Euroopassa on tätä nykyä sellainen tilanne, että maissa, joissa abortti on sallittu ja laajasti saatavissa, ei ole paljon adoptoitavissa olevia lapsia, kun taas toisissa maissa on paljon tällaisia lapsia, ja heistä nuorimpia lukuun ottamatta heillä ei ole mitään mahdollisuutta löytää omaa perhettä. Lisäksi on kasvava määrä pareja, joille omien lasten saanti on vaikeaa tai joilla on hedelmällisyysongelmia, joita ei voida hoitaa. Siten olen hyvin innoissani Euroopan komission työstä tällä alalla. Jäsenvaltioiden pitäisi päästä sopimukseen menetelmien yksinkertaistamisesta, niin etteivät ne olisi liian monimutkaisia tai pitkäkallisia. Me emme saa kuitenkaan unohtaa ottaa käyttöön suojele- ja valvontajärjestelmiä, joilla lapsikauppa ehkäistään.

19. Minuutin puheenvuorot (työjärjestyksen 150 artikla)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeitä asioista.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, nyt on kulunut 19 kuukautta siitä, kun Kanada määräsi yhtäkkiä ja yksipuolisesti viisumipakon Tšekin tasavallan kansalaisille. Tšekki ei saa EU:n jäsenenä määrätä vastavuoroista viisumipakkoa kaikille kanadalaisille. Puheenjohtaja Barroso totesi välittömästi, että kyse oli unionin eikä kahdenvälisestä asiasta, mutta komission jäsen Malmström ei valitettavasti käsittele sitä ensisijaisena kysymyksenä vaan seuraa vain passiivisesti kahdenvälisiä neuvotteluja. Vastauksena kysymykseeni neuvosto sanoi, että unioni ei keskustele vastavuoroisuudesta, koska se ei ole vielä saanut mitään ehdotuksia komission jäseneltä. Tšekin kansalaiset ovat siten toisen luokan kansalaisia EU:ssa, jos ajatellaan heidän oikeuksiaan, ja on yllättävää, että kanadalaiset matkustavat edelleen Tšekin tasavaltaan ilman viisumia.

Muistuttaisin siitä, että komission vitkuttelu lisää myös sitä riskiä, että Tšekin tasavalta lykkää unionin ja Kanadan tekemien sopimusten ratifiointia. Sillä ei ole muuta vaihtoehtoa puolustaessaan kansalaistensa oikeuksia, koska EU ei onnistu painostamaan Kanadaa. Siksi haluan vaatia yhdessä teidän kanssanne, että komission jäsen ottaa yhteyttä Kanadaan viipymättä ja puolustaa myös Romaniaa ja Bulgariaa. Eivätkö yhteinen viisumipolitiikka ja solidaarisuuden periaate ole enää eurooppalaisia arvoja? Ymmärtääkö komission jäsen, mistä tänään on kyse?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, sellaisten psykotrooppisten ja psykoaktiivisten aineiden käytöllä, jotka jäävät yleensä lainsäädännön harmaalle alueelle, on paljon haitallisempia vaikutuksia kuin huumeilla, jotka tunnetaan hyvin. Kyseisiä aineita tavataan usein eurooppalaisissa liikkeissä ja ne tunnetaan ”etnobotanisina” aineina. Kyseinen termi on keksitty, jotta huumeiden myynti ja käyttö vaikuttaa harmittomalta.

Valtiot kuten Puola, Israel, Ruotsi, Tanska, Englanti ja Saksa ovat jo kieltäneet huomattavan määrän aineita, jotka on tunnustettu psykotrooppisiksi ja psykoaktiivisiksi. Markkinoilla olevia aineita, vaikka niitä ei olekaan kiellettyjen aineiden luettelossa, on erittäin vaikea valvoa, minkä takia sairaanhoitohenkilöstön on mahdotonta antaa apua, koska käytetyillä kemiallisilla yhdistelmillä on tuntemattomia reaktioita. Ainoa toimi, jonka voimme toteuttaa, on lopettaa kyseisten liikkeiden toiminta, minkä jälkeen meidän on keskitettävä ponnistelumme kyseisten aineiden verkkomyynnin torjumiseen.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, euroalueen jatkuva kriisi on saattanut meidät kaikki – EU:n toimielimet, jäsenvaltiot ja poliittiset johtajat – kasvokkain vastuidemme kanssa. Meidän on otettava aloite markkinoilta; meidän on annettava integroitu ja vakuuttava vastaus kriisiin täydentämällä – ei korvaamalla tai sivuuttamalla – vastuita, jotka jäsenvaltiot ovat ottaneet noudattaakseen velvollisuuksiaan. Tässä yhteydessä korkean profiilin eurooppalaiset, poliittiset puolueet, suuri yleisö mielenosoituksissaan ja eurooppalaiset ammattiliitot väittävät, että eurobondeilla voi olla keskeinen rooli velkakriisin voittamisessa ja euron vakauden turvaamisessa.

Muistuttaisin siksi, että neuvoston on vastattava välittömästi Euroopan parlamentin päätöslauselmassa 16. joulukuuta 2010 esitettyyn vaatimukseen ja lähetettävä selvä viesti Euroopan komissiolle, niin että tämä voi tutkia asiaa yksityiskohtaisesti ja antaa konkreettisia ehdotuksia.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, käytän puheenvuoron satojentuhansien lentomatkustajien ahdingosta Euroopassa 10:nä joulua edeltävänä päivänä ja kaaoksesta heidän ja heidän matkatavaroidensa kuljetuksessa aiottuun määränpähän. Se, etteivät lentoyhtiömme ja lentoasemamme selviytyneet muutamasta sentistä lunta joissakin jäsenvaltioissa, aiheutti järkyttäviä myöhästymisiä, keskeytyksiä ja epätoivoa matkustajille.

Kehotan parlamentin liikenne- ja matkailuvaliokuntaa, unionin liikenneasioista vastaavaa komission jäsentä ja neuvoston liikenneministereitä toteuttamaan tutkimuksen häiriöistä, antamaan säännöksiä sen toistumisen estämiseksi, varmistamaan että häiriöstä kärsineet saavat asianmukaisen korvauksen ja tutkimaan korvaustaakan jakamista tulevaisuudessa lentoyhtiöiden ja muiden, kuten lentoasemien pitäjien, kesken.

Epätavalliset lumisateet ja harvinaisen alhaiset lämpötilat, joita Potsdam-Institut ennusti vuonna 2009, johtuvat arktisen jääpeitteen sulamisesta. Niitä esiintyy entistä useammin. Emme voi ehkäistä niitä, vaikka yrittäisimme rajoittaa niitä kuinka paljon, mutta me voimme – ja meidän täytyy – valmistautua niihin.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, puolalainen lentokone tuhoutui venäläisen Smolenskin kaupungin lähellä 10. huhtikuuta viime vuonna. Erityiskomissio, joka tutkii onnettomuuden syytä, on julkaissut raporttinsa päätelmät Moskovassa. Onnettomuudessa kuoli Puolan presidentti yhdessä 96 muun matkustajan kanssa, mukaan luettuna monia valtion tärkeimpiä henkilöitä. Raportti on täydellinen skandaali. Se sisältää monia valeita ja siirtää vastuun onnettomuudesta puolalaisille jättäen täysin huomiotta venäläisten vakavat virheet, kuten epäasianmukainen tapa, jolla Smolenskin lähilennonjohdon lennonjohtajat opastivat lentokonetta laskeutumisen aikana. Raportissa venäläiset jättivät huomiotta monet Puolan esittämistä huomautuksista – 20 sivua huomautuksia on yksinkertaisesti jätetty huomiotta. Asian tila ei ole missään nimessä tyydyttävä, ja Euroopan unionin on otettava siitä selvää.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, vuosi 2010, joka julistettiin köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi, on ohi. Se oli vuosi, jolloin Euroopan unioni pani ennennäkemättömän kyynisesti ja tekopyhästi täytäntöön politiikkaa ja suuntaviivoja, jotka aiheuttivat köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen huomattavaa lisääntymistä, minkä havaitsemme tänään.

Portugalin valtion vuoden 2011 talousarvio, joka laadittiin ja hyväksyttiin Euroopan unionin kovan painostuksen ja sitten kiitosten alla, vie valtion taloudelliseen taantumaan

ja alentaa huomattavasti sosiaalista tasoa, ja työttömyys nousee ennätystasolle ja köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen leviävät.

Lisäksi Portugalia on painostettu ja kiristetty viime viikkoina tavalla, jota emme voi hyväksyä, ja me vastustamme sitä voimakkaasti: finanssikapitalismin ja sen palveluksessa olevien laitosten uhkailevat äänensävyt, joilla valtio ja kansa pakotetaan alistumaan epäoikeudenmukaisuuteen ja ryöstöön sekä valtion resurssien valumiseen finanssikapitalistien taskuihin.

Yksi asia on varma: voimme odottaa tänä vuonna monia taisteluita, jos ne jatkavat tähän tapaan.

Angelika Werthmann (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, asian koskee ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklaa. Olen saanut tietää, että joulupäivänä Rizokarpason miehitetyssä kaupungissa Agios Synesioksen kirkossa tapahtui vakava uskonnonvapauden loukkaus.

Niin kutsutut viranomaiset keskeyttivät Turkin tuella lauantain jumalanpalveluksen sillä verukkeella, ettei ollut esitetty hakemusta pitää messu kyseisenä päivänä, vaikka Kyproksen kirkon mukaan hakemus oli jätetty joulukuun alussa, kuten on tehty 36 vuoden ajan.

Arvoisa puhemies, kehotan teitä painokkaasti ryhtymään tarvittaviin toimiin, joilla taataan uskonnonvapaus Euroopan unionin jäsenvaltion alueella.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, joulupäivänä Turkin turvallisuusjoukot pakottivat Rizokarpasossa, Kyproksen miehitetyssä osassa, keskeyttämään joulujumalanpalveluksen, jota siellä viettivät harvat jäljellä olevat – iäkkäät – kristityt. Joukot häätivät papin kirkosta ja käskivät seurakuntalaisten poistua. Verukkeena oli se, että heille oli annettu kirjallinen lupa sunnuntain jumalanpalvelukseen, mutta joulukuun oli lauantaina.

Kirjallisen luvan vaatiminen jumalanpalvelusta varten on sinänsä uskonnonvapauden rajoitus, saati että joulupäivän jumalanpalvelus keskeytetään pikkumaisella byrokraattisella verukkeella – kaikki tämä unionin jäsenvaltiossa sellaisen valtion määräyksestä, joka haluaa liittyä unioniin.

Wienin sopimuksen perusteella 12 000 kyproksenkreikkalaista, jotka jäivät eristykseen Karpasian niemimaalle, saivat jäädä sinne Turkin miehityksen jälkeen. Nykyään heitä on 300. Nyt ymmärrätte miksi.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, mielestäni EU:n olisi erittäin hyödyllistä aloittaa uskontojen välinen vuoropuhelu korkealla tasolla. Haluaisin nähdä EU:n yrittävän saada Turkki isännöimään tällaista vuoropuhelua. Tiedämme kaikki, miten kristittyjä kohdellaan kaikkialla maailmassa – eri paikoissa Lähi-idässä, kopteja Egyptissä, kristittyjä irakilaisia Irakissa ja niin edelleen. Mielestäni emme voi vain raportoida asiasta ja kuulla siitä uutisia ja katsoa mitä tapahtuu; meidän on tehtävä jotain konkreettista.

Ensimmäinen asia, joka meidän on minun mielestäni tehtävä, on vuoropuhelun käynnistäminen. Olisi hyvä, jos Turkki voisi isännöidä tällaista vuoropuhelua siinä suhteiden parantamisen hengessä, jota siellä uskoakseni esiintyy kaikesta huolimatta. Asia koskee juutalaisia, kristittyjä ja muslimeita. Käynnistetään laaja uskontojen välinen vuoropuhelu EU:n suojissa.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, Irakissa ja Egyptissä kristityt sanovat kärsivänsä toden teolla. Hyvät kuulijat, pian kristittyjä ei enää ole maissa, joista kristinusko sai alkunsa. Kuten vähän aikaa sitten todettiin Turkissa, maallistuneessa muslimimaassa ja maassa joka koputtaa oveemme, 20 prosenttia väestöstä oli kristittyjä 100 vuotta sitten; nykyään luku on alle 1 prosentti.

Siirtymä, jota todistamme, on itse asiassa vyöry. Arabi- ja muslimimaailma vainoaa kristittyjä, tuomitsee heitä, estää heidän kääntymisensä, rankaisee heitä ja tappaa heitä. Näemme selvästi miten islamista tulee valtionuskonto. Tulos on kaikkien nähtävissä – kristinusko on maailman vainotuin uskonto.

Kuitenkin, hyvät kuulijat, kristittyjen puolustaminen Lähi-idässä lisää mahdollisuuksia tasapainottaa ääri-islamilaisuuden nousua. Kristittyjen läsnäolo kaikkialla on tasapainottava tekijä. Siksi meidän on todella puolustettava sitä.

Ihmettelen todella, hyvät kuulijat, minne ovat menneet ihmisoikeuksien puolustajat, jotka ovat meidän tavoin tyytyväisiä siihen, että länsi on maallistunut ja moniarvoinen, ja jotka häpeällisesti kääntävät katseensa pois Lähi-idästä, joka vähitellen varataan yhdelle uskonnolle.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Unkarin hallitus päätti vuoden 2010 lopussa lopettaa tuen antamisen pienten lasten instituutille, jonka Emmi Pikler perusti Budapestiin.

Kyseinen unkarilainen tutkija perusti keskuksen kehittääkseen tieteeseen perustuvia opetusmenetelmiä pienille lapsille. Kyseisten menetelmien tehokkuus lasten psykomotorisessa kehityksessä on tunnustettu kansainvälisesti. Kyseiseen menetelmään perustuvat instituutit pienille lapsille ovat levinneet ympäri Eurooppaa, myös kotikaupunkiini Belgiassa.

On häpeä, että köyhyyden – erityisesti lasten köyhyyden – torjunnan eurooppalaisena teemavuonna Unkari lähettää tällaisen viestin. Päätös on yllättävä, kun otetaan huomioon Pikler-instituutin kansainvälinen vaikutus ja se, että Unkarin hallintoviranomaiset ovat sanoneet, että haluavat sen toiminnan jatkuvan. Siksi ihmettelen, vaikka en ole millään lailla puolueellinen, motiiveja Unkarin hallituksen päätöksen takana.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen huolissani EU:n ja Marokon välisestä sopimuksesta. Sopimus vaikuttaa merkittävästi Euro-Välimeri-alueen valtioiden maatalouden aloihin, jos se jää nykyiseen muotoon.

Meidän on avattava rajat ja tehtävä sopimus EU:n maatalouden alojen kanssa, eikä niiden selän takana. Komissio on tehnyt tutkimuksia, jotka osoittavat selvästi, että EU:n ja Marokon sopimus vaikuttaa kielteisimmin Euro-Välimeri-alueen valtioihin.

En ratifioisi kyseistä sopimusta sisällyttämättä siihen joitakin lausekkeita työmarkkinoista, sosiaalisesta ulottuvuudesta ja Marokon ympäristöstä. Jos emme tee mitään, on olemassa riski, että maataloutemme ja elintarviketeollisuutemme häviää, erityisesti Euro-Välimeri-alueen valtioissa. Halusin jakaa tämän huolenaiheen kanssanne.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, kuten monet kollegamme, minäkin halusin käsitellä kristittyjen vainoa kaikkialla maailmassa, erityisesti Lähi-idän kristittyjen vainoa.

Minun ei tarvitse muistuttaa teitä kauheista teoista, joita viime aikoina on tehty. Totean jälleen kerran vakavasti, että kristittyjen puolustaminen Lähi-idässä ja muualla maailmassa ja uskonnonvapauden ja uskontojen monimuotoisuuden vaatiminen merkitsevät vapauden, demokratian ja ihmisoikeuksien vaatimista. Ne ovat Eurooppa-hankkeen ytimessä olevia arvoja ja myös yleismaailmallisia arvoja – tai ainakin kaikki meistä täällä uskovat niin.

Nyt on todellakin aika siirtyä eteenpäin närkästyksestä, tunteista ja vakavista tuomitsemisista; siirtyä sanoista tekoihin. Niinpä kehotan Euroopan unionin viranomaisia – ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa mutta myös johtajiamme ja ulkoministereitä – toteuttamaan erityistoimia ja laatimaan erityisen ja konkreettisen toimintasuunnitelman, jolla uskonnollisen monimuotoisuuden kunnioittaminen ja kaikenlaisen uskonnollisen vainoamisen torjunta otetaan painopisteeksi.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, viime toukokuuhun saakka sosialistien ja liberaalien koalitio hallitsi Unkaria kahdeksan vuotta. Noiden kahdeksan vuoden aikana demokratia heikkeni, ihmisoikeusrikkomukset levisivät laajalle ja lehdistönvapautta rajoitettiin aina vain enemmän. Euroopan sosialisteilla tai Euroopan liberaaleilla ei ole siihen mitään sanottavaa. Viime toukokuussa Unkarin kansalaisten valtava enemmistö äänesti sosialistien ja liberaalien hallitusta vastaan vaaleissa, jollaisia ei ole ennen nähty Euroopassa, ja äänestivät valtaan Fidesz-puolueen ja sosiaalidemokraattien hallituksen. Viime vuoden lopussa kyseinen hallitus hyväksyi uuden medialain, jolla taataan lehdistönvapaus. Tässä ovat olosuhteet, joissa hyökätään voimakkaasti Unkaria ja Unkarin hallitusta vastaan, joka toimii nyt EU:n puheenjohtajana. Tällaista kaksinaismoralismia ei voida sovittaa yhteen eurooppalaisten arvojen kanssa, ja meidän on vastustettava sitä.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Arvoisa puhemies, kolme vuotta sitten Schengen-aluetta laajennettiin uusiin jäsenvaltioihin. Rajoittavat toimet ovat kuitenkin vielä voimassa vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden rajoilla.

Esimerkiksi Rusovcen–Kittseen rajanylityspaikalla, missä valtatie ylittää Slovakian ja Itävallan rajan, itävaltalaiset ovat määränneet tiukan nopeusrajoituksen 30 kilometriä tunnissa. Samalla rajanylityspaikkaa on kavennettu huomattavasti betoniesteellä.

On tavallista, että poliisi valvoo kyseisellä paikalla säännöllisesti ajoneuvojen nopeuksia ja tarkastaa usein asiakirjoja ja ajoneuvojen matkatavaroita.

Schengen-jäsenyys tarkoittaa varmastikin ihmisten ja tavaroiden vapaata liikkumista. Henkilön pitäisi huomata se, että hän ylittää EU:n jäsenvaltion rajan, vain tavanomaisesta ilmoitustaulusta. Äsken mainitun kaltaisella toiminnalla, joka ei rajoitu vain Itävaltaan, rikotaan Schengen-sääntöjä, ja Euroopan komission pitäisi antaa siihen periaatteellinen vastaus.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, edelliset puhujat ovat puhuneet kristittyjen syrjinnästä. Minäkin haluaisin puhua joidenkin Euroopan valtioiden tietynlaisesta paheksunnasta. Viime viikkoina, Unkarin puheenjohtajakauden alussa, unkarilaisista on esitetty monia kriittisiä sanoja ja usein sanat ovat olleet perusteettomia. Valitettavasti Luxemburgin ulkoministerin sanojen ohella toisia sanoja, jotka olivat myös epäoikeudenmukaisia ja mielestäni loukkaavia unkarilaisia kohtaan, on tullut tämän parlamentin poliitikkojen suusta, myös Martin Schulzin suusta. Mielestäni se on oire tietynlaisesta uskosta, että Euroopan unionin jäsenvaltiot on jaettu luokkiin ”hyvät” ja

”huonot”. Hyvät ovat niitä, jotka ovat olleet täällä kauan, ja huonot ovat niitä, jotka ovat olleet täällä vasta vuodesta 2004.

Mielestäni tällaisen syrjinnän pitäisi loppua ja kaikkien pitäisi tottua siihen tosiasiaan, että uudet jäsenvaltiot ovat Euroopan unionin täysjäseniä – niin täytyy tehdä erityisesti tässä parlamentissa. Siksi pyydän rankaisemaan niitä parlamentin jäseniä, jotka syyllistyvät tällaiseen syrjintään.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, monien muiden tavoin olen tyytyväinen Unkarin puheenjohtajakauteen. Olen ylpeä siitä, että kyseinen Keski-Euroopan valtio on kolmas vuonna 2004 liittyneistä valtioista, joilla on mahdollisuus hoitaa kyseistä kunnioitettavaa ja vastuullista tehtävää. Unkari on epäilemättä ollut aina demokratian puolustamisen eturintamassa. Miten kukaan voisi kyseenalaistaa vuodet 1956, 1989 tai syksyn 2006? Siksi olen erittäin järkyttynyt kielteisestä kampanjasta, jonka tietyt poliittiset voimat ovat käynnistäneet nykyistä EU:n puheenjohtajavaltiota vastaan, myös Unkarin medialain varjolla. On täysin selvää, että kyse ei ole lainsäädännöstä vaan poliittisten häviäjien hyökkäyksestä. He yrittävät jäytää yhdentyneen Euroopan henkeä. Unkarin kartasta, joka on kuvattuna kulttuurihistorian matolla, sanoisin vain, että ne, jotka eivät voi kohdata historiaa, eivät näe selvästi myöskään tulevaisuuteen. Aivan kuten Ranskan, Saksan tai Puolan kansat voivat puhua menneisyydestään, niin voivat unkarilaisetkin. Minusta on vastuutonta ja vaarallista saattaa puheenjohtajavaltio huonoon valoon erityisesti aikana, jolloin tiiviin yhteistyön tarve on suurempaa kuin koskaan.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Kreikka on laittomien maahanmuuttajien tärkein väylä koko EU:hun. Frontexin mukaan 90 prosenttia EU:hun tulleista laittomista maahanmuuttajista on tullut Kreikan kautta.

Kreikka on siten vakavassa kriisissä, joka koskee maahanmuuttokysymystä. Kreikan hallitus ilmoitti äskettäin aikeestaan rakentaa aita Turkin vastaiselle maarajalle. Voidaan pohtia sitä, riittääkö tällainen ratkaisu strategiaksi ongelman ratkaisuun. Ei tietenkään. Riippumatta siitä kuinka monta aitaa me rakennamme, mitä toimia toteutamme, tarvitsemme yleisen strategian ja solidaarisuutta Euroopan valtioiden välillä. Jos haluamme aloittaa hyvin, ensimmäisenä on käynnistettävä tiivis yhteistyö näissä asioissa Turkin kanssa, koska se on tärkein alkuperämaa.

Odotamme vieläkin sitä, että EU:n ja Turkin sopimus allekirjoitetaan. Kuten tiedämme, sopimuksen tekemiseen ja soveltamiseen tarvitaan puolitoista–kaksi vuotta; sovelletaan siihen saakka kahdenvälistä sopimusta, joka on ollut voimassa Kreikan kanssa vuodesta 2002, kuten muut etelän valtiot ovat tehneet ongelman ratkaisemiseksi.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ensi viikolla kaikkialla maailmassa juhlietaan Skotlannin kansallisorunoilijan Robert Burns'n elämää. Kuten monet teistä tietävät, keskeinen osa Burns'n päivällistä on haggis.

Tällä hetkellä Yhdysvallat on kieltänyt skotlantilaisen haggisin tuonnin, vaikka joka kolmas yhdysvaltalainen väittää olevansa skotlantilaisia syntyperää ja haluaisi maistaa aitoa skotlantilaista haggisia. Mitä toimia komissio ja neuvosto aikovat toteuttaa transatlanttisessa vuoropuhelussa palauttaakseen haggisin esityslistan lisäksi myös ruokalistalle perinteisillä yhdysvaltalaisilla Burns'n päivällisillä?

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, 13. ja 14. tammikuuta Fiatin tehtaalla Mirafiorissa toimitettiin äänestys, jossa tehdastyöntekijöitä ja

toimihenkilöitä pyydettiin äänestämään Torinon tehtaan elvytysuunnitelman puolesta tai sitä vastaan.

Suunnitelma perustuu uuteen työehtosopimukseen, jolla heikennetään työntekijöiden perusoikeuksia, jotka koskevat sairautta ja lakkoa ja jopa lounastaukoa kahdeksan tunnin työvuorossa kokoonpanolinjalla. Äänestys oli laiton, koska pääjohtaja Marchionne on uhannut työntekijöitä sillä, että jos sopimus hylätään, yritys luopuu todennäköisesti valmistuksesta Italiassa ja muuttaa muualle.

Pelon ja sääntelemättömän kapitalismin strategia, jossa ei oteta huomioon sääntöjä tai oikeuksia, sai tukea hallitukselta ja jopa monilta demokraattisen puolueen jäseniltä. Kyseessä on oppositiopuolue, jonka juuret ovat Italian kommunistisessa puolueessa. Ainoat ammattiliitot, jotka vastustivat sopimusta, olivat metallityöväen ammattiliitto FIOM ja yleinen työväenliitto CGIL, ja ne syrjäytettiin ammattiliittojen edustuksesta.

Joka tapauksessa äänestys meni läpi vain 54 prosentilla äänistä. Sopimuksen seurauksena italialaisten työntekijöiden oikeudet ovat palanneet monta vuosikymmentä taaksepäin. EU:n pitäisi tietää ja muistaa se.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, nostan esiin kysymyksen Välimeren alueen kumppanivaltioiden huolestuttavasta tilanteesta ja vaikutuksesta, joka tilanteella voi olla suhteisiimme sekä turvallisuuteen ja hyvinvointiin alueella.

Tänään iltapäivällä me keskustelimme Tunisian vakavista levottomuuksista. Maghreb- ja Mashrek-valtioissa on sosiaalisia levottomuuksia, poliittinen epävakaus on palannut Libanoniin ja rauhanprosessi on umpikujassa. Meidän on kiinnitettävä vakavasti huomiota tilanteeseen, koska Välimeren valtiot ovat kumppaneitamme eivätkä vain naapurivaltioita.

Saamen muistuttaa teitä siitä, että Tunisia on saanut vuodesta 1995 lähtien suoraa tukea yli miljardi euroa Euroopan investointipankin edullisten lainojen lisäksi ja olemme suunnitelleet suuria määriä suoraa tukea vuoteen 2013 saakka.

Esitän ehdotuksen. Meidän on käytävä vakavaa monenvälistä keskustelua, jossa arvioidaan suhteitamme ja pohditaan mahdollisuuksia ja menettelyjä, joita meidän on noudatettava, ja vetoan korkeaan edustajaan, jotta hän esittää integroidun naapurisuunnitelman Välimeren unionin puitteissa, niin että kriisejä voidaan käsitellä yhdessä kumppanivaltioiden kanssa.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, joulukuussa komission puheenjohtaja Barroso kertoi minulle kirjeessä, että hänen tapaamisensa presidentti Nazarbajevin kanssa viime lokakuussa auttaisi edistämään ihmisoikeuksien kunnioittamista Kazakstanissa. Samaa sanottiin siitä, että Kazakstanille myönnettiin Etyjin puheenjohtajuus vuonna 2010 ja tärkeän Etyj-huippukokouksen isännyys Astanassa joulukuussa. Maailman johtajat olivat tuskin lähteneet huippukokouksesta, kun ilmoitettiin, että maaliskuussa oli määrä pitää kansanäänestys vuoden 2012 presidentinvaalien perumisesta, minkä avulla Nazarbajev pidetään vallassa vuoteen 2020 saakka.

Opposition lehdistön ja ihmisoikeuksien puolustajien häirintää tehostetaan. ”Kazakstan 2012” -vasemmistoliikkeen aktivisteja ahdistellaan ja vangitaan.

Vaadin EU:ta lopettamaan Nazarbajevin diktatuurin tukemisen. Kazakstanin riippumatonta ammattiliittoa ja yhteiskunnallisia liikkeitä on tuettava täysin, niin että ne voivat johtaa toimintaa diktatuurin lopettamiseksi – aivan kuten kansanliike päätti Tunisiassa Ben Alin

diktatuurin – ja luoda rakenteet, joilla Kazakstanin vauraus saadaan enemmistön demokraattiseen omistukseen.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) *(Puhujan mikrofoni oli pois päältä eikä lauseen alkua voinut kuulla)* ...komission ylimääräinen kokous. Aiheena ei voinut olla mikään muu kuin Unkarin medialaki. En voinut uskoa korviani, kun vaikutusvaltaiset sosialisti- ja liberaalikallegat vaativat EU:ta käynnistämään niin kutsutun vakavan rikkomusmenettelyn – ankarimman käytettävissä olevan seuraamuksen – Unkaria vastaan, joka toimii tällä hetkellä EU:n puheenjohtajana. Kyseistä tai mitään muutakaan menettelyä ei määrätty vuosina 2002–2010, kun Unkarin sosialistien ja liberaalien hallitus lopetti väkivaltaisesti kaikki mielenosoitukset, vangitsi summittaisesti satoja ihmisiä, ampui luoteja ihmisten silmiin ja aiheutti vakavia vammoja. Jos Euroopan unioni kaiken tämän jälkeen käynnistää rikkomusmenettelyn Unkarin nykyistä hallitusta ja valtiota vastaan, se avaa lopultakin niiden silmät, joilla on ollut harhakuvia Euroopan unionin asenteesta Unkaria kohtaan, ja uskon, että Unkarin kansa vaatii sitten eroamista Euroopan unionista ja toiset seuraavat esimerkkiämme.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin puhun kaikkien ihmisten uskonnonvapauden kunnioittamisesta ilman syrjintää, koska kyseessä on perusihmisoikeus.

Kyseistä ihmisoikeutta rikottiin kotimaassani, kun muutama kristitty osallistui joulujumalanpalvelukseen Agios Synesioksen kirkossa Rizokarpason miehityssä kylässä.

Turkkilaisen miehityshallinnon niin kutsutut poliisivoimat tulivat kirkkoon ja pakottivat papin lopettamaan joulupäivän jumalanpalveluksen ja pakottivat sitten jumalanpalvelukseen osallistuneet kyproksenkreikkalaiset kyläläiset poistumaan kirkosta.

Euroopan parlamentin on tuomittava voimakkaasti tällaiset toimet, jotka paljastavat turkkilaisten miehittäjien rumat ja painostavat kasvot Kyproksen pohjoisosassa ja joilla rikotaan EU:n lainsäädäntöä ja ihmisoikeuksia sekä kolmatta Wienin sopimusta vuodelta 1975.

EU:n on saatava Turkki ja sen valvonnassa toimiva paikallishallinto Kyproksen miehityssä osassa lopettamaan rikkomukset ja jäljellä olevien 300 kristityn kyproksenkreikkalaisen etninen puhdistus.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, ravintolisädirektiivi hyväksyttiin vuonna 2002, mutta lähes yhdeksän vuotta myöhemmin sitä ei vielä ole pantu täysin täytäntöön. Komissio ei ole vielä antanut ehdotusta ravintolisiin sisällytettävien vitamiinien ja mineraalien enimmäismäärien yhdenmukaistamisesta, kuten direktiivissä vaaditaan. Se merkitsee sitä, että yritysten on tuotettava useita tuotemuotoja noudattaakseen erilaisia kansallisia lakeja. Se on epäoikeudenmukaista ja kallista, erityisesti kun tieteellinen malli enimmäismäärien asettamiselle on käytettävissä. Komissio itse totesi sen asiakirjassaan vuonna 2006.

Miksi ehdotusta ei sitten ole annettu? Kenties lainatakseni Robbie Burnsia, jonka joku mainitsi hetki sitten, ”Hiirten ja ihmisten ja komission parhaatkin suunnitelmat usein pieleen menevät”. Sen on tapahduttava hyvin pian, koska EU:n lainsäädännön tarkoituksena on helpottaa yritysten kilpailua sisämarkkinoilla standardoimalla vaatimuksia. Mitä nopeammin se tapahtuu, sen parempi. Kehotan komissiota pitämään kiirettä.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Bulgarian kansalaiset ovat viime aikoina nähneet julkaisuja, jotka koskevat erityisten valvontalaitteiden käyttöä korkeissa hallituksen viroissa olevien ihmisten salakuunteluun. On edelleen epäselvää kuka on luovuttanut tiedot, mistä ne ovat tulleet ja onko tarina tosi, eikä kukaan ota vastuuta asian julkaisemisesta.

Kampanjan taustatekijöinä ovat hallituksen selvästi ilmaisema tahto toteuttaa uudistuksia ja torjua järjestäytyntä rikollisuutta, sen haluttomuus alistua entisen valtion turvallisuuspalvelun tahtoon ja se tosiasia, että Bulgariassa pidetään tänä vuonna presidentinvaalit ja paikallisvaalit. Kampanja on luonut jännitteitä ja kylvänyt epäluuloa vallassaolijoiden keskuudessa. Ainoat piirit, joiden etuja tämä tilanne edistää, ovat ne jotka ovat hyötäneet rikollisten ja valtion hämäristä yhteyksistä. He haluavat nyt kostaa etujensa loukkauksen.

Vakuutan teille, että Bulgariaa hallitaan oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti, että viranomaiset käyttävät tällaisia menetelmiä ainoastaan lain sallimissa rajoissa ja että hallituskoalitio etenee uudistusten tiellä eikä anna laittomien intressiryhmien heikentää rikollisuuden torjuntaa.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Arvoisa puhemies, viime kuukausina Bulgariassa on kasvanut huoli erityisten valvontamenetelmien käytön lisääntymisestä. Ongelmalla on kuitenkin toinenkin puoli: salakuuntelusta on tullut pakkomielle joillekin poliitikoille ja nykyisten erikoisyksikköjen johtajille.

Rikollisuuden torjunnan tehokkuus ei ole lisääntynyt. Kasvavaa vainoharhaisuutta, joka koskee salakuuntelun käyttöä, ei voida hyväksyä. Ei ole selvää kenen aloitteesta tapahtumat ovat lähteneet liikkeelle: onko kyse turvallisuusalan ihmisistä vai heidän entisistä kollegoistaan vai alamaailman henkilöistä, joiden tavoitteena on epävakauttaa tilanne. Nauhoitettujen keskustelujen sisältöä on salaperäisesti päässyt tiedotusvälineisiin. Myös Bulgarian pääministeri esiintyy yhdessä nauhoitetussa keskustelussa. Sisältö saattoi hänet huonoon valoon, mutta hän väittää, että sitä on manipuloitu.

Näiden epämiellyttävien tosiasioiden taustalla ja monien bulgariaalaisten tunne on se, että instituutiot eivät toimi asianmukaisesti ja että ihmisoikeuksia loukataan rajusti. Näistä syistä Bulgarian tarvitsee tuoreena Euroopan unionin jäsenenä apua erikoisyksikköjensä uudelleen järjestelyssä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

20. Yhteisön humanitaarista apua koskeva konsensus (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Michèle Strifflerin kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatima mietintö yhteisön humanitaarista apua koskevan konsensuksen täytäntöönpanosta: toimintasuunnitelman väliarviointi ja tulevat toimet [2010/2101(INI)].

Michèle Striffler, laatija. – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, maailmanlaajuinen humanitaarinen tilanne on pahentunut; humanitaariset haasteet ja tarpeet ovat valtavia, ja nyt on lukemattomia aloja, joilla vaaditaan toimintaa.

Humanitaarista apua koskeva konsensus on perusväline, joka on tärkeämpi kuin koskaan valtavasti muuttuneessa humanitaarisessa tilanteessa. Noudattamalla tiukasti konsensusta ja siihen liittyvää toimintasuunnitelmaa voimme vastata humanitaarisiin haasteisiin. Liian

moni ihminen ei kuitenkaan tiedä konsensuksesta humanitaarisia kumppaneita lukuun ottamatta. Siksi meidän pitäisi toimia sen näkyvyyden lisäämiseksi ja sen profiilin nostamiseksi jäsenvaltioissa ja toimijoiden keskuudessa. Meidän on pyydettävä, että Euroopan ulkosuhdehallinto ja sotilashenkilöstö levittävät, ymmärtävät ja soveltavat konsensusta.

Vuonna 2009 neuvostossa perustettiin humanitaarisen avun ja elintarvikeavun työryhmä. Siitä on tullut tärkeä foorumi, mutta sen roolia olisi vahvistettava jäsenvaltioiden välisellä koordinoinnilla ja konsensuksen täytäntöönpanon valvonnalla ja edistämällä humanitaarista apua suhteessa muihin poliittisen ja turvallisuusasioiden komitean työryhmiin.

Toimintasuunnitelman väliarviointi on ainutlaatuinen tilaisuus vahvistaa toimia aloilla, jotka vaativat lisää huomiota, kuten ensinnäkin humanitaaristen periaatteiden ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden edistäminen, koska humanitaarinen apu ei ole kriisinhallintaväline, ja meidän olisi pahoiteltava humanitaarisen avun lisääntyvää politisoitua ja sen vaikutuksia ”humanitaarisen toimintatilan” kunnioittamiseen. Toinen ala koskee laatua, koordinoitua ja johdonmukaisuutta EU:n humanitaarisen avun toimittamisessa, ja kolmas näkökohta on sotilaallisen suojelun ja pelastuspalvelun valmiuksien käytön selvittäminen humanitaarisen konsensuksen ja Yhdistyneiden Kansakuntien suuntaviivojen mukaisesti.

On säilytettävä hyvin selvä ero sotilaallisten ja humanitaaristen elinten vastuualueiden välillä, ja tarvitaan vuoropuhelua sotilaallisten ja humanitaaristen elinten välillä keskinäisen ymmärryksen lisäämiseksi.

Lisäksi pyydän mietinnössäni Euroopan komissiota antamaan todella kunnianhimoisia lainsäädäntöehdotuksia Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta, ja olen tyytyväinen komission äskettäiseen tiedonantoon Euroopan unionin katastrofivalmiuksien vahvistamisesta.

Meidän on myös vahvistettava ”katastrofiriskin vähentämistä” koskevaa ulottuvuutta ja yhteyttä hätäavun, jälleenrakennuksen ja kehityksen välillä.

Lissabonin sopimuksella perustetaan Euroopan ulkosuhdehallinto. Olemme siksi pyrkineet neuvotteluissa puolustamaan humanitaarisen avun pääosaston riippumattomuutta ja torjumaan pyrkimykset käyttää humanitaarista apua ulkopoliittisiin tarkoituksiin. On annettava tiukat ja avoimet säännöt yhteistyöstä ja koordinoinnista Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission välillä suurten kriisien hallinnassa.

Lopuksi kiinnittäisin huomionne seksuaalisen väkivallan leviämiseen – ajattelen erityisesti Kongon demokraattisen tasavallan itäosaa, Kivun aluetta – ja siihen miten tärkeää on integroida järjestelmällisesti sukupuoli- ja lisääntymisterveys humanitaarisen toiminnan terveydenhuoltoon hätätilanteissa.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, onnittelen Michèle Striffleriä mietinnöstä. Siinä ei kuitenkaan mainita toimijoita, joiden osallistuminen perustuu uskoon, erityisesti kristinuskoon. Tekstissä humanitaarista apua koskevasta konsensuksesta mainitaan Punainen Risti, mutta siinä jätetään huomiotta muut toimijat, joilla on sama asema kansainvälisessä oikeudessa mutta jotka perustuvat kristinuskoon, kuten Maltaan ritarikunta.

Mietintö tarjoaa siten lisää todisteita ylenkatseesta, jolla EU:n toimielimet suhtautuvat kristillisten toimijoiden osallistumiseen humanitaariseen toimintaan. Uskonnoilla on

velvollisuus mutta myös tarvittavat valmiudet toimia nopeasti kriiseissä ja luonnonkatastrofeissa.

Pyydän esittelijää jättämään suullisen tarkistuksen, jossa tunnustetaan kristinuskuon työnsä perustavien toimijoiden hyödyllisyys ja tehokkuus.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat huomattavia maailmanlaajuisia humanitaarisen avun antajia. Se on moraalinen velvollisuutemme.

Yhteisön humanitaarista apua koskevasta konsensuksesta on tullut merkittävä virstanpylväs. Humanitaarisen avun täytäntöönpanoa koskevasta toimintasuunnitelmasta tehty analyysi vahvistaa tämän tosiasian. Mietinnössä muistutetaan kuitenkin myös järjestelmän heikkouksista ja muista esteistä, jotka ehkäisevät humanitaaristen tavaroiden ja palvelujen tehokasta ja nopeaa kuljetusta kaikkein heikoimmassa asemassa oleville ihmisille kriisialueilla.

Toivon, että Lissabonin sopimusta, joka luo monia innovaatioita EU:n humanitaarisessa avussa, joka on nyt erillinen politiikan ala, käytetään asianmukaisesti ja nopeasti konkreettisten tulosten aikaansaamiseksi niin, että kunnioitetaan ihmisarvoa, inhimillisiä arvoja ja ihmisoikeuksia, joista säädetään kansainvälisessä oikeudessa, mukaan luettuna nopea apu katastrofitilanteissa.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, yhä uudet ja entistä suuremmat EU:n ulkopuolisissa valtioissa tapahtuvat humanitaariset katastrofit, jotka johtuvat muun muassa myös ilmastonmuutoksesta, vaativat lisäämään humanitaarisen avun määrää ja laatua. Siksi tuen täysin mietinnössä mainittuja toimia, mukaan luettuna jäsenvaltioiden väestönsuojelun muuttaminen niin, että sekin voi tarjota tehokasta, koordinoitua EU:n apua. Pidän tietysti tärkeänä sitäkin, että humanitaaristen avustustyöntekijöiden turvallisuutta parannetaan. Mielestäni komission pitäisi tarjota resursseja myös tiedon levittämiseen erityisesti Haitissa, niin että asukkaat voivat ymmärtää katastrofin syyt ja siitä aiheutuvat olosuhteet, ja auttaa suojelemaan humanitaaristen avustustyöntekijöiden turvallisuutta eikä päinvastoin. Muuten on tarpeellista – ja toivottua – turvautua asevoimien suojeluun.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, esitän lyhyesti muutaman kysymyksen. Tiedän, että annamme Euroopan unionissa paljon apua sinne missä sitä tarvitaan, mutta se kulkee usein kansalaisjärjestöjen kautta. Onko olemassa kansalaisjärjestöjä, jotka eivät ole ylittäneet vaaditulle tasolle tai joista on esitetty valituksia valtioissa, joissa ne toimivat, tai onko Euroopan unionilla itsellään varauksia niitä kohtaan? Toisin sanoen annammeko vain apua ja täydennyksiä – sanotaan se näin – kansalaisjärjestöille vuosittain? Missä on vastuuvollisuus?

Joissakin ohjelmissa, joita olen tarkastellut viime aikoina, olen ollut varsin huolestunut väitteistä, joiden aiheina ovat olleet joidenkin kansalaisjärjestöjen toiminta ja niiden vastuuvollisuuden puute. Tiedän, että suurin osa niistä tekee hyvää työtä ja niillä on asianmukaiset tavoitteet.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää siitä, että voimme keskustella tästä ongelmasta tänään täällä parlamentissa. Minulla on vielä kaksi kommenttia tai kysymystä, jotka aina huolestuttavat minua, kun puhutaan humanitaarisesta avusta. Ensinnäkin on selvästi kiistatonta ja tärkeää, että meidän pitäisi antaa apua jos ihmiset ovat

avun tarpeessa, mutta – kuten edellinen puhuja totesi – meidän on aina kysyttävä: käytetäänkö varoja todellakin asianmukaisesti?

Toiseksi on jotain muuta, mitä emme saa unohtaa. Se on oikeus tarjota humanitaarista apua sitä tarvitseville ihmisille. Se voi johtua luonnonkatastrofista, mutta yhä useammin syynä ovat katastrofit, jotka ovat ihmisten itsensä aiheuttamia. Se käsittää erityisesti poliittiset tai aseelliset konfliktit. Meidän on muistettava, että vaikka humanitaarisella avulla tarjotaan hätäapua, meidän on samalla poistettava syyt eli poliittiset väkivallanteot.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen erittäin tyytyväinen Michèle Strifflerin mietintöön sekä Euroopan parlamentin osallistumiseen tehokkaaseen EU:n humanitaariseen toimintaan ja sille antamaan jatkuvaan vahvaan tukeen.

Konsensus hyväksyttiin vuonna 2007. Se tarjoaa tärkeitä yhteiset poliittiset puitteet EU:lle – yhteisen näkemyksen, johon liittyy toimintasuunnitelma. Jäsenvaltioilla ja komissiolle on jaettu vastuu sen varmistamisesta, että konsensus pannaan hyvin täytäntöön.

Haluan korostaa mietinnössä selvästi esitettyä viestiä, että humanitaaristen periaatteiden, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja humanitaarisen toimintatilan suojelun on oltava konsensusta koskevan toimintamme keskiössä. Neljä viidesosaa humanitaarisesta avustamme menee apua tarvitseville ihmisille konflikteihin liittyvissä, ihmisten aiheuttamissa hätätilanteissa. Jotta voimme viedä apumme kyseisille ihmisille, on ratkaisevan tärkeää, että apumme on riippumatonta ja tasapuolista ja että se koetaan sellaiseksi.

Annan teille siitä yhden esimerkin. Palasin juuri Jemenistä, missä käsitelimme yhdessä YK:n pakolaispäävaltuutetun António Guterresin kanssa humanitaarisen avun perille toimittamista yhdessä hallituksen korkeiden virkamiesten ja al-Houthi-kapinaliikkeen edustajien kanssa. Saimme ensimmäistä kertaa sitoumuksen heidän puoleltaan humanitaarisen avun perillepääsyn helpottamisesta ja kaikille apua tarvitseville jemeniläisille tarkoitetun avun toimittamisen kunnioittamisesta tasapuolisuutta ja riippumattomuutta koskevien humanitaaristen periaatteiden mukaisesti. Vietettyäni tunteja Kalašnikovilla varustettujen miesten kanssa haluaisin ajatella, että meillä EU:ssa on tasapuolisuutta, joka on silta apua tarvitsevien luokse. Jemenissä 300 000 ihmistä on joutunut siirtymään maan sisällä, ja Pohjois-Jemenissä käydyt kuusi sotaa kuuden vuoden aikana ovat vaikuttaneet satojen tuhansien ihmisten elämään.

Humanitaarinen apu ei tietenkään ole pitkällä aikavälillä oikea väline. Se on kehitystä, jolla voidaan luoda perusta kestäväälle rauhalle. Me komissiossa olemme saaneet valmiiksi vuoden pituisen konsensusta koskevan toimintasuunnitelman arviointiprosessin tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja humanitaaristen kumppanien kanssa. Komissio hyväksyi 8. joulukuuta asiaa koskevan tiedonannon. Arviointi osoittaa, että kolmen viime vuoden aikana me olemme antaneet merkittävän panoksen humanitaarisen avun vahvistamiseen neuvottelujen ja humanitaarisen toiminnan alalla ja saattamalla yhteen humanitaarisen avun ja väestönsuojelun.

Päätelimme myös, että kolmella alalla voidaan jatkaa kehitystä edelleen.

Ensinnäkin me haluamme edistää avun laatua ja tehokkuutta hyvällä arvioinnilla, hyvin koordinoitulla toiminnalla ja investoimalla katastrofiriskin vähentämiseen sekä paikallisiin valmiuksiin. Aikana, jolloin tarpeet kasvavat ja talousarvioita rajoitetaan, se on ratkaisevan tärkeää.

Vastaan nyt vastuuvollisuutta koskevaan kysymykseen. On selvää, että meidän on venytettävä jokaista euroa niin paljon kuin mahdollista ja tehtävä se niin laadukkaasti ja tehokkaasti kuin mahdollista. Varmistuaksemme, että kumppanimme – YK:n järjestöt ja kansalaisjärjestöt – ovat vastuuvollisia, me arvioimme yhden kolmasosan kaikista kumppaneista ja yhden kolmasosan kaikista hankkeista joka vuosi. Meillä on kaikilla maailman kriisialueilla humanitaarisen avun toimistot, jotka toimivat veronmaksajiemme korvina ja silminä, myös Jemenissä, koska humanitaarisen tarpeet kasvavat. Vihin äskettäin käyttöön siellä olevan humanitaarisen avun toimiston.

Toinen asia, jossa on parantamisen varaa, on Euroopan äänen vahvistaminen. Me olemme suurin avunantaja ja meidän on varmistettava, että puhumme selvästi yhdellä äänellä. Meidän on myös otettava yhteyttä muihin avunantajiin, niin että voimme toimia johtajana suhteessa perinteisiin avunantajiin mutta myös hankkia uusia avunantajia.

Kolmanneksi meidän on varmistettava yhtenäisyys, mikä merkitsee yhteistyötä ulkosuhdehallinnon ja sotilaallisten toimijoiden kanssa, jotta varmistetaan, että periaatteellinen humanitaarinen lähestymistapa turvataan ja sitä myös edistetään EU:ssa.

Lopetan kiittämällä Michèle Striffleriä hänen työstään tämän asian parissa ja kehotan Euroopan parlamenttia jatkamaan keskustelua tästä asiasta. Maailma on muuttunut. Valitettavasti luonnonkatastrofit ja ihmisen aiheuttamat katastrofit lisääntyvät. Se, mitä teemme, määrittää uhrien elämän mutta myös EU:n moraalisen kannan ja valmiudet johtaa maailmaa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 18. tammikuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Humanitaarinen apu on yleismaailmallisen inhimillisen solidaarisuuden ilmaus ja moraalinen velvollisuutemme. Näemme nykyään humanitaarisen avun tarpeen kasvavan järjestelmällisesti, koska tietoomme tulee yhä uusia luonnonkatastrofeja. Se johtuu osittain ilmastonmuutoksesta mutta myös teknologian kehityksestä, minkä ansiosta saamme tietää, että katastrofi on tapahtunut ja voimme viestiä siitä. Tärkeimpinä perusteina humanitaarisen avun toimittamiselle pitäisi olla nopeus, vastuullisuus ja mahdollisimman alhaiset hallintokustannukset. Liikenteen kehittyminen on tekijä, joka helpottaa avun perillevientiä. Se tarkoittaa sitä, että voimme päästä uhrien luokse entistä nopeammin ja antaa apua entistä useammalle ihmiselle. Siksi yritysten saaminen mukaan toimintaan on niin tärkeää. Ajattelen suuryrityksiä ja konserneja mutta myös pieniä yrityksiä enkä vain sellaisia, jotka toimivat liikenteen ja logistiikan alalla. Meidän on rakennettava verkostoja yksiköistä, jotka toimivat yhdessä erityisellä maantieteellisellä alueella, jotta voimme toimittaa apua tehokkaasti ja kehittää nopean toiminnan järjestelmää uhkaavia kriisejä varten. Yritysten, organisaatioiden ja instituutioiden luomien alojen välisten kumppanuuksien perusteella voitaisiin tuottaa tukikohtia, erikoisyksiköitä ja toimistoja varoineen, varastotiloja, vapaaehtoisia, elintarvikkeita, tärkeitä materiaaleja ja välineitä sekä liikennevälineitä. Tällainen yhteistyö voi tuoda mitattavissa olevia etuja inhimillisessä tragediassa, erityisesti kun on reagoitava nopeasti eikä tarvitse aloittaa keräämällä rahaa.

21. Maatalouden tunnustaminen strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä (lyhyt esittely)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Daciana Octavia Sârbun maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta laatima mietintö maatalouden tunnustamisesta strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä [2010/211(INI)].

Daciana Octavia Sârbu, esittelijä. – (RO) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia esitellä teille mietintöni, jossa käsitellään maatalouden strategista merkitystä Euroopan unionin elintarviketurvan varmistamisessa. Maatalous on jäänyt vähälle huomiolle keskusteluissa Euroopan unionin strategiasta ja tulevaisuudesta. Mietinnössä osoitetaan, että EU ei ole saavuttanut elintarviketurvaa, että maanviljelijät ja kokonaiset maaseutualueet ovat vaarassa kadota ja että uudet haasteet, kuten ilmastonmuutos, uhkaavat heikentää jo ennestään kutistuvia elintarvikevarastoja EU:n lisäksi koko maailmassa.

Koska elintarviketuotantoa on lisättävä vähintään 70 prosentilla vuoteen 2050 mennessä, jotta maailman väestön elintarvikkeiden kysyntä voidaan täyttää, elintarviketurvan on oltava tärkeä aihe keskusteluissa, joita käydään maailmassa ja EU:ssa. EU:n on vastattava voimakkaasti näihin haasteisiin, ja tämä mietintö on meidän yrityksemme ehdottaa tänään useita erityisiä toimintatapoja.

Ensinnäkin tarvitsemme vahvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa, jolla pyritään takaamaan elintarviketurva niin monelle EU:n kansalaiselle kuin mahdollista ja myös varmistamaan maailmanlaajuinen elintarviketurva rajallisten resurssien ja ilmastonmuutoksen vaikutuksen yhteydessä. Emme voi puhua elintarviketurvasta, jos emme käsittele kahta ratkaisevaa kysymystä: markkinoiden ja hintojen epävakautta ja hupenevia maailmanlaajuisia elintarvikevarastoja.

Hintojen epävakauden alalla olen kehottanut komissiota lisäämään markkinoiden interventiovälineiden roolia osana uutta yhteistä maatalouspolitiikkaa ja ottamaan käyttöön entistä johdonmukaisempia toimia keinottelun rajoittamiseksi maatalousmarkkinoilla. Maailman elintarvikevarastot ovat nykyään paljon rajallisempia kuin menneisyydessä. Arvioiden mukaan niillä voidaan kattaa maailman elintarvikekysyntä vain puolentoista kuukauden ajan. Siksi ajattelin, että maailman elintarvikevaraston perustaminen olisi hyödyllistä. Se sisältäisi hätävarastot nälän vähentämiseksi sekä varastot, joita käytettäisiin maatalousmarkkinoiden hintojen sääntelemiseksi. Nämä olisivat kansainvälisiä, ja olemassa olevien instituutioiden kuten YK:n tai FAO:n asiantuntemusta käytettäisiin niiden tukemiseen. Katson, että Euroopan unionin pitäisi käynnistää tällainen toiminta, minkä takia olen pyytänyt komissiota ottamaan kyseisen roolin.

Toinen tärkeä asia, jota mietinnössä käsitellään, on nuorten maanviljelijöiden tilanne. Jos ajattelemme EU:n maatalouden tulevaisuutta, meidän on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota nuoriin maanviljelijöihin. Vain seitsemän prosenttia EU:n maanviljelijöistä on alle 35-vuotiaita. Sen takia olen pyytänyt komissiolta toimia, joilla heitä kannustetaan.

Toisaalta olen korostanut tarvetta säilyttää EU:n maatalouden monimuotoisuus. Tässä suhteessa mainitsin, että perinteiset maatalouskäytännöt, perheviljely, pientilat ja luonnonmukainen viljely voivat antaa arvokkaan panoksen elintarviketurvaan. Vaadin myös kehittämään EU:n ohjelmia kyseisten maatalouden muotojen tukemiseksi. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että EU:ssa esiintyy edelleen köyhyyttä ja nälkää ja että miljoonat eurooppalaiset ovat pyytäneet elintarvikeapua EU:lta tänä talvena. Niinpä nykyisessä

talouskriisissä on erittäin tärkeää käyttää EU:n varoja EU:n "elintarvikeapua vähävaraisimmille" -ohjelmaan.

Lopuksi kiitän varjoesittelijöitä ja kollegoitani maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa hyvästä yhteistyöstä ja panoksesta mietinnön laatimiseen sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan sihteeristöä. Toivon, että huomenna hyväksymme yhdessä mietinnön, jolla vastataan EU:n kansalaisten odotuksiin.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijäämme Daciana Octavia Sârbua erinomaisesta työstä, jota hän on tehnyt mietinnön eteen, ja yhteistyöstä kaikkien varjoesittelijöiden kanssa. Tämä on seurausta työlle, jota olen tehnyt edellisellä vaalikaudella yhteisen maatalouspolitiikan ja maailman elintarviketurvan alalla.

Olen pahoillani siitä, että keskustelemme tästä mietinnöstä juuri ennen puoltayötä. Ehkäpä EU ja maailma heräävät minuuttia ennen puoltayötä siihen todellisuuteen, miten epävarmassa tilanteessa me olemme elintarvikkeiden tuotannon alalla.

Mietintö on todella myönteinen yleisessä keskustelussamme tästä aiheesta ja keskustelussamme yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksesta.

Minulla oli joitakin huolia, mutta katson, että niitä käsitellään lopullisessa tekstissä. Ajatus siitä, että yksi tuotantomuoto on toista parempi – että luonnonmukainen, pieni tai paikallinen on parempaa – ei ole hyvä ajatus. Tarvitsemme kaikkia tuotantojärjestelmiä elintarviketurvan tukemiseksi. Meidän on käsiteltävä markkinoiden epävakautta ja keinottelua, enkä usko, että meillä on vielä vastauksia.

Keskeinen ongelma maataloudessa on maanviljelijöiden alhainen tulotaso. Nuoret maanviljelijät eivät tee työtä ilmaiseksi, ja meidän on käsiteltävä alhaisten tulojen ongelmaa, jossa haluamme turvata elintarvikkeiden tarjonnan.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, jatkuvan väestönkasvun takia meidän on omaksuttava entistä tehokkaampi lähestymistapa elintarviketurvaan sekä asianmukaisen, terveellisen ja ravitsevan ruokavalion saatavuus.

Elintarviketurvan takaamiseksi on tärkeää lisätä varsinaisen elintarvikeketjun avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta, niin että voimme varmistaa oikeudenmukaisen tuoton maanviljelijöille voittoineen ja hintasäännöstelyineen sekä elinkelpoisen maatalousalan.

Mielestäni on erittäin tärkeää soveltaa päättäväistä politiikkaa maaseudun kehittämiseen, minkä avulla voimme säilyttää EU:n maaseudun elinkelpoisuuden ja lisätä maatalouden kilpailukykyä, tukea innovointia ja lopulta myös työllisyyttä.

Maatalous on valtavan tärkeää, erityisesti epäsuotuisilla alueilla, ja siksi on sovellettava elvytystoimia maatalouden tukemiseksi maaseudulla, houkuteltava lisää nuoria maatalouteen, autettava vähentämään alueellisia eroja ja turvattava kestävä kehitys.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, onnittelen vilpittömästi kollegaani Daciana Octavia Sârbua erinomaisesta työstä mietinnön hyväksi. Suosittelen voimakkaasti komissiota ottamaan sen huomioon erityisesti niissä näkökohdissa, joissa maatalouskysymysten monimutkainen ulottuvuus – joka ulottuu kauas itse maatalouden kapeiden rajojen ulkopuolelle – edellyttää muiden alojen osallistumista, kuten kilpailu sisämarkkinoilla ja rahoitusalan sääntely, ja ansaitsee huomiota EU:n ulkopuolisilla foorumeilla kuten G20 tai Maailman kauppajärjestö (WTO).

Ratkaisevat määrittelykysymykset, jotka koskevat maataloutta, maanviljelijöitä ja riittävän hyvänlaatuisten elintarvikkeiden tarjoamista EU:n kansalaisille ja muulle maailmalle, voidaan käsitellä todellisuudessa vain, jos niitä tarkastellaan kaikista näkökulmista. Yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen kunnianhimoiset tavoitteet voidaan saavuttaa vain, jos uudistukset ulottuvat maatalouden kapeiden rajojen ulkopuolelle ja jos tavoitteet otetaan huomioon myös toimissa, joita vaaditaan muilla politiikanaloilla ja muissa maailmanlaajuisissa elimissä.

Mietinnössä asia tehdään ilmeisen selväksi, ja nostan sille hattua.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen Daciana Octavia Sârbua erinomaisesta mietinnöstä, jota pidän yhtenä tärkeimmistä tällä vaalikaudella.

Ihmisten määrä maailmassa kasvaa entisestään, kun taas käytettävissä olevan viljelyskelpoisen maan määrä laskee. Elintarvikkeista on tulossa entistä enemmän strateginen tuote. Kun raakaöljy voidaan korvata aurinko- tai ydinenergialla, ei ole mitään millä voidaan korvata planeettamme tuottamat elintarvikkeet. Käyttäydymme Euroopan unionissa ikään kuin me kamppailisimme jatkuvasti elintarvikkeiden ylituotannon kanssa. Euroopan unionin koko maatalouspolitiikka on perustunut viime vuosina keinoihin rajoittaa ja vähentää maataloustuotantoa. Näköpiirissämme on jo nyt aika, jolloin elintarvikkeista on puute. On oikein hyvä, että tässä viestissä, joka on tullut Sârbun mietinnön muodossa Euroopan parlamentilta, todetaan, että tilanne on muuttunut ja että myös Euroopan unionin maatalouspolitiikan on muututtava. Meidän on kunnioitettava maataloutta – se on elintarviketurvamme takuu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, politiikassa on niin kuin jokapäiväisessä elämässä: emme arvosta sitä mitä meillä on. Niinpä vaikuttaa siltä, että meillä Euroopan unionissa on liikaa ruokaa ja että sitä on tietysti aina paljon ostettavissa. Jos kompensoimme rehun viennin, meillä on Euroopan unionissa 88 prosentin omavaraisuus. Se merkitsee sitä, että meidän on myös Euroopan unionissa pyrittävä varmistamaan, että ylläpidämme maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden omavaraisuutta.

Siksi olen erittäin kiitollinen esittelijälle Daciana Octavia Sârbulle siitä, että hän on nostanut kyseisen ongelman esiin jälleen kerran. Euroopan unionissa tarvitsemme myös yhteistä maatalouspolitiikkaa, jolla voidaan tuottaa kansalaisillemme riittävästi elintarvikkeita. Kun otetaan huomioon maailman väestön kasvu, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja energian hinnan nousu, on selvää, että EU:n maanviljelijät eivät selviä tilanteesta yksin tulevaisuudessa. Sen takia tarvitsemme strategista koordinaointia maailmanlaajuisesti.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, elintarvikkeiden saatavuuden turvaaminen EU:ssa on yksi tärkeimmistä haasteista, joita turvallisuuspolitiikassa on käsiteltävä tulevana vuosikymmeninä. Siinä on Daciana Octavia Sârbun mietinnön keskeinen sisältö. Mietinnössä korostetaan sitä tosiasiaa, että yhdessä tai kahdessa vuosikymmenessä elintarvikkeista ja makeasta vedestä tulee strategisia tuotteita, jollaisia öljy ja maakaasu ovat tällä hetkellä. Mietinnön ajoitus on erityisen onnekas, koska tällä hetkellä käydään keskusteluja yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuudesta, vuoden 2014 jälkeistä talousarviota suunnitellaan ja monet haluavat rajoittaa yhteisen maatalouspolitiikan talousarviota. On erittäin tärkeää, että yhteisellä maatalouspolitiikalla on riittävästi varoja tulevaisuudessa, ja sen takaamiseksi että näin on, valtiovarainministerien ja päätöksentekijöiden on oltava vakuuttuneita siitä, että Euroopan unionin maatalous tuottaa

elintarvikkeiden lisäksi myös julkisia hyödykkeitä, mukaan luettuna julkiset ympäristötuotteet, joita emme voi taata tai tuottaa ilman maataloutta.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, elintarviketurvakysymyksessä minua häiritsee se, että mietinnössä EU:n jäsenvaltioita käsitellään yhtenä yhdentyneenä yksikkönä. Uusissa jäsenvaltioissa tilanne on täysin toisenlainen kuin vanhoissa. Sallikaa minun esittää esimerkiksi yksi kysymys Unkarista: miten on mahdollista, että puhumme lasten nälkiintymisestä maassa, jossa on erinomaiset maatalousresurssit? Lapset ja aikuiset nälkiintyvät keskellä Euroopan unionia. Toinen kysymykseni on: miten on mahdollista, että maataloutemme on vinoutunut niin, että me tuotamme laajoilla alueilla teollisessa mittakaavassa maatalouden raaka-aineita, pääasiassa – suokaa anteeksi ilmaisuni – kolonialistiseen tyyliin vain sitä varten, että ne jalostetaan ulkomailla missä voitot tehdään ja palautetaan sitten Unkariin, missä ne myydään kovaan hintaan? Jokin on mennyt pahasti vikaan.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, muiden puhujien tavoin haluan onnitella esittelijää Daciana Octavia Sârbua hyvästä työstä aiheen parissa.

– (EN) Neljässä minuutissa Daciana Octavia Sârbu käsitteli monta asiaa. En käsittele kaikkia hänen mainitsemiaan asioita, mutta toistaisin pari seikkaa. Ensinnäkin tarvitaan hyvin toimivaa yhteistä maatalouspolitiikkaa. Toivon, että tämä parlamentti on keskeinen toimija, kun varmistetaan se että yhteistä maatalouspolitiikkaa ei alenneta tai vähennetä millään tavoin. Toiseksi meidän on varmistettava, että nuoria kannustetaan ryhtymään maanviljelijöiksi.

Lisäksi meillä on politiikka, jolla edistetään energiakasvien viljelyä maatalousmaalla. Ottaen huomioon että edessä voi olla maailmanlaajuinen elintarvikepula, kun väestö kasvaa 80 miljoonalla vuosittain, pitäisikö meidän arvioida politiikkaa uudelleen? Siirrämmekö rahoja taskusta toiseen, vai tyhjennämmekö taskut niin, ettei meille lopulta jää mitään? Tämän kysymyksen halusin esittää.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mietinnöstä käy hyvin ilmi, että asiat eivät voi maataloudessa jatkua samaan tapaan. Me, tai oikeastaan suuret yritykset, emme voi jatkaa maataloustuotteiden kuljettamista maailman toiselta laidalta toiselle. Voimme tietysti jatkaa ilman vakuuttavaa logiikkaa. Omenoita, paprikoita, tomaatteja ja lihatuotteita tuodaan Eurooppaan, myös Unkariin – muttei yleensä Espanjasta tai Alankomaista vaan Kiinasta ja Brasiliasta. Voisimme tietysti jatkaa tällä tavalla, mutta tuotteet on lastattava kuljetusvälineisiin, kuten laivoihin, joissa ne matkaavat viikkoja tai kuukausia. Kyseiset tuotteet on pidettävä tuoreina erilaisilla säilöntäaineilla, jotka ovat myrkyllisiä, kun niitä nautitaan suuria määriä. Sitten ihmiset ostavat kyseisiä tuotteita suurista kauppaketjuista ja ihmettelevät mistä kaikki sairaudet, syövät ja kasvaimet tulevat. On selvää, että niitä aiheuttavat elintarvikevärit ja keinotekoiset lisäaineet. Minun on lisättävä, että sen sijaan, että tuemme monikansallisia yrityksiä, meidän on tuettava pientilallisia, niin että he voivat toimia Euroopan hengenpelastajina tulevassa elintarvikekriisissä.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, maatalouden tunnustaminen strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä, mistä tässä mietinnössä puhutaan, liittyy erottamattomasti elintarvikeomavaraisuuden käsitteen tunnustamiseen ja edistämiseen. Mitä suurempi valtion elintarvikeriippuvuus ja -pula on, sitä vaikeampaa sen on taata riittävää elintarviketuotantoa omalle väestölleen määrän ja laadun osalta.

Elintarvikeomavaraisuus on paras takuu elintarvikkeiden hintojen epävakaudesta vastaan. Asia on ponnahtanut voimalla takaisin käsiteltävien asioiden joukkoon. Epävakauden syyt ovat periaatteessa elintarviketuotteilla toteutetussa rahoitusalan keinottelussa. Keinottelijat, investointirahastot, hedgerahastot, eläkerahastot ja suuret pankkilaitokset ovat keskittäneet alaan niin paljon huomiota, että muut keinottelukuplat ovat joko kuihtuneet tai puhjenneet.

Ainoa keino lopettaa keinottelu on poistaa välineet, jotka tekevät siitä kannattavaa, eli tietyt rahoitustuotteet kuten OTC-johdannaiset.

Valitettavasti toimilla, joita Euroopan unioni on käyttänyt tällä alalla, ei ole voitu jarruttaa keinottelun synkkää aaltoa ja sen inhimillisiä seurauksia – mikä tunnustetaan tuoreessa Yhdistyneiden Kansakuntien erityisraportoijan raportissa oikeudesta ruokaan.

Livia Járóka (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme kaikkein köyhimmistä ihmisistä – Euroopan romaneista – ja yhdessä uuden puheenjohtajavaltion Unkarin kanssa käsittelemme EU:n romanistrategiaa.

Monialaisissa kysymyksissä, jotka liittyvät kaikkein köyhimpiin ihmisiin, käsitellään harvoin maataloutta, erityisesti koska kaikkein köyhimmät ihmiset eivät omista maata EU:ssa. Siten me emme puhu vain elintarviketurvasta vaan siitä, onko pöydässä ruokaa. Kuten kollegani ovat jo todenneet, kysymys on EU:lle elintärkeä tällä hetkellä. Uskon, että maatalousalan – ja komission työn näiden asiakirjojen parissa – on oltava yhdensuuntaisia kaikkien niiden EU:n mikroalueiden kehityshankkeiden kanssa, jotka koskevat köyhyyden torjumista ja sen varmistamista, että tulevilla sukupolvilla on ruokaa pöydässä.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio suhtautuu erittäin myönteisesti tähän ajankohtaiseen mietintöön, koska elintarvikkeiden hinnat nousevat rajusti. Se johtuu pääasiassa ailahtelevista sääolosuhteista ja luonnonkatastrofeista, mutta siihen on vaikuttanut myös energian hintojen nousu, joka vaikuttaa elintarvikkeiden hintaan.

Niinpä kiitänkin esittelijää Daciana Octavia Sârbua ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan jäseniä heidän työstään.

Elintarviketurva on olennaista eri puolilla maailmaa asuvalle lähes miljardille ihmiselle, jotka kärsivät vielä nälästä, mutta se on tärkeää myös vähäosaisille väestöryhmille Euroopassa. Heille yhteisellä maatalouspolitiikalla on todellista merkitystä. Toisinaan arvostelun kohteeksi joutuneella yhteisellä maatalouspolitiikalla on onnistuttu tarjoamaan EU:n kansalaisille elintarvikkeita kohtuullisin hinnoin ja sillä on varmistettu elintarviketurva EU:ssa. Sen on jatkuttava. Elintarviketurva on tunnustettu keskeiseksi kysymykseksi yhteistä maatalouspolitiikkaa vuoteen 2020 koskevassa tiedonannossa, jonka komissio hyväksyi 18. marraskuuta.

Daciana Octavia Sârbun mietinnössä, jota käsittelemme, korostetaan liiallista hintojen epävakaudesta, joka liittyy läheisesti elintarviketurvaan, koska se vaikuttaa maanviljelijöihin ja kuluttajiin.

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että liiallista hintojen epävakaudesta on käsiteltävä. Meidän on yhdessä parannettava sääntelyä, valvontaa ja avoimuutta markkinakysymysten käsittelemiseksi, ja se edellyttää paremman rahoitusalan sääntelyn lisäksi myös huomattavaa avoimuuden lisäämistä markkinoilla.

Mietinnössä suositellaan maailmanlaajuisen elintarvikejärjestelmän luomista. Se ei ole helppo aihe. Meillä on ollut kokemuksia hyödykneuvostoista. Ne eivät ole osoittautuneet

onnistuneiksi, ja siksi tämä aihe vaatii epäilemättä lisää yksityiskohtaista keskustelua. Se vaatii myös analyysiä kokemuksista, joita olemme saaneet esimerkiksi miljardin euron elintarvikerahotusvälineestä, jonka komissio hyväksyi vuonna 2008, ja myös työstä, jota komissio tekee tiiviisti yhdessä FAO:n ja maailman elintarvikeohjelman kanssa sen varmistamiseksi, että puskurivarastot ovat valmiina pehmentämään elintarvikkeiden hintojen noususta aiheutuvaa iskua.

Kaikkia näitä toimia voidaan kehittää, kun G20-ryhmä tarkastelee yksityiskohtaisesti elintarvikevarastoja koskevaa kysymystä, ja voitte olla varmoja, että Euroopan komissio osallistuu aktiivisesti asian käsittelyyn tulevina viikkoina.

Mietinnössä on esitetty vetoamus, johon monet teistä ovat tänä iltana yhtyneet, vahvasta EU:n maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskevasta politiikasta, jolla voidaan varmistaa elintarviketurva kaikille tutkimuksen ja innovoinnin tuella, jotta voidaan vastata haasteeseen tuottaa entistä enemmän vähemmällä resursseilla, jotka meillä on.

Komissio on siitä täysin samaa mieltä. Ei ole sopivampaa välinettä saavuttaa kyseiset tavoitteet kuin vahva yhteinen maatalouspolitiikka, jolla voidaan taata maatalouden kilpailukyky talouden ja ympäristön alalla ja – kuten jotkut teistä sanoivat – jolla saadaan nuoria mukaan EU:n maatalousalalle.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tiistaina 18. tammikuuta 2011.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Elintarviketurva on poliittinen painopiste EU:ssa ja maailmassa. Elintarvikeketjun globalisoituminen merkitsee sitä, että uusia haasteita – ja joskus riskejä terveydelle ja kuluttajien eduille – ilmaantuu jatkuvasti.

Yksi tärkeimmistä Euroopan unionin haasteista on maataloutta ja elintarvikkeita koskevien uudistusten kehittäminen, jotta voidaan tyydyttää koko maailman väestön tarpeet. Tuoreiden lukujen valossa maailman väestö kasvaa jatkuvasti, ja sen odotetaan kasvavan 40 prosenttia vuoteen 2050 mennessä, mikä lisää elintarvikkeiden kysyntää, jonka odotetaan kaksinkertaistuvan nykyisestä.

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maailmanlaajuisen kysynnän tyydyttämiseksi jäsenvaltioiden ja unionin on varmistettava elintarvikkeiden saatavuus. Tavoitteen saavuttamiseksi EU:n on taattava elintarviketuotteiden turvallisuus pitäen mielessä niiden erityispiirteet ja samalla sen on varmistettava sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

Lopuksi pyydän komissiota tutkimaan kaikkia mahdollisia toimia nuorten työssä oppimisen kehittämiseksi ja työllistymismahdollisuuksien luomiseksi vastavalmistuneille elintarviketurvan alalla tärkeimpänä tavoitteenaan maatalousalan työllisyyden parantaminen.

Zuzana Brzobohatá (S&D), kirjallinen. – (CS) On oikein korostaa elintarviketurvan merkitystä EU:n kansalaisille, koska se on heidän perusihmisoikeutensa. EU:n on siksi pyrittävä varmistamaan, että terveellisiä ja ravitsevia elintarvikkeita on taloudellisesti ja fyysisesti EU:n kansalaisten saatavilla, niin että he voivat viettää aktiivista ja terveellistä elämää. Meidän on valvottava tiukasti, että noudatetaan korkeita normeja, jotka koskevat elintarvike- ja maataloustuotantoa, elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua ja myös niiden ympäristökestävyyttä. Näissä olosuhteissa on kuitenkin myös muistutettava ehdottomasta

tarpeesta vastaaviin laatu- ja turvallisuusnormeihin, joita sovelletaan kolmansista valtioista tuotuihin elintarvikkeisiin eurooppalaisten maanviljelijöiden kilpailukyyn suojelemiseksi. Tukisin myös toimia, joilla maanviljelijöitä kannustetaan parantamaan energiatehokkuutta, koska energiakustannukset ovat keskeinen tekijä maataloustoiminnan kannattavuudessa. Mielestäni koko mietinnön tärkein näkökohta on painokas vetoamus komissiolle, jotta tämä varmistaisi yleisen edun nimissä ja yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että elintarviketurvan valvontaa koskevat tiedot ovat yleisesti saatavilla, erityisesti välittämällä tietoja nopeasti jäsenvaltioiden välillä. Emme voi sallia toista sellaista virhettä kuin dioksiinia sisältävän lihan myynti, kuten nyt tapahtuu Saksassa, kun muille jäsenvaltioille on annettu riittämättömiä ja myöhästyneitä tietoja tilanteesta.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Kun alamme pohtia, millainen yhteisestä maatalouspolitiikasta lopulta tulee vuoden 2013 jälkeen, elintarviketurva, elintarvikepula ja kestävyys nousevat yhä selvemmin esiin. Se on asia, jonka tunnustavat kaikki tässä parlamentissa ja kaikki, jotka osallistuvat lakialoitteen laatimiseen. Muutama vuosi sitten alkanut biopolttoaineiden suosion kasvu ja maailmanlaajuinen elintarvikekriisi vuonna 2009 ovat osoittaneet meille, miten niukka resurssi ruoasta on tulossa. Näkemystämme on sinänsä kavennettava: on asetettava etusijalle elintarvikkeiden kestävyys ja niiden tarpeet, jotka eivät automaattisesti pääse käsiksi ruokaan, maatalouden käytäntöjä ja innovaatioita olisi suunnattava elintarvikkeiden lisäämiseen ja oikeisiin viljelykasveihin, ja kun me laadimme uutta yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaa lakialoitetta, meidän olisi ensin varmistettava, että uudella yhteisellä maatalouspolitiikalla edistetään hiiletöntä EU:ta eikä pahenneta nykyistä hiiliongelmaa.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Pidämme elintarvikehuollon turvaamista perusihmisoikeutena. Nykypäivän maailmassa on 900 miljoonaa ihmistä, jotka kärsivät jatkuvasta nälästä köyhyyden takia. Maailman väestön odotetaan ylittävän 9 miljardia vuoteen 2050 mennessä, ja maailmanlaajuisen elintarviketuotannon on kasvettava 70 prosenttia. Maatalouden on toisaalta lisättävä tuotantoa ja toisaalta sopeuduttava korkeisiin energiakustannuksiin, kutistuvaan saastumattoman maan määrään ja ilmastonmuutoksen seurauksiin. Meidän on käsiteltävä epävakautta ja hintojen vaihtelua, jonka hyödykemarkkinoilla tapahtuva keinottelu ja supistuvat elintarvikevarastot aiheuttavat. Elintarvikkeiden toimitusvarmuus edellyttää tulevaisuudessa vahvaa yhteistä maatalouspolitiikkaa. Yhteisellä maatalouspolitiikalla on parannettava elintarviketurvaa lisäämällä tuottavuutta ja tukemalla ympäristön kannalta kestävästä elintarviketuotantoa ja perinteistä maataloutta, pientiloja, luonnonmukaista maataloutta sekä elintarvikkeiden paikallista ja alueellista jakelua. Nämä maatalouden mallit edistävät elintarviketurvaa, koska niissä käytetään sellaisia menetelmiä, jotka ovat osoittautuneet hyviksi sukupolvien aikana EU:n eri alueilla. Maatalous on strategisin EU:n politiikka, jonka menestys auttaa varmistamaan EU:n väestön selviytymisen elintarvikekriisin aikana. Jotta yhteisellä maatalouspolitiikalla voidaan torjua ilmastonmuutoksen vaikutuksia, säilyttää elintarvikkeiden hinnat siedettävällä tasolla ja lisätä terveellisten elintarvikkeiden tuotantoa, talousarvio on säilytettävä vähintään nykyisellä tasolla.

Sandra Kalniete (PPE), kirjallinen. – (LV) EU:n maatalous on yksi unionin strategisesti tärkeimmistä aloista, koska se tuottaa elintarvikkeet yli 500 miljoonalle ihmiselle. Jotta EU:n maatalouspolitiikka voi toteuttaa tärkeimmän tehtävänsä, joka on terveellisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tuottaminen kohtuullisin hinnoin EU:n väestölle tarjoten samalla riittävät tulot maanviljelijöille, sen on oltava kilpailukykyistä maailmanmarkkinoilla, ja oikeudenmukainen kilpailu on taattava EU:n sisämarkkinoilla. Niinpä meidän on

saavutettava yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksella tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille EU:n maanviljelijöille. EU:n jäsenvaltiot eivät ole kohdanneet elintarviketurvaa koskevia ongelmia. Sellaisia ongelmia on kuitenkin tulevaisuudessa, ja meidän on toimittava sen mukaan, ennen kuin niin tapahtuu. Meidän on otettava huomioon, että maanviljelijöiden täytyy jo nyt työskennellä minimipalkalla tai jopa tappiolla, ja sillä on haitallinen vaikutus heidän kykyynsä ylläpitää tuotantoa. On myös totta, että luonnonkatastrofit vaikuttavat elintarvikkeiden hintoihin kaupoissa ja siten siihen, miten elintarvikkeita on ihmisten saatavilla. Meidän on tunnustettava maatalouden strateginen merkitys Euroopan unionissa ja tehtävä kaikki voitava sen varmistamiseksi, että tulevaisuudessa EU:n kansalaisten ei tarvitse kärsiä elintarvikepulasta sen takia, että EU:n poliitikot ja hallitukset eivät ole onnistuneet havaitsemaan riskejä ja ehkäisemään niitä. Maatalouden tunnustaminen elintarviketurvan kannalta strategisesti tärkeäksi alaksi on tärkeä askel siihen suuntaan, että elintarviketurvaa koskevat ongelmat vältetään tulevaisuudessa.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Valiokunta-aloitteisessa mietinnössä tunnustetaan se tosiasia, että maatalous on strategisesti tärkeää maailmanlaajuisen elintarviketurvan näkökulmasta. Katsaus tulevaisuuteen osoittaa miten tärkeää on toimia. Asiantuntijat arvioivat, että vuoteen 2050 mennessä maailmanlaajuinen elintarvikkeiden kysyntä kaksinkertaistuu. Maatalouden on voitava täyttää kasvavan väestön valtavat tarpeet, jotka koskevat turvallista ja riittävää ruokaa. Samalla on käsiteltävä esteet, jotka johtuvat luonnonvarojen rajallisuudesta, korkeista energian hinnoista ja ilmastonmuutoksesta. Kannatin mietintöä, jossa osoitetaan selvästi, että elintarviketurva on keskeinen huolenaihe myös Euroopan unionissa ja edellyttää yksittäisten politiikanalojen koordinoitua. Parannuksia voidaan saavuttaa vain jos maatalous-, kehitys-, kauppa-, talous- ja energiapolitiikan sekä tutkimuksen alalla tehdään yhteistyötä. Maanviljelijöiden tulojen turvaamisen ja laadukkaiden elintarvikkeiden riittävän tarjonnan on siten oltava yhteisen maatalouspolitiikan keskeisiä tavoitteita. Voimakkaasti vaihtelevat markkinahinnat maatalousalalla ovat seurausta satojen epäonnistumisesta, keinottelusta ja kaupan keskittymisestä, ja ne ovat merkittäviä epävarmuutta aiheuttavia tekijöitä. Interventiot ja varastointi ovat kriisimekanismeja, joilla lopetetaan markkinoiden hyväksikäyttö ja keinottelukauppa. On tärkeää, että kyseiset markkinainterventiomekanismit ovat keskeisessä asemassa tulevassa yhteisessä maatalouspolitiikassa. Toinen tärkeä seikka on suositus, joka koskee maailmanlaajuisen elintarvike- ja hätävarastojärjestelmän kehittämistä.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) EU tarvitsee yhteistä maatalouspolitiikkaa, jolla taataan EU:n maatalouden kehittäminen eikä lamaantuminen. Maatalouspolitiikassa on vastattava EU:n ja maailman haasteisiin, erityisesti kun otetaan huomioon se tosiasia, että Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestön mukaan elintarviketuotannon on kasvettava lähes 70 prosenttia maailman väestön tarpeiden tyydyttämiseksi. Väestön määrä ylittää vuoteen 2050 mennessä 9 miljardia. Voidaan nähdä, että yhteisellä maatalouspolitiikalla on lisättävä elintarviketurvaa lisäämällä tehokkuutta, samalla kun edistetään ympäristön kannalta kestävästä elintarvikepolitiikkaa. Huomauttaisin, että alaa koskevien asetusten on oltava avoimia. Arvostan aloitteita, joissa suositellaan maatalouden monimuotoisuuden edistämistä sekä perinteisen ja ekologisen maatalouden käyttöä. Lisäksi on tärkeää varmistaa, että nuoret maanviljelijät saavat maata ja lainoja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Niitä ovat innovointi, uudistaminen, kilpailukykyyn parantaminen ja ennen kaikkea nykyaikainen maatalous.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Yhteys Euroopan yhteisen maatalouspolitiikan ja maailman elintarviketurvan välillä on tärkeä aihe, joka on otettava huomioon laadittaessa yhteistä maatalouspolitiikkaa vuoden 2013 jälkeiselle ajalle. Yhteisen maatalouspolitiikan painopisteitä tarkasteltaessa on todellakin otettava huomioon nykyaikaisen yhteiskunnan tavoitteet mutta myös rajoitteet, joita kohtaamme tulevaisuudessa kaikkialla maailmassa. Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousohjelman mukaan elintarvikkeiden tuotantoa on lisättävä vähintään 70 prosenttia, jos halutaan täyttää maailman väestön kasvavat tarpeet. EU:n on otettava huomioon maailman elintarviketurva ja lisättävä tuotantoaan niin, että tuontia voidaan rajoittaa. Kannatan myös ehdotusta tarkistaa rahoituslainsäädäntömme, jotta voidaan torjua hintojen epävakautta, jota aiheuttaa lähinnä keinottelu. Ollakseen tehokas tarkistus on toteutettava samaan aikaan kansainvälisesti. Olen tyytyväinen siihen, että yksi G20-ryhmän puheenjohtajavaltion Ranskan painopisteistä tällä alalla on elintarvikkeiden ja hyödykkeiden hintojen epävakauden torjuminen.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Elintarvikkeiden maailmanlaajuisen kysynnän kasvu, joka johtuu planeetan kasvavasta väestöstä, vaikuttaa tietysti luonnollisiin elintarvikeresursseihin ja johtaa uusiin elintarviketurvaa koskeviin säännöksiin ja varotoimiin. EU:n ensisijaisena tehtävänä on taata jäsenvaltioille oikeus elintarviketurvaan ja tukea kehitysmaita saavuttamaan riittävä elintarviketurvan taso. Mielestäni on tärkeää edistää paikallisten perinteisten elintarvikkeiden tuotantoa ja myyntiä. Alueellisista elintarviketuotteista saadaan paljon hyötyä: alhaiset kuljetuskustannukset ja alhainen hävikin riski. On monia alueita, joilla on paljon maatalouspotentiaalia, jota ei ole hyödynnetty sosiaalisen tai taloudellisen epätasapainon takia, mihin ovat vaikuttaneet ikääntyvä väestö tai teollistuminen. Suuria viljelyalueita ei todellakaan ole käytetty tehokkaasti. Alueelliset viranomaiset voivat toimia merkittävässä roolissa elintarviketurvan alalla tukemalla potentiaalia omaavien alueiden maatalouskapasiteettia. EU on yksi maailman johtavista alueista tutkimuksen ja innovoinnin alalla, mukaan luettuna maatalousala. Kaupunkiväestön osuuden jatkuva kasvu on uusi uhka: miten paljon painotetaan kaupunkiviljelyn kehittämistä, jotta voidaan taata elintarviketurva käyttämällä eri malleja kuten vertikaalinen kaupunkiviljely?

Tiziano Motti (PPE), kirjallinen. – (IT) Tuen tänään tässä parlamentissa hyväksytyssä päätöslauselmassa ehdotettua lähestymistapaa: elintarviketurva on perusihmisoikeus ja siihen päästään, kun kaikilla ihmisillä on kaiken aikaa fyysisesti ja taloudellisesti mahdollisuus saada sopivaa, turvallista ja ravitsevaa ruokaa. Euroopan unionissa 80 miljoonaa ihmistä elää edelleen köyhyysrajan alapuolella, ja monia heistä autetaan elintarvikeapuohjelmilla. Asianmukainen ruokavalio on keskeinen tekijä terveydellemme, ja tiedeyhteisöllä on edelleen liian paljon epäilyjä muuntogeenisiä organismeja kohtaan. Siksi vastustan tekstin avointa suhtautumista muuntogeenisiin organismeihin sekä erityisesti osaa, joka koskee muuntogeenisten elintarvikkeiden hyväksymisprosessin laajentamista tuonnissa EU:n ulkopuolelta. Johdonmukaisuuden takia en katso, että voimme kieltää maanviljelijöitämme käyttämästä tekniikkaa, jonka hyväksymme tuontituotteiden tuotannossa. Kannatan kuitenkin toimia, joilla kannustetaan nuoria maanviljelijöitä, jotka tällä hetkellä edustavat 7 prosenttia kaikista maanviljelijöistä, perustamispalkkioilla, korkotuella ja muilla aloitteilla, joita jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön maaseudun kehittämisbudjeteissaan, luottaen siihen, että EU:n maataloustuotanto voi ylläpitää nykyistä laatu- ja turvallisuustasoaan.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen siihen, että mietinnössä maatalous tunnustetaan strategiseksi alaksi elintarviketurvan yhteydessä. Olen kuitenkin tyrmistynyt siitä, että parlamentti päätti antaa niin vähän aikaa aiheesta keskusteluun. Aihe on tällä hetkellä erityisen ajankohtainen, kun olemme havainneet miten elintarvikekriisi voi vaikuttaa valtioiden vakauteen. Yksi Tunisian kansannousun syistä on ollut elintarvikkeiden hintojen nousu. Algeria, Intia ja Bangladesh ovat myös valtioita, joissa elintarvikkeiden hintojen nousu on aiheuttanut vakavia jännitteitä. Biopolttoaineiden viljelyn lisääntyminen, rahoitusalan keinottelu, viljelijöiden nopea siirtyminen kannattavampiin kasveihin ja kansalaisten ruokailutapojen muuttuminen monissa valtioissa ovat myös uusia aiheita, jotka liittyvät tämänpäiväisen mietinnön aiheeseen.

Sanon lopuksi vielä yhden asian. Japanilaisen pankin tekemässä indeksissä, joka koskee haavoittuvuutta elintarvikkeiden hintojen nousulle, 40 haavoittuvimman valtion joukossa on neljä EU:n jäsenvaltiota ja yksi muista valtioista on pian liittymässä EU:n jäseneksi ja kolme valtiota on EU:n välittömiä naapureita. Indeksi on mielenkiintoinen ja antaa meille ajattelemisen aihetta.

Pavel Poc (S&D), kirjallinen. – (CS) Jos pidämme maataloutta strategisena alana, niin ehdoton edellytys elintarvikehuollon turvallisuuden varmistamiselle on se, että Euroopan unioni on omavarainen vähintään peruselintarvikkeiden ja rehun tuotannossa. EU:n riippuvuus maataloustuotteiden tuonnista aiheuttaa elintarvikkeiden hintojen nousua ja heikentää EU:n suorien tuottajien asemaa jakeluketjussa. YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) mukaan elintarvikkeiden ja rehun kysyntä voi kasvaa 70 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Siksi on käytettävä kaikkia maatalouden muotoja ja tarjottava merkittävää tukea investoinneille alan tieteelliseen tutkimukseen. Se, että käytetään tehokkaasti perinteisiä maatalouden lajikkeita, jotka ovat tyypillisiä tietyille alueille, vaatii myös lisää tukea ja yleistä kiinnostusta. Kuluttajat ymmärtävät helposti esimerkiksi elintarviketuotannon ja kuljetusmatkojen ympäristövaikutusten arvioinnin. Nykyisin tuotantoketjussa tavarasta menee hukkaan jopa 50 prosenttia ja rahtiliikenne kasvaa suhteettomasti. Ne eivät ole tekijöitä, jotka voidaan sovittaa yhteen elintarvikehuollon turvallisuuden varmistamisen kanssa. Emme voi teeskennellä, että varmistamme elintarviketurvan ja suojelemme ympäristöä, samalla kun siedämme riippuvuutta tuotteista, jotka on kasvatettu toisella mantereella ja tuotu tänne tuhansien kilometrien päästä. Sellaiset käytännöt aiheuttavat valtavan ympäristöjalanjäljen ja pakottavat samalla kehitysmaat tuomaan lähes kaikki tarvittavat elintarvikkeet, mikä tekee niistä riippuvaisia, raunioittaa niiden talouden, köyhdyttää niiden asukkaat ja tuhoaa niiden ympäristön.

22. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja.

23. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.30.)